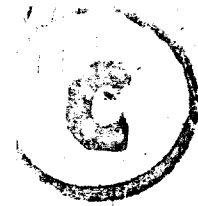

தினகராதிபொன்மம்

23:22
N21

தூலக்காவேரி தேவிலை மடம்
பிரமகைவர்த்த புராணத்திலுள்ள
தூலக்காவேரி மான்மியம்.

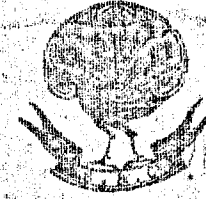

திருவோத்தரர்

திருநாவக்கரசுமடம்,

சைவநீ, முத்தமிழ் ரத்தாகம்,
ம. தி. பானுகவி யவர்களால்
எழுதப்பெற்ற.

இரண்டாம்

பதிப்பு.

சென்னை, வேப்பேரி,

சுவதேசன் அலங்கரி கோ.,
பு. ரா. அப்பரதுரை முதலியார்
அவர்களால்,

சென்னை, வேப்பேரி,

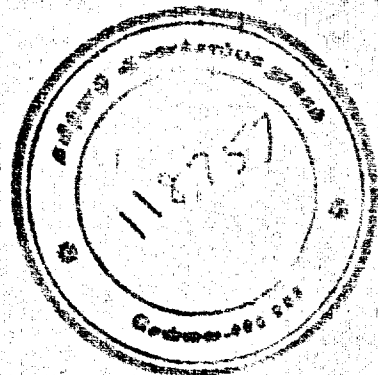
பிரிடிஷ் கிரௌன் பிரிவிலில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

Registered Copy Right.

விலை

1921.

[அண் 10.

வன்ம்பொருத்திய சக்கரச் செல்வமும் அன்பும் அறிவும் மனை
விழ முடையவனாய், பாலாழியைச் சடைந்து தேவர்களுக்கமுதலித்
ததக் காத்காவான். பூமீன் காராயண மூர்த்தியின் சாணங்களை
நுதைய தமஸ்த்தில் வைத்துத் தியானிப்பவனுப்புட்புரவமில்லாமத்
பலவகர்களை நயமான மொழி முதலியவைகளானே ஸ்ண்பரளாதர்
செய்து உலகாண்ட பெரும் புகழானான நெவ வன்மனைனது
மரசன் சமத்திரங்கி யென்னு முனிவனை வணங்கித் தேவரீரால் அடி
யென் உயர்வுத் தாழ்வுமான பலசாதிகளின் உத்பத்தி தொழின்புத
லியவைகளையும் பூகோளக் கோளத்திறங்கலையும் புண்ணியாய
வியலபுகளையும் கேட்பினாந்தென். அனந்தியர் உலகினுள்ள பலவகை
களான தீர்த்தங்களையும் அவைகளில் முழுகுவதுலான பயனாகலையும்
இவ்வாறுக்குப் பரிசுமான தேவசங்கையின் தன்மைமையும அதன
வன்முறையும் புண்ணியப்பேர முதலியவைகளைய முய்தான் முத கம
லத்தின் வழிகேட்டு மகிழ்த்தேன் மகிழ்த்து மதன் வண்தென்ன ஆசை
பொழியலில்லை ஆதலின் தேவரீர் முன்னஞ் சுருக்கிபுறத்த பூக
வேசி மதமாயிடு மான்மியகந்த விரித்துரைத் தருளுதலுட னன்
காடுவரில் வீரீர்தீர்த்தகங்கொல்லாக் துலாமாதந்திற் குளித்துப்

பாவரீர்ப்பு பரிசுத்தமடைந்த வரலாற்றினையும் விசித்துலாததருங்க
என்றென, அதுகேட்ட சபர்க்கிவந்தி முனிவர். (ஐமதக்கினியாபிருக்
கலாம்) அவ்வாசனப்பார்த்துச் சொல்லுகிறேன் கேள்வன் று சொல்
லத்தொடங்கினார், காவேரி மான்மியமானது கேட்பவர்க்கின் பாவ
மெல்லா பொழிக்கும். பிரமதேவனது இருதைய குமரியான காவேரி
மான்மியத்தை அதிகாலத்தில் உமாதேவியாருக்குச் சிவபெருமான்
உபதேசித்தருளினார். அந்நேயாணுனக்குத் தவறாது கூறுகின்றேன்
கேட்பாயாச. அது, பாவங்களைப்போக்கித் தருமங்களைப்பரிக்கும். பிர
மதேவனுள்ளாக் கமலத்தி லலகரித்துப் புலோகத்திற் வந்தவனும்
முறைநவாருமல மூழ்குவிவாருக்குப் புத்தி மறக்கினைச் சொற்ப
வருமான காவேரிநதியின் மான்மியம் மிகவுந்திருந்ததினநிலையாக.

அரசனே! முன்னொருநகலத்துச் சிவபெருமான் உமாதேவியாரு
டனே பூல்களையத்தி னடிவார்த்தி லமுருமிருந்த மண்களையடைப
மாந்துள்ள விகாவுகளுஞ் செலுகளுநருங்கிச் சிவியர் சிவபுருஷன்
சக்கரவாகங்கள் அன்னங்கள் மலர்கள் முதலிய புறவைகளினுள்
மிருந்து பாணியுஞ் சிங்கமும் புலியுமானும் ஆமாயும் னு
யானியும் வெலியமானும் முதலிய நிருக்கங்கள் பலவியு
வதாய் காண்பார்க்கினிமல யானதாய் மழிச்செய்யத்தரும் ஓசைய
ரண்டயதாய் பல விடையங்கலின் மனதை விடாமலடக்கி ஐம்பு
லன்களை வென்ற காதல்களும் சமாதியினிருக்குத் துன்பமயானரும்
சித்தி விருப்பினரான சித்தர்களும் இயக்கர்களும் வாசஞ் செய்
தாய் வைரீயங்கள் பொற்கட்டிகள் முதலியவைகள் என்கு மலிந்து
கிடப்பதாய் உள்ள, வனத்தி லுலாஷியருளினார். அப்பொழுது உமா
தேவியார் ஆகாயத்தி லடுக்கடுக்காய் பூணசந்திரனைப் போன்று
மாசற்ற விநகினவாக அநேகமாரபம் வரிசைகளாசக் கோடி கோடி
பாண வன்னப்பறவைகள் பறந்து வருவனையப்பார்த்து இவைகளின்
வரலாற்றையறிய விரும்புகின்றேனென்றதுஞ் சிவபெருமான் அவை
களைக்கண்டு திருவா மசிழுவடன் மாதே! ஆகாயத்திற் காண்புரி
மிக்க வன்னங்கள் எல்லாவலகங்களிலுமுள்ள வெல்லாத தீர்க்கல்களே
யாம், தயமிலுமிருந்த வொரு மகாதீர்த்தத்திற் குளித்துப் பாவங்
களைப்போக்கி வானவழியாக் கமமெகிரே வருகின்றன. இவைவொன்
வொரு வருடங்கலிலுந் துலா மாதமான அற்பகி மாதத்திலேவொரு
சென்ற ரீரடி வருவது வழக்கமென்றருளிச் செய்தனார். அப்பொழுது
அவ்வன்னங்களும் பார்வதி பாமேசுவர் எழுந்த பிருத்தத்திசை
கண்டு தங்கள் திசவுருவர்காவகி எதிரடைந்து வந் தின்ற.

“அத்தியத ளினைப்போர்த்த வரசிவங் கரிதிலவா
ரித்தியமா தேவவா நிருமல வேஞ்சுலதா
பத்தியருள் ளாங்குதுறப் பாலனஞ்செய் பகவபவ
முத்தியரு ளுருத்திலவாகமந் துதிக்குமுன் னவனே” ஈம:

என்று பலவிதமாகத் துதித்தன. அவைகளின் துதிகளைக்கேட்ட
சிவபெருமான் திருக்கி தேவரைக்கொண்டு வரலாற்றை வினவிகுந்
அதற்குத் தீர்த்தக் கன்னியர் சிவபெருமான் திருமுகத்தைப்பார்த்து
மஹா தேவரே! உங்கள் தெரிசனத்தாலெங்கள் உள்ளத்தில் முக்கால
வியல்புகளு முறையே விளங்குகின்றன. சுவாமி சாங்கள் ஓங்குவாரு
துலாமாதத்திலும் எங்கள் பாவமொழியக் காவேரி நதியில் ரீரடும்
வழக்கமுடையம் அவ்வாறு ஸ்கானஞ் செய்ததனால் உங்கள் மகா
தெரிசனம்பெற்றேந் துலாஸ்கானன் செய்தவர்கட்கு அரிட்ட சித்தி
யம் போக மோகங்களும் அளித்தருள வேண்டுகின்றேன் மென்று
பணித்தன. இறைவனும் அவ்வாறே யாகுவென் தருளிச்செய்து
ரீரடிக் காவேரி நதியில் துலாமாதத்தில் ஸ்கானஞ் செய்தமையால்
எல்லாமகா தீர்த்தங்கலிலும் ஸ்கானஞ்செய்த பலனைப் பெற்றார்கள்.
இவிரீரடும் உங்களிடங்களுக்குச் செல்லாத வென்றனர். எண்ணி
றையனருளிச் செய்ததுத் தீர்த்தங்கள் தங்கள் தங்களிடங்களுக்குச்
சென்றன. உமாதேவியாருடன் சிவபெருமானுந் தமது திருக்கோ
யிலு ளெழுந்தருளினார்.

தீர்த்தங்கள் வாய்பெற்ற சரிதம்முற்றிற்று.

2-வது. துலாக்காவேரியின் சிறப்பு

உமாதேவியார் சிவபெருமனைப் பார்த்துத் துலாக்காவேரி
மான்மிய முழுது முனாக்கருங்கவெனலும் பெருமான் தேவியை
கோக்கி உறையே எல்லாவலகங்களிலுமாக அற்பத்தாறுகோடி தீர்த்
தங்களுள்ளன. அவையனைத்தும் எய்யிலை வாய்பெற்று விளங்கு
வன. அவைகளுந் முழுதுவோர் எண்ணங்க ளனைத்தையும் அலிக்
கும் காவேரி தீர்த்தம் மிகவுயர்த்தது. இதன் பெருமையை பெவ
ராலு முனாக்க முடியாதென்றிசை. இதனில் ரீரடிய பிரமனும் பிற
தேவர்களும் காவேரியின் சித்தர பலத்தைக்கண்டு இதற்குத் கங்கை
மென்று பெயரிட்டார்கள். உத்தர கங்கை யெல்லாததீர்த்தங்களுக்கு
பெல்லானகாச விளர்வதுபோல தகவன கங்கையான காவேரிநதியும்
பெல்லானரிதயாகும்.

மான்மியம் நினைந்த மான்களாய்த் இருகரைகளையுடைய காவேரி நதிநீர் ஓடித்தல் முழுவதும் தெரிவித்தாலும் அதிதகாலம் குடிதகாலம் ஆகவன்ற செய்தாலும் தொடர்ந்தும் பதிலொடு புனையுதலும் நமஸ்கரித்தாலும் மனமையைக் கேட்டாலும் அனாதைச் செய்காலும் கரையில் பிராத்தன செய்காலும் தர்ப்பனன் செய்காலும் பிண்டமிட்டானும் கையாற் றெழுதாலும் திண்த்தாலும் எல்லா பாகங்களும் மொழியும் இதுவிற்கு, கங்கையாற்றம் கரையில் மூன்றுவாழ்ந்து தவஞ்செய்ய வொழியும் பாதகங்களும், யமுனைக் கரையிலிருந்து ஏழாவது தவஞ்செய்யவொழியும் பாதகங்களும் இக் காவேரிக்காவேரி லொருகணமிருந்து தவஞ்செய்ய நீங்காநிற்கும். சிவாலயங்களை மிருகநாயகனிறுமுண்டய காவேரிநதியில் துலாமாதத்தி லொருநாள் முழுவதும் பாவமெல்லாம் மொழியும் அன்பியும் முழுகி னோர் இறுதியில் மோட்சமும் பெறவர், துலாமாதமுற்றினு முழு குமவர்கள் அடையும் பலத்தை யின்ன விதமானதென் றெவரா லுணர்க் முடியும். இம்மேது பரியந்தமுள்ள வொன்பதாயிர பீபாசை நீங்கித்தாமான பூமியில் குமரிகண்டமானது கன்மபூரிமென்பவையர் வாய்க்கு ஓவர்கள் கன்மங்களைச்செய்ய விடமாடு கிற்கும். இக்கன்ம பலனைப் பேசுபூமிகளிற் சிவர்கள் அதுப விப்பார்கள். இதலில் அபியாத்தி மாயா மதரா காசி யவந்தி காஞ்சி ஓவர்கா முகவிய முத்தி கேட்கிறங்களும் அங்கினி, பாபங்கினி, செத்தி மறுநிறைத சாத்துவதை முதலிய நகரங்களும் அகேகங்கோடி மலர் வணங்கனும் மிருகங்கள் நெருங்கிய பெருங்காடிகளும் வித்தியம் மலய முதலிய கோடிக்கோடியானமலைகளும் கங்கை தாம்பிரபர்ணிமுதலிய கோடி கோடியான நதிகளும் சுருமதை சோனை முதலிய வகேசுரதங்களுக் ழீரங்கமுதலிய வனோ அங்கு லுலவாலயங்களும் சிதம்பரமுதலிய வகேசுரவாலயங்களும் எங்குங்காணப்படும். இவைபோன்ற வரைத் தங்கரிய பலமேனமைகளையுடைய குமரிகண்டத்தில் வளம் பொருந் திய தாழ்வணங்களையும் அருவியாறங்களையும் நீர்ச்சுணங்களையும், சந் தணமுதலிய மாங்களைப் பிருதிபாக லுடைய சைவிய மலையென்பி பெயர்வாய்க் கெடுத்த மலையொன்றுவிளங்குந்நது. அதன் அடி வாய்க்கினிக்கும் தருமசொருநியாகித் திவ்யஸையப் கீர்த்திவாய்க் தவனாய் பூதகாவேரி மராதேவி சிவகோடிகளின் பாஸ்கோடிகளை யொழிப்பதற்காக நதிநீர்ப்பாச வெளிப்பட்டு லொருகேசங்களைப் பூரித் திச்சென்று சோழநாட்டுக்குத் தீழ்ச்சமுத்திரத்திற் சங்கமமாணா.

உமையே! திருமகள் விலாசம் பொருந்திய பப்பலையிலுள்ள மணிகளை யிலையெனுங்காத்தாலன்றி வழிகளில் கீழ்விடமலைபாகக்

குவித்துச் செல்லுங் காவேரியின் பிரவாகச் சிவம்பைச் சிறிதுகொள். இக்காவேரிப் புறப்பகுதிக்கிடமான செவ்விய சைவிய மலையான தீரல் வுபன்னியக் கூட்டமே ஒருவடிவான தென்பதற்கென்ன சந்தேக முளது. தன்னிடைப் பிறந்த காவேரியென்று மகளால் உலகமுழுவமே யும் பரிபத்தமரக வன்றெவது செய்வது.

எங்குப்பார்த்தாலும் பொன்னும் நவமணிக்குவியலும் இருகரை களிலுங் காவேரி நதிவாரியிறைத்துச் செல்லுதலால் சைவியமலையை திண்த்ததைத் தருவெற சிந்தாமணி பென்பதற் சென்னதாண்ட. நவ திதியென்று தானேன் உணர்க்கக்கூடாது. அறிவுடையோர் பல வகை வகையாசப்புணர்துரைக்கு திலையில் உண்டாரையுச் தொடர் னாயும் தூய்மைசெய்ய வல்லகோகோமயகோசலாகி களைப்போலவும் தன்னையடைந்து யாகியவர்கள் யாகியவதைத் தாராளமாகக் கொடுத் தின்று சாமதே லுவைப்போலவும் வெளிப்பட்டு உலகெலுள்ள தீர்த்தங் களுடையவும் சிவகோடிகளுடையவும் பாவங்களை யொழிப்பதற்காக வே காவேரி நதி குவமாகி வெளிப்பட்டாள். மோகூசாதனங்களுள் தீர்த்தமு மொன்றாதின் எனைய தீர்த்தங்கள் அத்தனைய வற்றல் மண்டத்தன வல்லவாதலி னக்குறைமைய நீக்கச் சுகமளிக்க நதிநீர்பொ கிக் காவேரி வெளிப்பட்டாள். பாவமாயி ரோகங்களைத் தீர்த்தோ தகமாயெ மருந்தினால் கீக்கிப் புண்ணியமாகிய கங்கையளிக் குமொரு டல்ல வலத்திபனைப்போல நதிநீர்ப்பாச வெளிப்பட்ட காவேரிதேவி யானவள் தங்கையிலுள்ள சிவாலயங்களிற் புகுந்து அலைகாரிய கைகளால் சிவபெருமானைப் பவனித் பூசாத திரவியங்களால் பூசித் துப் பணிந்துகொண்டே சென்று கவுரிமாயூரத் தலத்தையடைந்து வாய்க்கெவனாகிய சிவசா னனாத்நித்த சந்தனபந்தப் பவாதிகளாலே கவுரிமாயூர காதனைப் பூசித்து மகிழ்ந்து சமுத்திர ராசனைக் கலத்தின் புற்றான்.

உமையே! அந்ததியின் கரைபிறங்கண்டோர் மனதினைத் தவர்த்து கொள்ளத்தக்க வழகுநிக்குத் கோபுரங்கள் மதில்கள் மண்டபங்கள் கத்தவனங்கள் புஷ்கரணிகள் முதலியவைகளையுடைய பெரிய பெரிய தலத்தான மாயூரம் திருவெண்காடு திருவையாறு தத்தாக திருவி டைமருதூர் திருச்சாய்க்காடு திருவாஞ்சியம் முதலியவைகள் விளங் காநிற்கும். இவைகள் காசிக்ஷேத்திரத்திற்குச் சமான மானவைகள் இவைகளையன்றித் தலைக்காவேரி முதல் காவேரிப்பூம பட்டினமான பிருகநாயகனிறு பிருகஞ்சி சிவாலயங்களை விளங்கா கிற்கும்.

இத்தீர்த்த ஸ்நான தெரிசுந பானுகிராஸே அகேசுந் பெயர்
கன் அரீஷ்ட மண்டகங்கள் அவ்வெல்லாச் சரித்திரங்களைப் முறைப
பதென்றால் முடிவுறுது ஆகவே முடிபெயர் வொருசரிந் முறை
கின்றேன் கேட்பாயாக வெணச் சிவபெருமா னுமாதேவியாந்
கிருநிச் செய்கின்றார். புண்ணிய தீர்த்தமான காவேரியின் கண்க
லைண்ணிதாத் முனிவர்கள் பர்ணசாலை யமைத்து அதணித்தந்தித்
தவளுசெய்கின்றார்கள் இவர்கோயன்மீப் பரிசுத்த வுண்கினை மர்ணீத்
துடன் புசித்துத் தவளு செய்பவர்கொய்த் தேவசாதியரு மங்கே
ஸாசஞ் செய்கின்றார்கள்.

3-வது. நாதசன்மனும் அனந்ததிபையும்.

இங்ஙனம் தவவாழ்க்கையிலிருப்பவருள் யானைத்தோஷப்பெயர்
வைபாகவுடைய சிவபெருமான் திருவடிமலரை மூலாது சிவாணிப்
பவனாய் அந்நணச் சிரோஷ்டைய வேத வேதாசங்களைக் கலரகண்ட
வனாய் ஐம்புலன்களை வென்றவனாய் உள்ள நாதசன்மன னென்பாது
மொருவன். இவனுக்குயானையைக்காதத மூலம் நானமுதனுங் கா
ணுத சிவபெருமனையே போற்றஞ் சிலமுடையாளாய் கணவன்
சொல்லுக் சொற்சொல்லாதவளாய் சிற்றிடைக்கு வந்ததமனிக்கும்
பெருக்கணங்கையுடையவளாய்த் தேவொழுது மலாமபகளை யுடைய
மன்முதனுடைய பாணனையை அவமதித்தவளாய் மலர்மாலையணி
ந்து சரித்து நீண்டிவழர்ந்து கடைகிழியாத கந்தலினையுடையவளாய்
அன்னப்பறவைகள்கின்னே தொட்டுமாறு நடக்கு கடைபுடையவ
ளாய்த் தேவதார்க்கினசெய்யு கல்சபாவமுடையவளாய் சிவபெரு
மானுடைய சகலகிணை வடிவங்கையுணர்ந்து இறைவனது சகல
வருவத்தையே திருநிசற்பகமாதி முறையிலனுபவிப்பவளாய் ஆண்ட
யிலலாதாருக்குயர்த்த பொன்னொடையளிப்பவளாய்ப் பரிசபந்தனை
யொழிச்சத்தக சாத்நிரக்கேளவி முதலியவைகளிலே பொழுது
போக்கி விதங்களில் அந்நிஷ்டிக்கவேண்டிய சரிதங்களைச் சரித
வனுஷ்டித்து உபவாச முறையின் நிற்பவளாய் வேத வசனங்களின்
உண்மைப் பொருளை யாராய்க்கறியும் சாமர்த்திய முடையவளாய்
பிராணதாசனியினை யுடைய மகா யோகியுள்ளும் வைரதிகளும்
பிரமசாரிகளும் சன்னியாஸிகளும் அவதுதாசனமவந்து நெருங்கி
யவர்களா லபதேசிக்கப்பட்ட பலவகையான உபதேசங்களை பெறலா
கிரப்பி வைத்திருக்கு முள்ளத்தின் புடையவளாய் பிரானே

நாதசன்மன னுறைய் அநிதவளாய்ப் பெரிசொடு சண்டபுத்தி நன்மலே
விசாரமலனை துளகம் கண்டபு நகைத் முதலிய பிலகாதவளாய்ப் பண்ண
கிளியாக்கபிரகணம்மகளை யாதுபனிகளினா சிவசகரிடத்திற்சமபுத்தி
புலையவளாய்ப் பானசபாநவாய் மலர்வினரை பொய்ப்பினைப்பவளாய்
நுழை முடையப் பிருதுபாஷ்ணிகளான வயதின் முனர்க்க தாய்ப்
பருவமுடைய வுதகம் மாநகரேளாடு நெசமுடையவளாய் சிவமாதா
தேவக்கண்களெடுத்தும் பாராதுவளாய் விருப்பினை நுப்பிசெல்லா தவளாய்
சிவபெருமனையுடைய சாசகணை முடித்தியையும் புதுசாக்கா அழிந்தாக்கா
மத்திரிங்களைக் கொண்டு விவகாமமுள்ளச் செறிப்பவளாய் உளஞ்நுயுற
புற பரவலாய்நவளாய் சரகத்தருவமே முணமரவளாய் படுகா
தயம்புத்தித் தாசெடுத்த செவசனை விட்டவளாய்த் கொடியான
துவ்வாடுதகைப் பூரியேதய தாவகிலும் அனந்தமன நானத்திலும்
தாதுகனந்தனும் அந்நனி சுரிய வெலாதவனும் கூட தும் மூட
துமபு ந்திரேலவல்லம் காவ்விதனுங் அந்தேந்தும் வேதகேதாதவ
களை அந்நிதவி தெழிந் செய்பவனும் கண்ணுளவனும் கூட வித்
துமபு தெழிதயமாயின் இவர்க்கி இவையகை விதவனான துண
னும் ஆகிய இவையகைகளும் முழுநிறை அவர்களுடைய பாவங்களை
பொறித்துப் பழாணிகளாகக் செய்கின்ற காவேரி நதியில் கவா
மம் சிறாநிறைகமாளாய் உலக விபரபாக்கினில் நாமகவாரிகே நீர்
போலப் பற்றாறிருக்குத்தவமவளாய் கொடியனும் பெருமபியான
ரும் கலமுதலும் வந்தபசியென்ற வளர்களைப் பண்டு பழசியவளை
பெரிபமா முதமலாச்சியுட னைமுத் துபகரிக்கின்ற மாகியளித்து மகிழ்
விக்கு பிப்பலிவனாய்த் தேவர்க்கியு முனிவர்க்கொய்த் திருமுத்திச
பேரபு நவாறு நுதித்து அங்கனால நற்கு மகிசப பெற்றவளாய்
மலையமயா லும் இதத்தாலும் மயாலும் சிவம்கலமகளை விளக்கும்
கலககளைக் கேட்பதா லும் சாதுக்காரன் சந்தகவசனாறு கொண்
டபுடைய பெற்றவளாய்த் தனாய்நுக்கு மனமழ்ச்சிவைத்தா வல்ல
வளாய் அனந்ததிபை பென்னு மொரு மனைவியன்நி உதந்தமுனாய்
வாய்த்த வித்தருணியோடு காதகன்மனவாழ்ந்து கவன்கொய்து வர்
கவன் இவ்ங்ஙனம் வா முள்கிவொருவன் அனந்ததிபை கணவனான
அந்நாதனை உபவாசசாததம் அநிதவனான கொன்புத்திய வுயர்
குணங்கையுடைய தங்களுசுரு யானிளவொடையும் பரிசுபதவைப்
பெற்றவளை தெவரிடிர எல்லாநு சிலமுடைய பரிசுக்கிற நுணையாத்
கத்தினியிளநீர்நா படுத்தி தவகல குடிப்பதனும் அநிதபுதக உத
னையுடைய உபசாரமதும தெவவழியாநி தெசரித்தவளாய்க்கல புக
தியை நுண்குடாக காரிபுக்கிசை சாகாவேணயவளாய் கவர்க்கை

மேன் தங்கன் விருப்பு வெறுப்பற்ற பரிமையோல சிவனாதிபி
 திரைப் பூக்கைப் பொருளாசையுடைய சித்திரிப்பையால் சரித்த
 சிவியுளவில் மனஞ்செலுத்தி கிழக்கிற் கன் மனேசுந்தரப் பிழை
 நிராழி உபசாரதர விரும்புந் தங்கன் சமீபத்திருந்து உத்தம சீட
 னைப்போல ஆடிவெள் செய்கின்ற தொழிலினைததயுற குற்றமார
 யாது பிரியத்தா லுங் கருணையாலும் பொறுத்திருக்கின்றீர்கள். இங்
 னத்ததயுற மயங்கான சக்திகளுந்ரு மனவொழி நலம் விரும்புந்
 துற அலங்கருந்ரு முன்ற வகுச்சத்திலு மன்பொருத்தி கிற்றும்
 ஆசலே தங்கன் பூரணகருணையப் பெறா யான மதமை மனதாசை
 சாட்டிலும் அதிகமான பாக்கிய சாஸிதான் மந்தைய பிரகாரப்
 போக னைமபுரி துசர்ச்சியான பிராகத்திலும் பிள்ளைப் பெற்றிதும்
 ஆசையுடைய வ ளல்லேன். இவ்வல்ல போகத்தினு மயங்கத்
 தவர்க்காதி போகத்து மெனக்கு விருப்பமிலலை பின் விருப்பநா
 னெதனி மென்சலில் கி திசய வினயமான மோகத்தி லென்று
 ஆரிக் காதா பிறத்தலும் இறத்தலும் வகுத்தலும் போயுறும்
 கரைதிரை யாதியால் வாடலும் புலிபாம்பாதிபால் கலங்கலும் இம்
 பிள்ளலாதியால் உபத்திரவப்படலும், ஆயே ஆதிபாஸ்கம ஆதி
 தெய்விகப் ஆதிமொதிக மென்னும் பிராந்தக்கண்ணைய பிசை
 வாழ்வான குடும்பவாழ்வில் விருப்பமிலலை. பந்த சிவாக்கிலையக்
 கரத்தக்க னுக்கவறதி வழியிலெனக்கு விருப்பம் பிரணி காயக
 வால்வாழ் தேவரீர் வகோ ஒரு காரணத்தால் கேதுச்சிசைத்தினிள்
 ளும் விடுபட்ட ஞாயிளையொப்ப அஞ்ஞானவாசின வானினின்று
 வெளிப்பட்ட வறிலை வடிவான குருணையுடையதாய் உபசாரதர
 உட லுடன் சிவத்திபானத்திலிருத்தலால், எங்குந் செல்லக்கடா
 தவவாதிருக்கின்றேன். தாங்கன எனக்கு வேண்டிய மோட்ச
 சாப்பிராச்சியத்தைத் தர வல்ல குருநாத பாகினைநீங்கள் புகருவ
 ஆடிவெணுக்கு மோகோபாயக்கவருவீர் செய்யவேண்டிமென்று
 கேட்டபனல் அமமொழிநினைக்கேட்ட சகல கலாவல்லலுற ஞானி
 மான ராசசுநம் முனிவன் தன் மனைவியின் புகருவத்திலத்தின
 பற்றி யானேசித்து இறப்பக்குவமுற்ற சிவானமாவான் கம் மோ
 சிக்கு நாம் மோட்சோபாயத்தை யறிவிக்கவேண்டியது தானென்று
 கருதிக்கருணையுடன் அவனைப்பார்த்து அருச்சிநகம் அலங்கா
 னையே நீ இகந்ரு னன் ஆயிரம் கிழகங்களும் முன்னின்று
 பவனாகலே பிறந்து பிசுந்து அக்தப் சிவசித்திலெல்லாந்ரு கட்ட
 மெய்ப்பொருளான பரம்பொருளை பதியமெனும் ஆர்த்தவட பிழ
 னுமெனநெ கருதி கின்றினைபோல மனனனுலக விதி சென்ற

சென்மன்களால் வெறுத்தவ பிரவாநுமலி. ஆரிய தவநிலையை
 மோண்ட மாதே உணக்கிற் மோட்சசிசைச்சு இங் இல்ல
 தண்டபவாது. ஒத்த கற்குண நற்செயலானையுடைய சகி யதிகள்
 இல்லாததிலிருந்தே மோட்சம் பெறலாமெனக் கிழத்தழுதாரிவகல
 னாவனில் கூறுந்ருக்கின்றார்கள். கூச்செயல்களையுடைய மனைவிய
 லென்றி புகருவனுக்கு யாதொரு களமையுமுண்டாகாது. இதுபோ
 லீகே கிலையுடைய புகருவனுலேபே பிணவியும் கற்கத்தெற்றென
 மெ. மோதே என்மனம் போலவே கிளமனமு மாதலால், சித்திர
 மாத நிநுலோரும் மோட்சம் பெற மயல்வெருக வேகசாரக
 னுக்ககின்ற மோசத்திலேயே எனக்கு விருப்பம். உனக்கு மல
 வானுந்ரு, இருவருமொருவருந் பொருவா முன்னும் பின்னுமாக
 வந்த மோட்சத்தவதபடைவெறும். அன்ன நடைபாளை இம்மாத
 ரிபே அனசகோண்டு முன்னும் பவரிந்த மோட்சத்தத் தபடை
 திருத்திர்தால். காமமனவாதே செய்வோம் காமந்த யோட்ச
 விருப்பமுடையவாசை உணமவாசவாடி மாணந்திய திருக்காத்
 தெய்வபுருமான கூழ்படுவோம் இவ்வாறு செய்வோமாகில், வால்
 பாசத்தால் கமக்குக்கெண்டாகாது. பீடமும் பிறத்தலான துன்ப
 மும் கமக்கு கோடாது. இத்தகுத் தக்கவிடமொன்று தேடி வமி
 ருத்தபிலென்மம் அது நானுராதக மட்டில் சைவமலையிலுள்ள அகத்
 தியாசசிரமத்தினின்று வருவதாயும், நனதுறபத்திமுதல் சமுத்
 திரச்சகயம் வரைக்கும் இருதரையிலுந் சிவவல் விண்ணு வாலயாதி
 க்கையும, பிறத்தவாலயக்கையும, உடையதாயப் பரமேசுவரனைப் பவ
 வாழியாகவாராதிக்கும் பக்கக்கோடிக்காலே நெருங்கி வாழ்ப்பெற்றதா
 யுள்ள காவோர்க்களையில் பதக்கத்தின் காயகமணி போல மாபூர
 மென்ப பெயர்வாய்க்க மகா கேதந்திரமென்று விளங்குநின்றது.
 அதனிற சென்று தயிற் கவங்குச் சித்தியுண்டாகுமனமும் சிவம்
 முடையவர்களாய் நாயிருவதும் சக்தினைப் பாகினைபுமணிக்க சடா
 மருத்தினைபுடைய சிவபெருமானையே உமாதிகவாரான மயிலம்
 கமவையும, வழிபடுவோம்.

மாதே சதுவேத மந்திரங்களாலே நமம் செய்யுமறையவர்கள்
 பிழைத் தலக்கின்ற மாபூரக்ளையண்டிற் காவோர் கதிபின் முழு
 மாபூர காதைய மயிலமையாலையும், தரிசித்து வருபவா பந்த
 யாகத்தினின்று வந்தபெயர்நம். மாபூரத்திலே காவோரகிழிலை
 சாபுதல. வயதெவர மாபூரான்களாயும் உமாதேவி யாவையு
 க்கித்தலால் உமாதே பிந்தவேண்டியதில்லை. மாபூரக்காவோர் வர

ஊத்தால் முத்தி பெற்றவராம். அப்படி நகரம் என்று உணர்ந்து திவ
ணைஞ்செய்வோருக்கு மோட்சத்தொகை கொடுக்கும். அப்படியான
வரு புத்தத்தினால் தீர்த்தவென்று முன்றலுக்கு சிறந்தது மார்புப்
கிலை சந்தியவாசஞ் செய்து தந்மருதியும் பாவநாசியுமான காவிரி
நீர்த்தத்தில் அகாணஞ்செய்வோமானால், உள்ளங்கை வெள்ளிகளினி
யொல சுமந்து மோட்சம் லைக்கடும். இது அம்மா வருணையாக
வுலாக்கிதன்று. கிளையாதே. உணர்மாயுலாமே. ஆழமான முத
லாகப் பெறுக்கெடுத்தோடுங் காவேரி நதியில் விட்டால் ஸ்தானஞ்
செய்து ஸுலாமாதத்தில் காவேரில் புராணமுல் கேட்டிக் சிலத்தின
முஞ்செய்து ஊத்தால் அப்படிச் செய்யவர்களைச் குறிப்பிடுவதற்கு
தெய்து செய்வாது விலகெடுமெனதுறா. காவேரின் கரைபுடந்த
தான முழுத்தில் முனிவர்கள் வமாக்கினிடும். புத்திராவது
அம்மையிய்யசுநட ஸாம் தந்தத்தான கருமெனம் தருபாணடலை
யன்னதானுதினைச் செய்து வாழ்வினமளர். மாதே கா முழங்லாமே
மார்பு வாகஞ்செய்வோம் எனநுன.

4. வது படி கவனிப்பதற்குரியது.

[illegible]

5-வது. காவேரி கவேரன் மகளானது.

மாதே! ராஜாங்கிகளிற்கு மாதவனுய் அன்பு அளிய அடக்கம் அழக்கம் நீதி முயற்சைப்பென்ன நிக்குணங்கள் நிறைந்த அகே
னென்னுமோசகன் நடராஜங்காளத்தில் எல்லாவித அபயவன்னைப்
முண்டயரவழியும், சந்தகனில்லாத விவரநுபெருமதனமுண்டய
யனுயிருந்தமையாய், நாட்டாட மாதிரிகளிட மென்பவியிற் றித் தன்
தவிரோகபொருள் வனத்திடுகென்ற புத்தியாகியும் அபயேன
மெனச் சகைய்கள மனுவனனை நோக்கவான் கினைநுந் தெனவ

[illegible]

வேறு காலேரிநடு ரூபமாகி வெளிப்பட்டது.

இக்காரியைத் தெரிவிப்பின் மனோசங்கடங்கத்தினையும் கடும்கவத்தினையும் உணர்ந்து அவ்வளவு தாக்கவெண்ணிப் பிரமபுத்திரரும் சிவசிவிரேட்டமுமான அலகதியமணிவர் எதிர்பாடுந் கவிவான் மகனோ மெல்லியபின்னுடனம் வந்தத வனிவ்வண்ணங்கல் கடும்கவங்கடும்கொடும உணங்கெதனில் விநயபுரம் அத்தனைவண்ணிட முணசகரர் கூடுமாரு லுணாபெயர்நனா, அமெமாடுகளைச்சேட்ட கானேரிதெரி பாயகா மகன்துவ சிவமந்த வகத்திய முனிவரென நுழிந்தவனாகனின் விநாந்தவண்ணித்து பாக்கிய முகதியவணிக்னுபரிந்துப் பிடகடுகிந்து திபுதித்து மணிவிரேடு. பாண வேதகமககனை வாயாதிபிராகுநவணம் பிரமகாரியம் பிரமகேவலுசஞ்சு சாந்தபாண மாத்நவம் பிரமநதியவ லுமண கணவியாவனையும் பிரமபுத்திரகவங்கடும்கவன வெண்ணு.

அதிகட்ட சைத்தியமுலிமா அடிக்க பண்ணைச் செய்து
பொன்னிச் சிவராஜ சங்கரையார் வாய்க்க பிரதானியை பெய்தீர்.

சேவனாமை கடைக்கடாப்பான். உத்தரவிய சிவசுந்தரப்பிபை வெவ்வாவித் தவணைமுன் மனையவையுள் சிவசாரியமாய் வணங் ணன் பாவனெருவின் வெண்பதமிகுதொன். தரவோயோ துவத்தி னும், சோயமாளும், சிலக்காணம், புண்புடக்கக்காணம், மாண்பியக் காணம், தவத்தினும், தவனிகினும், பாவனெருவின் புயர்க்க வன் கன்று சிவாணக்கொம் பெற்றவாநம் சேவா வணங்குதற்சொ ரிகம்பொண் ஆதகதிராரபிச் செல்லவா உபவாநாக பிசுட்டு முத மலாநது தனது வலாயாணபத் திறத்து தெவரீர் தெவரீயபுதவணை வெ, உலகமரீர் சகலவாசகவியவாணையும், பண்டத்த சோயநில வாரூ இதுபகமலத்திற் பிறந்து கவிவாபுத்திரியாகி இவ்விடத்திலிசுக் கிண்போனவர் ஆதிவம் மகாவல்லமை பொருந்திய பிசாமென்குதக மரபிநுதின்திரிசுர் எங்கிலைக்கிட விரி பெண்ண வேணபி யான் தவசுந்தர மணியாக விருப்பின்தேன், மணியாரு மணியோ கிவ்வாணகளைப் பெற நேர்ப்புகின்றேன். அவ்வாணக ன்படயின்று யலிக்கவெண்ணெதென் என்னென், உடனெ பன்ன னுள் வண்கிபர் முரமலாவிபுடன நீ தெவரத்தக்கவழங்க நிகர என்னவர், அப்பொழுது காசேனரீதெவி ஆவன்திராழசிலாரு பாத கமலசுனை வணங்க வுநபுரமாய் வெவ்வுங்கி கின்ற துயவாணபவரோ முனிபுகவரீர் பாவனெருவாசிய பிசுத்தாவொரு கி வாவமாதெ தெவராயிபுநுதும் புறியிலுள்ள பிராணிகட்கும் புலவன் புறநகிய வண்கட்கும் உபவாரியாய் திரிசுவிருப்புகின்றேன். நான் பிபுட நவந னுள்ள வெவ்வாவித் திர்த்துங்கித் துக் கணியாய் நிக்ஷா விரும்பி ரீதர், சனரீதி புருஷாபகதகாரீர் மணிக்குமவாசகவம் வெவ்வி கின்பேன். தகமாய் தகங்களை பவாரிப வணகம் வேணமம் அனரும பிரவாகமபினைந்து சபுசார பாதகனைப்பொழிச்சின. சிவவாணக் கைப்பிரவலம் சத்தனரீசுரீர் பழிப்பவின் வராமணைத் தவண்கபகக் கிண்பிரவலம், தெரிவண்பிசுன வணகவாண நவவசாராகிவ நு வவாநபுரம் வேணபுகின்றேன். என்னையவை தவாநன்கு தெவா நு வவரீத் தவண்கதிரீர் தகவாவினம் உவாந்து சிவரீர் விருப்புகி னேன். நீ வவவாய் புறநகிய தெவரீயபுரீர் புறநகரு மணம் வெவ்வாக்கிநுதி சிறந்து விளங்கிய பசங்கி சிவாணபிசுதம் பிசும புதிரியாய் வந்தனவேன் ஐபனெ தெவரீயிக்குத் தவரீயுதின) எல்லாநித்தகங்களுள் வன்னிடமண்டகம் முழுவதும்பிடித் தவண்கை பாவவாரீர் விலக்கித் தருமநுதிசுண்கி விவாநுதிவன் ஆன் பிபுட தெவரீயிதகிப் பாவவாரீர் தெவரீயின் விருவாணக தெவரீயுதி

திரு. பிரதம, தவண்கிண்கொரும பாவவாரீர் தெவரீர் விவாண தெவரீர் திருவாரூர் விவாண விருமபுகின்றேன்.

ஆடகமணன் மணிதருத்தி இட்டமிக்கசையம், சொர்க்காநி திராயம் இணை முன்னவையும, அலிபிபென் பாய்மின் பட்ட கடு வணகாந பிபிவாணவாசனை பெண்ணபடியசுசெவது பரித்தம் தவ்வெருபி மறொரு பகுதியால் தவ்கருந்த மணியாய்சித் கங்க னுதிருந் திவ்வாபுட்க விரும்புகின்றேன். ஆனபிபும், திரிநுதி யான் வெவ்விடத்திற் தெவராக பிதிராகா முதலாணவரீசுதருக் கருப்பினதிரீர் செய்பவாசனிக் பிதிராகா முதலியோர் மகிழ்ச்சி யுறவாராக, தெவரீருக்க மென்கரு மண்பாடு இரகக்காகு என்று மபியாதிருக்கரும வேணகிரிமேன் கவாநன.

பிரம்புத்திராரன் அபிவியரும் காவேரியே உனதேரரிசுத்தா வெவ்வுரு மணியாகித் தடவண், மண்ணபரிசுத்தால் தவிவவ வுறவிக் காவேரியிபென் வலகநதுதிக்க தக்கவாரு எல்லாருக்கு மகிழ்ச்சியைத் கொடுக்ககடவண். ஆன்றபும் நீ மறவைய வுத்தம தித்தவருட்கு மகிழ்ச்சி கொடுப்பவளாயாகக் கடவண். ஆன்றபும், கவண் தவவொழுக்கத்துடன் முழுகுவிராருக்குத் தேவர்கட்கும் இட்ட கித்திகளாயிச்சுக்கடவண்.

கிவபெருமகாவு சடாபாரத்தினின்று வெவிரிப்பட்டு உத்தர தெவத்திற் விளங்கும்கவணகையப்பொவ நீ தெவ்வண் கவணகாண திரிவாரீத் தெவ்நவசுக்குத் திரப்பண்பாரும வண்ணகு செவ லக்கடவண். வாழகிண்குமளும் தெவ்வணவாய்த் தவவாரீயி வாழ கடவண்கொண்டு வெவிரிப்பட்டுமேவண் வெவிரிப்பட்டு தவவாரீதி விரி கிவ்வாரீயெவிசுருகவாத்திவ வாழாரதானத்துப் பிசுவிடத்து மணம் திர்த்தவாண்கிதி மணியபண்டத்து துதிதனக் குளிக்கரு கவரிவாபுடித்த பாவவாரீயிப் பிசுத்திரொவ்வுருபெனநிசு. கவிவா ருமாரீயே உனக்குப்புகிதரும் பாவண்டரும் தவகரும, வெவ்சு னாமு தெவ்வெவ்வாரு, தெவாரீயாரு, தெவெவ்வாரும, விரீகதி யாரு, இவ்விவரிருதிவாரு முதலியோரும், முழுகினும், அவாநன தெவத் தவவாண்கி வெவிரிசுருத் தமார்த்தியமணக்குண்டாரு.

மகசடர்க்கை முதகண்குதவாபு சிவ்வாருமான் உவரீதெவி மபிவருத் தவிரீசுருகிவா பிற கிவத்தவக்கவினம், தவவாருத் திவ திர்த்தாரீயாரு விண்ண விதிவாதி முழுகிவாருகட்குப்பாவக் கையெழுத்து அவாநன கிவ யதின் வண்ணம் போகமேகவ

[illegible][illegible][illegible]

7. வது காரணத்தால் போய்விட்டதாயி

அகத்திய முனிவரை மணந்தாள்.

அரசியல் பொருள்கள் அக்கிரம முறையால் எடுத்து மனப்பாங்கா
லாயென்ற நுழிச்சொற்களும், சாஸனத்தோடு தனது மந்திரமுடிகள்த
தால் பொய்யா முத்திரையாயினும் அங்குள்ளவனவையால் முத்திரையாக
கண்ணில் வேகவேறுபடா நீதி மாகவாய்போததுகிற முன்னிதிகள்
அத்திய முறையால் அக்கிரம சாஸனமாக இருமணமுட்கு அப்பகு
டின் கருவாய்க்களும்.

8-வது தரவாரியின் பதிரை.

மாதுசுதனம், துள்ளி நகிவாய் வந்தது மாதிரி திரிவிதனாக
வெதர் வாசனாகிப்படி மாயுத கிளையாய்ந்து துள்ளிவந்தது. உருவம்
கூர்ந்திருந்த மனப்பூர்வமான வாய்மையே விநாயகத்தின் மூர்ச்சையாக

செய்யக்கூடாது. ஸ்தான காலத்திலுள்ளபித்த வேண்டிய விதிகளை முறைப்பாக்களே. காலேரிதீர்த்தத்தில் துலாமாதத்தில் ஸ்தானத்தினைச் செய்வதென்றபடியன் குரியோதயத்துக்கு முன்னெழுத்த நியமம் களை முடிக்கவேண்டும். அம்மாத முடிவையும் ஆகாரமொழிந்து முன்று காலத்திலும், சிவபூசைசெய்து ஐம்புலன்களைப்படக்கச் சிவனடி வழிபாட்டிலிருந்தால், பஸ்சென்மாந்தரங்களிற், சேர்த்துள்ள பாஷங்களைமெல்லாம் ஒழித்து இட்டகித்திகளைச் கொடுக்கும் ஆதலி னித்தலாஸ்தானமுட் இம்மாதமும் பெரிய தவத்துக்கு மிகநல்லதே யாகும் தரித்திரங்களையொழிக்கின்ற மகா தானப்பலம்னைத்தையும் அளிக்கும். யாகாதி காரியங்களைச் செய்தாலிம்மாத நல்லபலனை யளிக்கும்படிக்கா தீர்த்தத்திலும், குருஷேத்திரத்திலுள்ள சிமந்த பஞ்சக தீர்த்தத்திலும், பிரபாத தீர்த்தத்திலும், அகிமுத்த தீர்த்தத்திலும், பிரயாகைத்தீர்த்தத்திலும், கங்காதிபுங்கடலும், ஒன்றாய்க்கலக்கின்ற சங்கதீர்த்தத்திலும், பிரமாவருத்த தீர்த்தத்திலும் சென்று முழுகும் பலனைத் துலக்காணேரி முழுக்கு அளிக்கும்.

சுவாமிக்க வாழ்வினைப்போது உலகத்தைத் தயோ விரும்புவோர், சுவாமிமாயூரத்திலேனும், மறநாழ்வார் சுவாமிக்கலங்குநிலேனும், மகாநாடாபுரம் பொருத்திய காலைநீர்த்தத்தினில் மருநாசனாராண சுவபெருமானைத் தியானித்த வண்ணம் துலர்நாணம் செய்யவேண்டும்.

அழகு, தீர்க்காயுள், அரோகம், சிலம், தூய்மை, வன்மை, நன்மை, தீர்க்கை, உதவாகம், செல்வம், நுகம், சுகை, லக்ஷணம், சந்தி, சகலபவம். இவ்வுட்கித்தி முகலிய பல்வகைச் சிறப்புக்களையும் தீர்க்கொரு அடைப விருப்பமுள்ளவர்கள் துரை மாதக்கிற் காவிரி ஸ்ரீராமன் செப்புவேண்டும்.

முன்சனனங்கலிற் செய்த பாவனும் பலமாக இரக்கச் செய்து
மத்தியிலுண்டாகும் துன்பங்களுந், தரித்திரராகிடுங்கூடும், மனோரோடக
னும், துன்பக்காவேரின் முடிதகுலவொழியும்.

முனைப்பின் கண்ணி இம், முன்நடைக்கோடி தீர்த்தங்கரன்
படுகின்ற பன்னாள் இம், அற்பத்தாறு கோடி தீர்த்தங்கரன்
இவ்வெல்லாம் தீர்த்தங்கரன் தலையாசனம் காணே தீர்த்தங்க
ரனாக முழுதிசை செல்லும்.

ஒவ்வொரு விருவத்திலும் பாசுவிருக்கும் பாசுபில் சூரியன்
பிரவேசித்தற மாதபரிசுப்பன்று சூரியோதய காலத்திற் சென்று
பரிசுத்தமான சூரேரித்தியில் ஒருவன் வீரானந்த் செய்வானான்

அவன் உலகிலுள்ள உத்தமமான அனுபவநுகோடி தீர்க்கங்கள்
லும் நியமத்தோடு முழுதிய பெற்றைப் பெறுவான்.

வகரி வளத்துள்ள தெளிவான மானத தீர்த்தகாரும், நாமனை
யாரும், யமுனையும், விசாலையும், சரகவதியும், சானவியும், வீரணு
தூபகான சரங்கராமங்களுண்டாகின்ற தெண்டியும், குண்டியும்,
கிருஷ்ணலேனியும், பதியோஷணியும், சிந்துவும், கோதாவேரியும்,
சரயுவும், புன்குறு ஒன்று பட்டோடு இரிலேனியும், இன்னமுள்ள
மற்றைய தீர்க்கங்களும், வந்து கலந்து விளங்குவதும், கிரந்த
முனிவர்களாத படியப்படுவதுமான காவேரிநதியைத்தொழுது துலா
மாதத்தில் முழுகினால், தீர்ந்தவைபெல்லாம் இவ்வுலகத்தே பெற
லாம். எத்தவல்லிப்போகத்தேவியும், அடைபட்டோடு முழுகிப் போக
சாம்பிராசியத்தினையும் பெறலாம்.

காவேரியில் உடைகயகாலத்தில் சீராகத் தருமிப்பவர்களுடைய
பிதிர்க்கள் அனைவரும் சுவர்க்கம்பெறுவார்கள். காவேரி தேவியின்
கோத்திரங்களைக்கூடத் துதித்து எணங்குவெண்டிய தெய்வகளை
வணங்கித் துதித்தவர்கள் சுவர்க்கலோகப்போக பாக்ஷியம் பெற்று
வாழ்வார்கள்.

பிறவியில் வெறுப்புள்ளவர்களை எம்மிடை வந்து படியுங்கள்
என இரைத்தழைப்பது போல இரைந்து கொண்டு வருங் காவேரி
நதியில் துலாமாதத்தில் முழுகினால், முழுதுபவர்களுடைய பாவத்
தையெல்லாம் போக்கி புண்ணியம் விளையச்செய்து பிரமலோகவாழ்
விளைவளிக்கும்.

அனவத்தியையே துலாமாதத்துக் காவேரி முழக்கானது
முழுகுபவ னுடத்திருக்கும் பாவங்கள் நடுகிடு யோடும வண்ணநு
செய்யும்.

அன்றியும், காமதேவனுடையத் தீர்தாமணியையும், அடைந்த
வர்கள் இஷ்டசித்திகளைப் பெறவதுபோலப் பெறலாம். இத்தகை
ஸ்கானமானது சர்க்கலபகத்துச் சந்திரகலை வளர்வது போல முழ
கினவனிடத்துத் தரும்த்தை வளர்ப்பதுடன் கிருஷ்ணபகத்துச்
சந்திர கலை தேய்வது போல தன்னின் முழுகுபவனுடைய பாவத்
தைத் தேய்விக்கும்.

பாற்ட்டல் கடைத்த நாளொழுக சவுத்துவமணி தரிப்பவனுக்
கடிஷ்ட சித்தி யளிப்பதுபோல ஆவாரத்துடன் பிரவாக்ஷமாந
வருங் காவேரிநதியும் வேண்டிய வல்லடங்கலை பெல்லவளிக்கும் ஆன்

வாதகனருக்கு மணசுபதலியவை மகா பரிசுத்தமாக வீருந்த முகலிய
மாண சிரோநாயகத்தின் பிசுவம் முக்தியமானது சிவபுரையேயாகும்.
தீர்த்தபுரத்தில் ஸ்தம்பத்திரங்களில் தானஞ்செய்தலே முக்தியமா
கும். துலாபர புகத்திலும், கலியகத்திலும், நானந்த ஸ்தம்பபாத
வனக்குச் சொல்லலிலை. துலாமாதத்தில் காவேரிநதிகளஞ் செய்வ
தே முக்தியம் மறைமவர் முகலிய நான்கு வருணத்தாராகும் இத்
துலாக்காவேரி ஸ்கான நிஷ்டசித்தியை கொடுக்கும்.

பாரதவருஷத்திலே குமாரிகண்டமான இமசேது பரியந்தமான
கண்டபுரிபிலே பிறந்தும் துலாக்காவேரி ஸ்கானத் செய்மாதவாக
னின் பிரவாபுபுணற்றதேயாம் வேறெவ்வுழிவினும் அவர்கள்
கண்டலையையடைவமாட்டார்கள்.

நூரியப்புகாசத்தின் தீயந்த பிரகாசமுள்ள பொருள் இல்
யுலகத்தி லெப்படியிலையோ அது போல துலாக்காவேரி ஸ்கானத்
தினைக்காட்டிது முயர்ந்த புண்ணியச்செயல் புல் முகலிய முனைத்
தலையுடைய விமலாணுலலி லன்றி விண்ணுலலிலும் இவ்வேபென்
றதி.

மிகவுஞ் சேனமாயுள்ள நீருள்ளதாயும், பிரவாகத்தா லகலமாக
வருவதாயுள்ள காவேரி நதியில் துலாமாதத்தின் முழுகாத சென
னமென்னசெனைந் அப்படியிட்ட சரீர்த்தாலென்ன பிரயோசனம்.

இவது தேகநாஷணம்.

அனவத்தியையே சீவர்களுக்கிருப்பிடமாகிய படலமானது.

எலும்பாகிய துணட்டு நாமபுகளாகிய கழிந்திறை கட்டிக்
தோலாகிய ஒலையான் மேயப்பட்டு ரத்தத்தான் மெழுகி நினைத்தா
லுந் தசையாலுஞ் சுவாமைத்து உள்ளே காற்றத்தோடு கசுநின்ற
மலாழத்திரங்கள் சிறைத்து நரை திரை சோகம் மோகம், முகலிய
வாகி விபாதிகள் கலந்த வில்விடு குரியகிரணம்போற் சிவந்த சோரி
யால் சிறைநரிப்பெற்றது அதன் நிலைமையையுரைக்குமிடத்து அலகிக்
தியம் பொறாமை யானசெய்வு முக்துந்மாமடைபாதப் அகலி
லையம், கோபம், கொடுமை, கன்றி மறித்தல் பிறர்க்கிடாதுண்ணு
தல் அருத்த புத்திரகாரங்களான முத்தாபத்தின் மயங்குதல் முகலிய
சிரம்மிப்பனிந்துளியினும், சிறியவளவினகான இத்திரியத்தா னுண்
டான தீகத்தின்மன்னம் இத்தன்மையிடுன வீரியங்கடவரை.

அன்றியும், அன்றியாரலே பலவிதத்தின் தெருக்குண்டு அத
னில் தவிப்பதுடன் பரவசமாக ஐந்து கணப்போதினும் அழியும்

இப்பொழுது கொடிய பாவச்செயல் செய்வதின் விருப்ப மிகுந்
கொள்ளுதலால் நல்ல செயல்களில் விரோதமாய்த் தாய்மைமாளந்த
வாலே பழிச்சுத்தச்சு பிறவியென்னுள் கொடியசெயலுஞ்சுட்டமானது
இத்தூட்டலம் எனவந்திடு.

அங் பெரும் ஏத காதுக்கா லாக்கப்பட்டி அங்காசுத் சந்
சல முதலியவைகட் குறுப்பிடமாய்ச் காலம் பார்த்திருந்து முட்டம்
மீனை விடுவதென் னாய்வு மனப்பார்க்கள் குற்றங்கள் கிலைத்து
கலாநகரிலையு தெருங்கி விருந்தாபிமாவடைந்து சார்புமன் கல்லததி
பெறுவான் விருத்திலோர் உத்தமர்க்காலே னுதிக்கப்படுகின்ற காவேரி
நதியில் துலாமாதத்தில் முழுதூதல் வேண்டும்.

விருதிக்கின்ற கோயும் காவிரை யுதமமன்றும் கிலைந்து
ஜமமலச்சேட்டை மிக்கவடலம் கவிஞ்ஞன்னரே துலாக்காவேரி
வெள்ளாஞ்செய்து தன்னையென்ற துருமங்களைச் செய்பவன் அன்ன
வாக்கண்ணன் பிரமணுலகினைத்தெகாந்ததி லடைந்தின்புறவென
வந்திடு.

எல்லா தீர்த்தங்களைக் கலந்து பிரவீக அபயமாக வந்துன்ற
காவேரியில் துலமாதத்தின் மணிதரும் அவான்றியுள்ள பிற பெருந்
சுவம் எழும்புதென்றால், அடுக்கட்டம் பெற்றவாருவர்கள் மோகூந்
வேண்டுகோர்க்கு மிதுகொடுக்கும்; எல்லாவித்தங்கையுத் கொடுத்
தத்தச்சுது. இத்தூலாக்காவேரி முழுக்கொன்றே.

பொன்னித் திருமுனவனும், முசாரியன் மனைவியை யனைந்து
னும், இத்தூலாக்காவேரியின் முழுதுவாராயின் யானவர்கள் பாவங்
களைப்பொழித்துத் தாய்மையாசுக்குவெனென்று கெட்டலா காதுகள்
செவிநி படுமெழுவிரந்து கூறிக்கொல்லாநிற்கும் இத்தகைய காவேரி
யில் துலாமாதத்தின் முழுது மலர்கள் பாவங்க ளொழிந்து சுவர்க்கம்
புகுவார்கள். அவ்வாறு முழுவாதவர்கள் சுவர்க்கம் புதுமட்டார்கள்.
பாவமெல்லா மொழிக்குங் சங்கா மந்திரத்தினை யன்பட்டன் செய்து
கொண்டு துலாக்காவேரியில் முழுதினால் பாவமெல்லா மொழித்து
பரிசுத்தாஸார்கள்.

துதிக்கலத்தில் ஆதிபுருஷத்தில் பத்மதற்பகாலத்தில் பலவனைச
காதிசுமிரின்ன வாமுதத்திம் தேசத்தி லுள்ளவனாவெனாது, பிரம
ணமாது அறிந்திய பீசுட னக்காதிசீர் பெல்லாமொழித்து நித்தியப்
பெருவாழ்வின் பதைய விரும்பிப் பலவனைவிலைவோதித்துச் சாயம
மீசுசாமினுள்ள காவேரிநதியின் கரைவிலெய்திப் பன்னகையென

பிற புகழிடுமெச முதலியவைகளைத் தன் ஆதனில் வாய்ந்து அபகரிப்ப
லாமாகத் துதிக்கின்றவா மாதுகளிது முழுதித் தவறச்செய்து
பெதாத்தத்திடு. கெடுகோசுதினயெனது சுகத்திபாசங்கலை அதுநா
யிற் துத்தொண்டு வெகு சதபாலவிந்து பிள்ளை யழியாதவனாக்திப
முககெய்யப் பொருண்டவனென, துதலின் நீயும் துவலாதே செந்து
இவாழாதவாயா.

வேண்டிய நிதத்தினைப் பெறவும் பாவங்களை யொழிந்தவும்
நடக்கச்செய்யுநீசு புண்டபு கலாத்திலோச வசுபுநினைப் பெறவும்.
மாயையு இத்ததிக்கினைப் பெறவும். பிரவாகித்து வருகின்ற
காவேரிநதியில் லுள்ளவெய்தலைத் துவிசு வேறு மந்திரங் கிடைபா
கொள்கதிடு.

கிராமமாவது புகாஸ்க்நியம் தகை லுண்டபு கலாத்திலையெ,
நீருள்ளாற்பொருளென சங்கல முதலியவற்றெனப் பொழிந்து துய்ய
வனாக்திடு. னாம்பார்க்கத்தில் விடாமுறந்து பதிலியுடன் காவிரை
நதியில் புகைதுவாழ்தல் தவறுமல் வகாங்கச்செய்து வருவாயானல்,
காவாக்காவேரி நீ வருமபிய மோகூத்தினைப்பளிப்பான். துளி வயது
விளங்கு சக்தொலுந் கொடுத்தியில் சிலம் குண்ட அமுதமும்கலிப்பொ
துத்தியவிய நினைப்பாத்தது யா லுறமத்த வினைகளை யுணர்க்கோர்
கார்க்காத்தினைப் பெற வ வசுண்ட லுக்காலிகளாய் அத தவனாச
பெய்தித் தடவனைவழிபட்டு விட்டான் தகிவாப்பெறவார்கள் எனவ
வாதசன்ம முநினைவனாத்தகான். இவ்வகளைக்கேட்ட வனவத்தியை
தன்சனலவனான் மாயாநகரத்துக்கு வந்து பிரவாகிதங்கலுடன்
கலாநா தாதுகினைக்கொத்துக்கொண்டிடு துமதாருபணங்களைபுகி நிவ
புனைநினைக்கொத்தொடுவொண்டு நிந்தனன் இவ்வுபநிநுத்தன் சாந்
த்தினை வயவொளவாருத்ததுத் துலாமாதத்தினுள் காவேரி நதியில்
நினைபுடன் மழை நினைவொழுகலை விந்ததுத் தலையெடுத்த
புருவிலெய்யெய்ய வத்தகலையே யுடைய விவையெ சங்காய்
பித்தகப் பிரகாச யோசக்சிசுதித்து பிள்ளை மொழித்துகினை
யுய்யமெய் புண்டபும வனங்கித் வலிக்கு விட்டி நுத்திரவனவன்
நினைப்பினிற் திபாநா தவலித்துநாட பாசாமனத்துடன் எல்லா
வாதினாவந் திவாநகரே பணிந்து அகிபொகியை பிரகிந்துபு
ணங்கிபா துலாக்காவேரி பெய்கிலையாகிதன் தன் கணவனயு
பெய்காவேரி பரிசுத்து வந்தான் பிறரெடு பழகுதக்புகலிம் சங்கல்
மொழிபொழிந்து யுளக்கப்படுகெய்துத்தகலையால் எய்வது னா
கித்தகப் புகுண்டபும. இவ்வயட்டவன் என்னயுத் தகி

யும் பிறதேவர்களையும் ஆடுக்கென்று முறைநிதி பூசிக்க வந்தான். இதனாலியரிடத் தட்டமகாசத்தினரும் வந்து பொருந்தினர். தமது நித்திரையும் இல்லாததின்மூலம் முனிவர்களுக்கும் உணவாகிய பழைய எலும்புகளையும் இவர் பொருளையாகக் கொண்டுவந்து வந்து வண்டி கண்டிப்பாழ்த்துசென்றார்கள். இவ்வளவு செலவளித்துச் செலுத்தோது தண்டமகனாகத் தீராளிப்பத்தாளினை. அவ்வளவுதான் பழைய கணவானை வாதசனமற்றுச் செவ்வாய்க்குப் பாதத்திலெழுந்து விழப்புக ணர். எவனெனவன் சுவசி மகப்பாசத்தினாலும் விடுவானுதலான முத்திரை பொருளின் காரியமாத் தகுதியான வனவந்தினைக்காரியம். காத்தல்பேசுகியும் பணிந்து அவிப்பவர்களை போல் பெருங்குந்தியப் பெருவாரகன்.

10.வது முனிவர் கருணைத்த சாவேரி மகிமை.

சாவேரிநெரி நகி குடியமாக வெளிப்படப் பின்னர் ஒரு முனிவர் நகரில் குறிப்பிடாத அபயத்தாறு செல்வ தீர்த்தக்கனம் விருப்பத் துடன் துலாக்காவேரின் கோயிலுக்கு வந்தான். இதனாலும் வந்த லைத் தபேவனநதிலிருந்து வண்டி வந்த முனிவர்களை இப்பெருங்க ளானவரும் யாவர் ஆகாயவழியாகவென்றே போவென்று காணு லோகித்து ஞானதிருநம்பியா ளுணர்ந்து வருவாருக்கொருவ ரினவண் ணஞ் சொல்லிக்கொண்டார்கள்.

11.வது நாகராயண முனிவர் சொல்லியது.

இதோ போகின்ற விவர்களையருந் தீர்த்த சாபமானவர்கள் இவர்கள் இருசொரகனிலும்,செருக்க விவரணை விஷ்ணு வாலையங்களை யுடையமாய சாவேரிநதியின் முழுக்குத்தால் செல்வங்கள் உலகத் தில் சாவேரிநதியினும் உயர்ந்த தீர்த்தமொன்றுண்டோ விவரி. அது தன்னின் முழுவெங்களுடைய மகா பாவங்களை யெல்லாம் போக்கித் துயோகனாக்கி சுவர்க்காதிபாசனக்களைத் தெருக்கவன் வது. ஆகவே சாயும் அகிருந் செல்லோமென்று தரத்தாயண மக ரிவர்கள் சொன்னார்கள்.

12.வது ஆந்திரிஷி சொல்லியது.

அதிலேட்ட ஆடுக்கென்று முனிவர் உலகெனவ அபயத்தாறு கொடி தீர்த்தக்கனது. அபயத்தாறுகளை கொண்டு ஆரவாரத்தையாக் கொண்ட சாவேரிநதியின் அன்புடன் திராடி மனிதர்கள் அறம் பெரு குள் இன்பம் விடெனவும் புருஷாந்தரகன் காண்டவன் நகர யின் விடெனவர்கள் என்னனர்.

13.வது ஆந்திரிஷி சொல்லியது.

விவரிவர் அதிர் முனிவர் சங்கந்தன மின்களஞ் தானி கீழ் மகாநிபிராசாதுமாய வகுநின்ற சாவேரிநதியில்தான் செல்பவாவ் ளானிதிதும் போலவெனமிடென்றால் சங்கந்தபுத்தான் முழுசுள் வண யாவத்தினினை தம் விபேத்தி கண்காணனை பிரமதேவன் காழ் னெற மத்தியிலே தத்தின் பண்டிதம் கலவித சங்கந்தியும் பெரு வாகொன்றனர்.

14.வது யாக்கிபல்கியரிஷி சொல்லியது.

ஞானந்தெருட்சுபுண்டியோடுகனம். அந்தராளமே வடிவ மானவர்களுடைய இன்கமரவரி தரித்தருந்தவருசெய்ய முனிவர் துதிக்கின்ற வாதமொன் சாவேரிநின் கலாலை யடைவாரானை. பாவகனினின்றும, விடுபட்டுப் பரிசுத்தமாவர் என்று யாக்கிபல்கியரிஷி துதிவர்.

15.வது வக்ஷரிஷி சொல்லியது.

வக்ஷரிஷிபாணவர் கல்பிக்கிரிபெய்மையம். காலவசியத்தைய மும். கலியாணத்தையம், தானிய விருத்தியையம். கலாவகந்தையம். தாதுகன் கலவாசத்தையம். தனலாப தானியலாபக்கலையும். தகுதி ம் கலியாலகலையும். பெற்றுக் குறிப்பத்திலிச்சையுடன் வாகுரிநம் பிணவன் வினாவாகக் காலெதிர் தத்தின் கோடச் செல்லவேண்டும் கனநனம்.

16.வது பிரகுரிஷி சொல்லியது.

விதிபாதம் மாசபுறைய வகுநம்பியும் புதுப்பிரபு விஷா முதலிய புருணிய காலக்களில் சாவேரி தீர்த்தக்கில் உருவிய மனது வணக்கிதியும் முத்தென வாவகன் பீகர் வகுணபத்தி இந்நிரபகம் இவ்வாசியடைத்து கால்கிரிமத்தில காலகுர்ப்பதவடைவான் என்று பிரகுரிஷி உதினார்.

17.வது காவிரிஷி சொல்லியது.

பாதுகர்ப்பாண காராயணமைய புருணன் பிரமதேவருடைய திலகப் பத்திரிய மகாசத்தி உலகத்தினர்கள் துதியை மகிழ்ந்து மகை நீயி துமாரியாய் துதினை கொண்கவென்ப பிரத்தமாய் வது நெறு தாநெரிநதியின் முழுவெனவிடதுதான் பாவங்களை வெல்லவன் முறையேரி தத்தி சந்தாசிக புருஷாந்தரக்களைச் சொற்பொருளென்று திராய முனிவர் சொன்னார்.

18.வது கார்க்கியரிவி சொல்லியது.

விதவியவாழ்வுடைய வேதேவரகா விதிக்கின்ற இரவிகேதவது லாடய நிருவாகச்சுமையிற்றி பிறந்து வசையெரியில் நகிருபமாகி வெடிக் கடைகலவையினாலும் பெயருடைய வெளிப்பட்டதே சொன் காட்டித் திருக்கடவீச்சல்கை விருவின் காடுவெரி களியை நினைப்பதனாலேயேயுந் பாவங்களை நில்க்கலையுடைய அழையுடன் திராவெனார்த்துத் தாழ்ந்த தம மோட்சம்களையுத் கொடுக்குமென்று கார்க்கியரினானு மகரிவி சொன்னார்.

19.வது கிருதளரிவி சொல்லியது.

தருமங்கொல்லாம லாறு வடிவகொண்ட வந்தா ளானவெருத்தா ரிவியராலார் மண்டலத்தினை பாவாறிய பழங்கினை நீக்குவதாய் வசையமகரிவது பத்தியசை வந்துவந்து காடுவெரி களியைத் தரிசித்து நேதிராண்ட நுறுமாதகளில் வந்தாளுஞ்செய்தவனைத் கந்தநாயர் கள் சரணாகரக் கித்தாளை வெணார்க்கர் ஆதிக்கியாதி தேவர்கா யுடைய காத்தா ரிகதகன் கருடகம் வித்தியாத்தாகத் தந்தா ரியேரிகை புகழுவார்க்கள் இவ்வவையுந் துறவெரிபோலப் பிராணசெ வின்ற பெருங்குறியில் முதலிய செலவாகக்கொண்டபு செலவாகொ ருத்தி அறிவித் பிரகல்பிடுவ பெருந்து இன்பவழிச்சலையில் இந் திரவீச நியாத்த புகழிசரித்திர கவந்திரங்களைப்படைப்பின்கை தீர்க்காய் ஞாடல் மறையெட்டங்கள் முற்றியுப்பெற்று உயர்வுடையவழிவான ளைத் கூறினர்.

20.வது அசிகரிவி சொல்லியது.

பாபிகளியாபாரியன் பிடுகலுதுறு மருதலத்திற் பிழக்கலு ளுனம், பெருந் பாபியானுனம், இவ்வாறன் நிழம்பலக்கினை வென்ற வனாய் உசிதமான மகக்காண ளுத்திலுநித்தவ ளுளினம் காடுவெரி விவித் சென்ற வ்வானஞ்செய்யவேண்டித் தவ்வானத் செய்பவயா ளார் வசலாய ளைருவட முதலிய புகழ்ச்சரிவ விருப்பமுடையவை களைப் பெறுவார்க்குள் என்ற அசிகரிவி கூறினர்.

21.வது தக்காதிரோயரிவி சொல்லியது.

புகழ்பெற்று தக்காதிரோயான் வகரிவி இதுதவகரிவக் குவ் தம் மக்களால் நெருங்கிப்பெற்ற வசையலை கொடகவித் பெரு கடலாவ முடிவச் செலலும் காடுவெரி களிக்கலையினிற் பத்திதன்கை கொடி செடி புகழ்விந் நுதலியவனாகலின் காற்று கொடிதட்டவாக

வின பிதசயாதமேயநிழவானல் விதிபுனதலிந் வந்தாளுஞ்செய்தவர் காடுவெரிவடைவாதம்து என்ன தடைபுது என்ன கூறினர்.

22.வது புலக்கியரிவி சொல்லியது.

புலக்கியரிவி. துரியன் தவாராசெய்யபடைசென்ற நல்லகாரிற் காடுவெரி தீர்க்கதலில் மழிவிந் பின்னர் முன்னுளவினை உடையார் கவாரசாதி போகக்களையே பெறுவார்களைன்று கூறினர்.

23.வது புலக்கியரிவி சொல்லியது.

இக்காவேரி தீர்க்கத்துக்கு உலகங்களைப்படைத்து திராமிகெவர் தன்னையாக விருவின்றார் வெண்டிய வாக்களைக் கொடுத்தவர் சக் கிரபெனாசிரசாசனிருத்தினார்த். எல்லா வல்லபமும் பெருந்த இய வண்ணாதிக்கமரக வாலவத்தவர் கடலையுத்து புகழ்க்கியராகவிருத் தினார்த் இவர காபகினை சமத்திர ராசகரு விருவின்றான் அச கால நடுவெருணரினா இவன் புகழிழைமையுடையவனாக விருத் தொழா எல்லா தீர்க்கவர்க்குத் தன்னிடை விபரங்குது தவாரம்தக கின் விளங்குகின்றார் அகலால் இவனிலும் புனிதமானவன் இல்லை யார் புலக்கியரிவி கூறினர்.

24.வது நானிவரிவ் முடிவுரை.

இக்காவேரி நகிரில் பறவை விஸித்த மகரிப விழந்தித்தா ளும் மகரினையிடு தம்மணி தக்கன் கருக்கிவெண்டி கொணல் காடுவெரி களிலை துறவாதததில் தமபுகழிசும்பெருங்கும் என்ன கூறினவர்களைப்பிடு பிராணமரிக் காடுவெரிநிலையுடையது விதிப்பம் வ்வானஞ்செய்து திராவித்திசுளாடல் தீர்க்காயுளும் பெற்று விளங்கினுஞ்சர் கூறுவிதி வந்துவந்து காடுவெரியில் வந்தாளுஞ்செய்ய விதிப்பமுள்ளவன் தவா மா கழித்திற் செபியிலெனும் அகநி நீரைத் கொட்டா ளும் தரிசித் தா ளும் ஆய்வுசெய்து தத்தா பறவன் எல்லாசுத்திகளையும் பெறு வாக்.

25.வது வியாசரிவி சொல்லியது.

வந்தாவதில் பிரமபுகழிசான் காத்தாவகரிவேந்திய வினைபு டல் அகநிருத மவரிவக்காய்ப்புகது நிகழ்ந் காடுவெரியின் பெரு வயமகம் கண்தலித்தவர்கள் பாணதகைய விப கிருமபுவின்றென். சிறிது கவரவகன் வந்தார். அப்பொழுது வியாசமகரிவி காத்தகை, புகழ் துறக்கிவகரி புகழிவன் சாணாயிடுடய பறவைகள் வாழித்துக்

கூற மல்குகள் நடனமடையத் தவிர்த்துக் கூறும்பொழுது காத்திரிகள் விளக்கின்ற ஒரு அரிசை செல்லதுமேலா அண்டார் வணங்கும் விண்ணம் பூவாதித்துச் செல்லும் காவேரி கதிபானது மகாபரிசுத்த மானது அகலில் முழுகுவோர் பாவமெல்லாமொழிந்து இருக்கப் புகழ்மெய்தி உயர்ந்த புண்ணியமாகிவருடன் செயசம்பத்தினபம் ஸ்ரீராய செல்லக்களையம் அடைவார்கள். இனித்தல், புகழ்தல், குறித்தல், என் பனவற்றும் ஏழுசென்மக்களிலுள்ள பாவங்களைப்பெல்லாது காவேரி நீக்கும். துலாமாதத்தில் விதிபடி கிரகஸங்குலஸ்டய பாவங்களைச் சமயவாசகச் செய்யும் காவேரி தீர்த்தத்தில் சித்தியென்னவது செய்பவர்கள் பாகஞ் செய்தவர் அடைபழம் பலனை யடைவார்கள் என்று கூறுவர்.

26.வது வசிட்ட முனிவர் கூறியது.

அது செட்டவசிட்ட முனிவர் ஸாதனப்பார்த்தது முனிவரே விதிப்படி காவேரி ஸ்ரீராயத் செப்பவர்கள் பண்ணிய பூமிவானருரு சேகந்திரத்திருஞ்ச சென்று தானகொடியர்களுள் திராமணந்திரு ஆயிரம்பாரம் பொண்ணித் தன்னரு செப்பவர்கள் அடைபழம் பெற்றவை யடைவார்கள் என்றார்.

27.வது வாமதேவ முனிவர் கூறியது.

இவ்வாறு வசிட்டர் கூறியவாடே வாமதேவமுனிவர் காவேரி கதிர்ள் முறையே முழுகுவார்கள் வித்தையளித்த வாதிரியின் பொருட்டும் மந்திரமுடித்தெத்த தேசிக்னிமித்தமும் வேதமோகி வைத்த வபாத்தியாயப் பொருட்டும் பிராணத்தியாரஞ்செய்த அத்தமர்கள் அடைவதை புண்ணியமோகங்களை யடைவார்கள் என்றனர்.

28.வது கிருது முனிவர் கூறியது.

உடனே கிருது முனிவர் தவமடைவானுஞ் சாதுவருணத்தரும் காவேரித்திரில் முழுகினால் வாமதேவானுஞ் சரியானிருந்த தாதாம சங்குதிபாடும் புசுமபாதி வியமத்திலேபெழுவா என்றனர். இவ்வாறின்னமனேச முனிவாசன் கூறினார்கள். அவைகளை வல்லால் செட்டி நாத முனிவர் மிகுந்த மெழ்ச்சியடைந்தனர்.

குந்தமாத முனிவர்கள் இவ்வாறு காவேரித்திரின் பெருமை யைத்தெரிந்துப் பவலையாகப்புகழ்ந்து பெரிதெ கொரிமாறு சகாமுண்டாது வித்தகாறு தீராயச் செய்யவேண்டின் சடகருகளைச் செய்து இவ்விதத்திலேபெற்று தீராயினாள் விளக்கினார்கள்.

அகலிக்கல் காவேரி ஸ்ரீராயம் விருப்பிவான் அபிஷேகங்களைத்தேடிப் பெறுவார்.

29.வது காவேரித்திரியின்பெருமைகளைப்பிரபங்குறியது.

முனிவொரு நாள்த்தில் உலகக்களினுள்ள தீர்த்தங்களின் துமையானிடப்படுத்தார் விதித்த பாவமளினினுள் நயமிவானிகெட்டி தம் பாவ ஓளியையப்பெறவாள் ஆலோசனை செய்து அனைவரு மொருங்கு குழமி விவரவாசக மென்று சங்காதெனியை வணங்கிநாடல் அடைந்தார். பாவமொழிக்கும அம்பலநீ வாக்கள் பாவனை கூழித்த பாவச்சமையக தாக்கிப் பாவிகளாடுகேழும் எங்கள் பாவங்களைப் போக்க வழிச நகுவெள்ளனர். அம்மொழிகளைத்தெட்ட சங்காதென் தம்முருவினயுற் றப்பாறத்து தவணதும் தம்விடைபட்ட சார் கதித்த பாவச்சமையால் தருநிறமடைத்திருக்கக்கண்டு அத்தீர்த்த மாசாக்கிப்பார்த்து உல்களைப்பெயலேயை யாறும் பாவச்சமைய தாங்கி யொவிரிசெட்டவனாடுகேண். ஆகவே யான் என்வாற உல்களுடைப பாவம் போகத் தங்குபாதி கூறவேண், கூற வென்றாறியலாது. பாவமல்லாது வானுசென்ற சாமனவருமாய் பிரம தேவரிடருகென்று தம் பாவம் விவச வழி செட்டென்மென் வித்தீர்த்தகருருடன் சங்காதெனியம் பிரமதேவரிருப்பிடஞ் சென்று வணங்கிப் பாவ விமோசன மார்த்தகனை வினைவின. தீர்த்தகளை முணரிட மிக் சங்காதென் கூறியதனைத்தெட்ட பிரமதேவர் காண் வப்புகளையளவோ உல்களிடைப்படுத்தார் விதித்த பாவத்தார். பாவிகளான நீங்கள் உங்கள் பாவங்களைப் போக்கிக்கொள்ளத்தக்கவதிலைய புணங்கிநேன் கேளுங்கள்.

30.வது பிரமதேவர் கூறியது.

தீர்த்தகளை நீங்கள் பாவங்களின் கலப்பாற் பாவிகளான உல்களால் முடிபுச்சுத்தியெய்வல் கருநெய்மெய்தி உழக்கனாள் தீர்த்த உல்களிடத்தும் பிறவிடத்துமுள்ள சகல பாவங்களைப்போக்கத்தக்கதாய் பூகேவரத்திலே பாவந வானுத்திலே விசுவநாதர்ப் பவாசாதிபிற் கூறியல் பிரமேசுவரருக்கள் மகா பூநிதமாய் விவரமுதாயவா காவேரித்திரையடைந்து முழுகுந்நா முழுதும் உல்களிரட்டப்பட்ட பாவங்கள் தெரையுந் அங்குள் முழுக செல்லுக்கலைத்துக் கிருதயுகமான முதல் யுகத்தில் தேவமாருசாய், இரண்டாவதான திரோத்புசத்தில் கங்கையறையாடு ஸ்ரீராய நாதர்ப் பெருதுவிராசு.

தச்சலேவாரியிற் பாவநிலித்ததிக்காத வாராய்க்கென்னையடைந்த மடவார் பூமியில் துலாமாதத்தில் சாவேரி நதியின் முழுக்குதற்கி னையான புண்ணியம் வேடுருன்றிக்கு பென்பதனை முறுதியிடு வவதற்கென்றென்கண் என னனைகவிதமாக வுரைத்த பிராமுயிசை லோ வணங்கி விடைபெற்றதன் கங்காதேவியுடன் எல்லாத் தீர்த்தங்க ளும், சாவேரியையடைந்து விதிப்படி முழுகிப்பாவமொழிந்து மா சின்மணியென விளங்கிப் பரிசுத்தராகிச் சென்றனர். இவ்வாரேரி ஓவ்வொரு வருடக்களினும் நவராமல் துலாமாதத்தில் எய்தி யுக் துக்குத் தச்சவண்ணம் முழுகிச் செல்கின்றனர். பாவமுத் துக்கராம ஆதிசமான கவிஞர்தான் மனிதரைப் பரிசுத்தப்படுத்தி நந்தவிரிற் செர்ப்பதற்குத் தாவேரி நதியை சதுத்தது. ஒருவனுக்கு வேண்டிய வஸகளைக் கொடுக்கத்தக்கது தீர்த்தங்களுட்கும்தான் சாவேரி நதி யொன்றே.

33-வது சாவேரியின் முழுதிப் பிரசுரீதன்னுரு நீங்கிப் பொன்னுரு வுற்றது.

மேன்மைவாய்ந்த குடி நாட்டி வள்ள வேதமுணர்ந்த வேதிய ரிருவர் கண்ணு முகவிய வந்தம தீர்த்தங்களில் பிராடினாய வதரி கச்சிராமென்றும், புண்ணிய கோத்திரத்தை நோக்கி வந்தவர லத்தில் விகாரநுபமான வொரு பெண் பிரசு இவர்க ளெதிரே யெய்தி யிவர்களைப் பச்சமுத்தி சின்றது. அவ்விருவரும் அதற்குள் சாமல் உக்கரத்தினுலே யதட்டி யச்சமுத்தி நீயார் என்கலெதிரே யேன் வந்தனை யென்று கேட்டனர், உடனே வப்பேய் சாரத்தமாய் வணக்கத்துடன் ஜியன்மிர் எனக்கொரு நற்கதிக்கு வழிகாட்டுவிக்க ளென்றுக்கொதிரே வந்தேன். முன்சென்னத்தில் பாடுவொரு பாடியு பான் மனைவியாக விருத்தவன் இளம்பிராயத்தில் விதஸவயாகினைன். ஆனபின்னர் வேறு ததிரின்மையால், சூத்திரர் பவரோடு பழுவ னேன் என்பெயர் கண்கலென்பது சூத்திரர்கள் கொடுத்த தானக் களை யோரளமாய்ப்பெற்று அதனால் வெகு பணக்காரியாகி எழுபத் தேழு வயது இவ்வுலகத்தில் வாழ்ந்த காலத்தில் எந்த நற்காரியத் தையும், யான் செய்தேனில்லை. அதனால் இறந்தபின்னர் இப் பேவ்ப்பிறப்பினை யெய்தினேன் இக்கொடிய வடிவினை யொழிக்கநீ தக்க வொரு நன்மார்த்தத்தினை யுங்களிடம் கொடுத்துகொள்ள வாய் தென் என்றது. உடனே கருணையுள்ள விக்விருவருமாக வாவேரி சித்துப் பேயே நீ பிக்கோர சூடுமொழிந்து நல்லுருவெய்த விரும்பு வதுன்மையானால், இந்தக்குமாரி கண்டத்தின் கென்பாக்கிலுள்

நிசந்திரக சவுரியாபூர சேத்திரத்தில்குப் பேயாய் துலாமாதத்தில் சாவேரி தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய் மாபூர நாதனை வணங்கு என் மனர். அதுகேட்ட வப்பேய் அவர்களை வணங்கி விடைபெற்றது சவுரியாபூரமுடைய குறித்த காலத்தில் பிராடி மாபூர நாதனைக் கரி சித்துப் பேயுருவ ரீங்கிக் தேவவுருவமான பொன்னுருவமுடைய கவர்க்கம் பெற்றது.

பரத்துவாசரால் பூனையுங்கிரியுக் தேவருபம் பெற்றது.

சகல தேவர் முனிவர் முதலிய வுத்தமர்க்களால் கொண்டாடப் படுகின்ற வந்தம தீர்த்தமான கண்ணகரத்தம் கலையில் பரத்துவாச ருடைய சிறந்த வரச்சிராமம் விளங்குகின்றது. அதனால் அநேகமாவ் கா தெருங்கியுள்ளன. அவைகளுள் வாக பேசுக்கியமான மாய் பொத்தில் ஒரு அண்களி தனது பெண்ணியுடன் வாழ்ந்துவந்தது. அநேகபாசிராமத்தில் ஒரு பூனையும் இருந்தது. ஒருநாள் அண்களி யரவாது பெண் களியுடன் பறந்து இத்தேசுப்புள்ளிடையுடன் கங்கை யாற்றின் நீரருத்தி மசிழ்ந்து மதிமயுடன் பெண்களியுடன் சரசமடி கிரம்பயபுரத்த துயமமணன் மேட்டில் இளைப்பாறு கணனுதங்கியது இத்தனைக்கடை பூனை சமயம்பார்த்து பதங்கி வினாந்த வந்த அண்க ளிளையுங்கிழத் துக்கொண்டது. உடனே இவ்வாசை கண்ணிழித்தவக் களி யமன்னகையிற் சித்திரவயிர்பேசலத் தங்கி துக்கொண்டு தீர்பாசு கி யானவெள்ளைப் பிடுக்து வருத்துவென்ற பூனையே நினது முன்நிற்புக் களைபெல்லாம் யாசு நினென் நீயுத்தரவு செய்தால் நான் சொல்லெ னேனென்றது. அது கேட்ட வப்பூனை சிரித்த முகத்துடன் பார்ப் பதை விடுத்து இரக்கத்துடன் என்ன முன் நிறப்புகளைச் சொல் லென்றது. உடனே யாண்களி மெல்லெனக் தனதிரிய ரூவினாற் பூனையே நீ முன்னுளில் விகர்ப்பு நாட்டையாண்ட பிரதத்திராதனைன் னும் அரசர் பெருமானென்றறிதி. நீ யாசனாக விருத்த காலத்துக் கொடுக்கொன் மன்னனாக விருத்தனை. அந்நுவிற்ற தின் முப்படு லாராம் வருஷம் சரசமனுபவித்தனை பின்னர். நீ கழுதை, நாய், குா ளுக்கு, பருந்து, எருமைக்கடா முதலியவைகளாகப் பிறந்து பிறந்து இப்பெழுமுதிப்பூனையாக பிறக்கனை, யானே நீயாசனாக விருத்தபொ முதுளக்குப் புரோகிதனாக விருத்தவன் அந்தக்காலத்துக்கு நல் லாபிகளஞ்செய்த பாவத்தால் யானுமிற்று வெகுசாலம் நாக யாதனையனுபவித்து கிளக்கித் தவிப்பதை முணர்ந்த விப்பொழுது கிரியாகப் பிறக்கேன் என்ற கருவியது.

இவ்விதமுதிகளைக்கேட்ட பூதேவதேவன் ஓரோ பர
விவரிப்பென்ற நற்கதி பெறுவதென வந்துகொண்டதது. அந்நேர
கேட்ட பார்த்துலாக்காவேரி நீங்கலிருவரும் துலாக்காவேரி ஸ்கா
னத்தெய்வியரின் மன்கொண்டுகளிற் செய்த பாவமனைத்து நீங்க
நற்கதி பெறுவதென்றனர். அவர் மொழிப்படி விவரிப்பூதே
யுங் காவேரி தீர்த்தநதையத் தேவபடைக்கு கவுரிமாயுதத்தில் துலா
க்காவேரி செய்து பாவமொழிந்து சுவர்க்கம்பெற்றது.

34.வது சர்பத் தேவரூபம் பெற்றது.

இந்திர பிரஸ்தமென் ஹர் திவ்விய நகரிலிருந்து பாண்டி நகர
னான தருமராசன் அரபெற்று காண்கலிலொருநாள் பூதேவதேவன்
பகவானுடன் வேட்டையாடுதற்காக வொரு பெரியவனத்தாட்சென்
றனர். அங்கே மலை கிடப்பது போல வொரு செரும் பாம்பு தரு
ண்டு கிடப்பதைக்கண்ட பூதேவதேவன் அதுதருகி லெய்தியபூதே
பாம்பெனவதிந்து மிகவியப்புடன் இத்தகைய பாம்பு மூலிகை
வெண்ணல் காண்த்து, அவ்வாய்ம தன்னுடைத்து நீங்கலிரு
வரும் யாவொன் லினுவிபது. அதுகேட்ட வாசுதேவர் ஆச்சரியத்
துடன் இவர யுதிட்டாரான தருமராசர் யான் வாசுதேவன் நீ பாண்டி
நின்வரலாறென்கை கூறென்றனர். அதுகேட்ட பாம்பு பெருமூர்த
டன் நீங்கள் என்னையறிவீரா நான் சந்திரவசுந்திரசூரிய நகுலனை
ன்ற பெயருடையவனாய், இந்திரபதவி பெற்று வாழ்த்துவன்.

என்னை யகந்தியமுனிவர் பாம்பாகச் சபிதகன். இச்சாபம் எப்
பொழுது நீங்குவதென்று கேட்டேன். அதற்குமுனிவர் நீ யென்று
வாசுதேவனைக் காண்பாரியா வன்று அவன் தின் சாபத்தினை
பொழிப்பானென்றனர். ஆதலால், வாசுதேவர் யென்னை நற்கதி
காணாக்கடவையென்று பணிவுடன் கூறிபது. இம்மொழிகேட்ட
வாசுதேவர் நீ துலாக்காவேரி ஸ்கானஞ்செய்வாயென உன் சாப
மொழியு மென்றனர். அதுகேட்ட பாம்பு தாவேரி பெருந்தே
யாமென்கை என்னுந் காவேரிவிருக்கு மிடத்துக்குப் போக முடியாது
யான் அவ்வளவு தன்மையினில்லை என்னை ரகசிப்பதானது கடமை
துலாமாதமொவந்துகிட்டது. நகருஞ்செய்தலானு காண்கதக்காலத்
திலக்கேபோய்ச்சேருவது என்று அவையொடுகறி நீயே கதின்னது
உடனே வாசுதேவர் தமது காற்பெருவிடலா மம்மகைப் பாம்பைத்
துக்கிக் காவேரியாற்றில் விழுமாறெறிக்கனர். ஆற்றில் விழ்த்த
வுடன் தனது சாபங்கைத் தேவரூபமடைந்து சுவர்க்கம்புகுந்தது.

35.வது குங்கு நரிய நற்கதிபெற்றது.

பூதேவதேவன் சம்பந்தத்தால் ஒரு குங்கு மொரு குங்குநரிய
மொன்றற்கொன்று இனையமாக விருந்தது. ஒரு தினம் குங்குநரி
கடலில் வேரும்பிணத்தையப் பிடித்தின்று கொண்டிருந்தது.
அந்நேரக்குங்கு பார்த்துக் கினைந்தேனை நீ யென்னபாவஞ்செய்தனை
யெவருத்தின்னை பிணம் தின்னுண்றனையே யென்று கேட்டது.
அதற்கு நரி கினைக்கவே யான் முற்றெப்பில் மனிதனைப் பிணம்
மகா கோபியாக விருத்தேன். அதனால்தான் சனனத்தை யடைந்
தேன் நீமென்ன பாவஞ்செய்து குங்குப் பிறப்புற்றியெயன்
றது. அதுகேட்ட குங்கு யான முன்சொன்னத்தில் மனிதனையே
பிணத்தேன் முனிவராச்சிரமங்கலிலுள்ள காபகலிகை யெவர்க்கு
கொட்டாது யானே சுவர்த்துண்டு வந்தேனாதது விக்குங்காலேன்.
என்றது பின்னர் இரண்டிமாக இவ்விழி பிறவிகளை பொழிப்ப தெவ
ருவிறகுப் பகவாருலோசித்துக் கடைசியாகக் காசிப் முனிவனை
வணங்கி காக்கை நற்கதி பெறவொரு வழிபுருகிச் செய்யவேண்டு
மென்றது. அம்முனிவர் நீங்கல் துலாமாதத்தில் காவேரிக்கானரு
செய்வர்கலானாய், நற்கதி பெறுவீர்கள் என்றனர். உடனே அவ்
விண்ணிக் காவேரி தீர்த்தநதையடைந்து துலாமாதத்தின் முழுசிப்
பாவமொழிந்து மனிதப் பிறப்புற்றப் பின்னர்க் தேவரூபம் கை
நதியுற்றது.

36.வது மானை தேவரூபம் பெற்றது.

ஒரு பெருங்காட்டில் அனையமாயிரம் யானைகளுக்குத் தலைமை
யான ஒருயானையிருந்தது. அது ஒருநாள் தன்னையிரோவர்க் தேவ
ரீவியான காந்தகா யடிவணங்கி அடியேனுக்கெல்லென்குருவ மெய்
வாறொழியும் ஒழிதற்கொருபாயக் கூறவேண்டுமென்றே னென்றது.
அதுகேட்ட நாதர் வியப்புற்ற ஓரணதிறுந்துபால் அதன் முற்றெப்
பையாண்சுந்து அதனைப்பார்த்து நீ முற்றெப்பில் ஸைநிசாரன்னியக்
கிணிருந்த ஒருமுனிவன் நின்பெயர் சாந்தன் நீ ஹரிபத்தியுடையோன்
ஒருகாலத்தி லேகாந்தமாக விருத்த பூதேவியைத் தியானித்துக்
கொண்டிருந்தனை அப்பொழு தவ்விடத்திற்கு மகான்கான சந்த
விரகுமர் வந்தார். அவர்களைக்கண்ட நீ மெழுகு மரியைதெய்வ
தாயிலை அதனால்கன் தின்றீது கோபக்கொண்டு யானையாதி
யெனச்சபித்தனர். நீயும் யானையானே பண்டு ஹரிபாத சிந்தானை
விருத்த புண்ணியந்தால் அறிவடனிருக்கின்றாய் நினகிலுருவமொ

ழிந்து நல்லுருவம்பெற நிற்கும்குழியைத் துலாக்காவேரி ஸ்ரானஞ்செய்து யக்கடவை செய்தாலிவ்வியான புருவமொழியும் கருகதியமடைவை பென்றனர். அம்மொழிகேட்ட யானை யப்பொழுதே காவேரியை நோக்கிச்சென்று துலாக்காதமுது மதனின் முழுது யானை புருவ மொழிந்து நல்லுருவம்பெற்று நிற்கதியுற்றது.

37-வது குகினரகள் நற்கதியுற்றது.

அபொத்தியென்னு மழையாக்காத்திருந் துலாக்காண்டி லீடெனெ ன்னு மரசனிடம் ஆரோம் யானைப்பலமுள்ள விரண்டி குகினரகளிநுத் தன அல்லவையுள்ள குகினரகளை யவ்வரசன் தேற்றிச்சட்டி யடத் தும் ஏறியுலாவிபுடி கன்றாய் வருத்திவந்தான் ஒருகினரிராவில் அவ் விரு குகினரகளுள் ஒன்று மந்தெண்ணைப்பார்த்து நாமென்னபா லெஞ் செய்துமையா விவ்வண்ணம் வருந்துவென்றோமெனதுது. அது கேட்ட மந்தென்று என்னபயர் வருணன் யாவிரவாரன் அத்தனை னை விரந்த வப்பிறப்பிலிவனிடம் அகிகுமான் பொன்னைக் கடனாக லாவ்விருந்தேன். அதனைத் திரும்பிக்கொடுத்தேனில்லை அதனால் இவன் விட்டில் எருமைக்கடாலாகப் பிறந்துவருந்தேன் பின்னர் கருகாசப் பிறந்துவருந்தேன் இப்பொழுது குகினரபாகப் பிறந்து வுழக்கின்றேன் இன்னமெத்தனை காலஞ்செல்லுமொ விக்கடன்திர வலிசிலென் என்றது. இம்மொழிகளைக்கேட்ட மந்தைமக்குகினரையும் யானையும் பின்னொபொப்ப இவளினடைக்கடன்பட்டு நீகடன் நீக்கப்பிறத் தபொழிகே பின்னுடன் பிறந்துவருந்து வருவென்றேன் சிவபெரு மான் எக்காலத்தி லீக்கடன்கினின் னும் விசிற்பாரோ வலிசிலே னென்றது. இவைகளிவ்வாறு வருத்திக்கூறிய மொழிகளை மறைவி லிருந்துகேட்ட கிளியன்னன் கருணையினால் அத்தேதாக்கிவைக்கோ காம் நற்கதி புதுரிக்கல் வேண்டிமென்கருதி மறுமான் தம்பிடம் வந்த ருலகுருவான வசுஷ்டமனவிவிடம் குகினரகள் கூறியவைகளைக் கூறி யாவைகள் நற்கதிபெற வெரநாயகி கூறவேண்டிமென்றான். அத்தகு வுமிட்டி துலாக்காவேரி ஸ்ரானஞ்செய்தால் நற்கதிபெற்றமென்றனர் ஆசன மகளை யங்கேரித்துச் சூலாமாதத்திற் சவுரிமாயுரத்தலைக் கையடைத்த துலாமாத முழுதுநீ ரோகனை குகினரைக்கோயும் குவிச் செய்தெய்திகான். துலாமாதமுழுதுநீ ரோகனத்தால் குகினரைக் கண்டிமெனினிகாய் நற்கதிபெற்றே ரோந்தெய்தலுந் தேவலிமாவந் தித் தேவலுநாயுப் பெற்றேறி யுலாசிலைனகிசீபினை வரமுத்திசீ சுவர்க்கப் புருக்கின்புற்றன.

38-வது கழுதை நற்கதியுற்றது.

கிர்திய மலைச்சாரலில் திரவிரபாக்கமொன்றுச் சிங்கத்தவச னென லொருநிலை ராசனிருந்தான் இவன் அத்தியநாகிகளிற்புதுந் தொள்ளியடித்தல் முகலிய கொடுத்தெய்தல்களைச் செய்துவருபவன். ஒருநினைம் வேட்டையாடச் சென்றவன் பரத்துவரசர் சீரமத்திடப் புதுந் து மரியாதையின்றி யவரீது தன்சாஸ்பதச்சென்றான் அந் நூற் கடுக்கோபமுற்ற முனிவர் அடர்! கழுதைகையொப்ப மசிபி பின்று பெண்ணையுறத்ததுச் சென்றவனால் உண்ணக்கமுடையாகச் சபிக்கின்றேன் தான் சபிக்கனர் உடனே பலன்கமுடையுருவமெய்தி கின்றான் அப்பொழுது பரத்திராவிபாபாரியான கன்னுலொருவன் இசைப்பிடித்து முதுகுசீரிய வெங்கலபாத்திரங்களைக் கோணிகளில் கட்டி யிட்டி ஊரூராய் விற்றக்கொண்டே ஒருதுலாமாதத்தில் சவுரி மாயுரத்திருஞ்சென்று பரத்திராவினைக் கிழிந்திக் கடைபாப்பி விற் றக்கொண்டிருந்தான் அப்பொழுது நலவிசேடத்தால் ஒருகழுதை கயாசனை கழுதைதலையப் பார்த்து நீ பெத்தப் பாவத்தா லிப்பிதிப் பெய்தினை பெய்ந்து உடனே பிறமைக்கழுதை தன்முன் செனை கினைவெய்தி மறமைக்கழுதைதலையப் பார்த்து கழுதையே யான் சிங்கத் தவச னென்னும் அரசன் நான் பிறத்ததுமுதலெந்த கன்னமையை யுஞ் செய்தேனில்லை ஒருநினைம் அகஸ்திய முனிவருக்குப் போச னத்துக்கு வேண்டிய தாய்கனிகளைக் கொடுக்குபகரித்தேன் அப்புன் னியத்தால் முன்சினவெய்தினென். பரத்துவரசரை மிகித்துக் கழுதைபாணென் நான் நற்கதிபெறுவது எக்காலமென வருத்தித் கூறிய இக்கழுதைமீது கருணைவைத்த கடவுள் ஆராயவாணியால் கழுதையே நீ புண்ணியதீர்த்தமான் இக்காவேரியில் முழுது உன் பாவமொழியும் நற்கதியும் பெறுவை என்று கூறினர் அதைக்கேட்ட கழுதை அவ்வாறேபெய்துகழுதைபுருவமொழிந்து நல்லுருவம்பெற்று நற்கதிபெற்றது.

39-வது சுதரிசனன் நற்கதிபெற்றது.

அபொத்தியிலிருந் துலாக்காண்டி ஸ்ராமம் வருகான் தமது புரோ கிதையப்பார்த்து முனிவரே யானவேன கந்தருமங்களைச்செய்து வரி னும் கான்முகலிய வசுநர்களைக் கொன்றது பாவமென்னார் திரைவ னன்மனத்தில் நிலிபெற்று நிற்றின்றது. அத்தனை மொழியிலொரு நற்கதியுருவிச்செய்த வென்றனர். உடனே வசிட்டம் காம் தினக் குண்டாசிரிதக்கற விந்த கிளவு நீக்கவேண்டிமொனால அறுபத்தாறு மொழி தீர்த்தகளைபுந் தன்னிடைக்கொண்டெயும் நகனை கல்வக

யான காவேரியில் தூலாமாதத்தில் முழுதுகியென்றனர். உடனே ஸ்ரீராமர் அங்காவேரியின் மகத்துவமிருந்தவாதென்றான். யென்றனர். அதற்கு வலிபட்ட காவேரியின் மகத்துவத்தை விளக்கச் சிலசரிக் முவர்ப்பாராதினர்.

நாம் இந்த வயோத்தியிலே வாழ்க்கை சுகரிகளெனவும், பிராமணன் தந்தைகர பிறந்த பின்னர் தூர்த்தனாகி வேலைபாராசகி கடலின் முழுகிச் சுவரகாணுது கமெர்லியைந்து வருடம் களுக்குள் பிரசாரச்சிதம்பெருளின்கலையுமிழந்து வறுமையும் பாவமும் பின் றொடரத் தேசாடனஞ்செய்து தென்னாடு புருந்து பலவியடங்கலிலு முலாவித் தூலாமாதத்தில் கவுரிமாயூர சேத்திரத்தினை படைத்து காவேரிசெறிற் றுணங்கல கிராமெருங்கண்டு தானும் கிராடி மாயூர காவேரியும், மயிலம்மையையும் அடிபணிந்தான். இவ்வாறு பலகிளைக் கல செப்தான் ஊழ்முடித்திறக்கான். இவர்களை யம்புடர்க்கை கால பாசத்தாறந்தி யழகுத்துச் சென்றனர். இடைவழியில் கான்குசில கணங்கொய்திக் கட்டிவிழ்த்து விமானத்தி லேற்றிச் கைலாயத்து க்கு அனுமந்துச்சென்றனர். இதனை யம்புடர்க்கை யடவனிட முலாத தார்க்கை உடனே யமன் தூலாக்காவேரி ஸ்ரீராமன்காலும் மாபுராத தரிசனத்தா லுஞ் சுதரிகளின் பாவக்கிப பரிசுத்தமெய்தினான். அத னால் சிவனொசவாழ்வு பெற்றனன். ஆகலால் காவேரிநீர்த்தம் கால் லாப்பாவன்களையும் பேரகலிப்பரிசுதகமளிப்பது என் றதிக என் றனன். என்ற பின்னரு மிலவாறு கூறினார்.

அரம்பை கல்லுருநீங்கி நல்லுருப்பெற்றது.

விசுவாமித்திர முனிவன் கோசிகாசனஞ் விருந்தகாலத்து வேட் டைக்குவந்தவ னெனதாக்கிரமாதற்கு வந்தான். பான் அவனுக் கும் அவனுடன் வந்தவர்கட்கும் விருந்து சென்னேன் அவனுஞ் சம்மதித்து விருந்துணவந்தான் காமதேனுவின மகாரான் தந்தினி னைக்கொண்டு கல்லெரிந்து நடத்தினேன் அனைவருடனும் விருத் துண்ட வரசன் இப்பசுவைத் தருகென்தான். அது வருமேற்கொ ண்டி பேரெவன்தேன் அவன் தன்மக்களுட ளும் பரிவாரங்களு ளும் பசுவைப்பிடிக்க முயன்றான் உடனே யது தனதுவாசினமழி யனேச விரக்கின யுண்டாகி அவனையன்றி யுள்ளாரினைவெல்லும் கொன்றது பின்னரவன் என்னுடன் சண்டைக்கு வந்தான் யானெனது பேசு தண்டத்தை பெய்தினட்டு லவந்தேன் அது அவன் விடுத்தவாய் தற்கினை பெல்லாம் விழுவியது அதுண்ட கோசின் அரசாருந் தனிதன் தவஞ்செய்தே உயர்த்தினவானசக துறந்து காட்டி

புதுத் தவஞ்செய்தான் இவன் தவஞ்செய்தனை மணி பொருமை புதுற ளித்தான் தெவதாசியான வரம்பைய யழகுத்து நீ கோசிகள் தவத்தைக் கெடுக்கச்சடவன் காணும் உடன் வருகின்றேனென்று துரையபைய யழகுத்துக்கொண்டு அவனெதிரெசென்றான். அரம் பையும் துறையும் பாடிபுள் அவனைமயக்கினான் அவனால் முன்னர் மயக் கப்பட்டுப் பின்னர் தெளிந்த கோசிகள்நீர் என் தவத்தைக்கெடுக்க முயன்று நீ பறினாரம் வருகன் கல்லாகக்கிடக்கக்கடவன் என்று சுபித்தான் இவ்மொழிகேட்டு கடுங்கிய வரம்பை வணங்கி பிச்சாப பெவ்வாறெழிலுதென்று கேட்டான் அதற்கவன் ஒருபிராமணனால் இன் நீசுருமென்றான் உடனே அரம்பையும் கல்லுருவெய்தினன். அதுகண்ட ளித்தான் தன் புதோதனைப்பார்த்து இவ்வாம்பையினிச் சாபமொழித்தற்கு ஒருபாயங்குற வேண்டிமென் விவாழன் இக் கல்லுருவினை பெடுத்தசென்று காவேரித்தியிலிட்டால் பழையால் ஹருப் பெறுவானென்றான். இத்திர னவ்வாதே செய்வித்தனன் காவேரி யாற்றநீர் பட்டவுடன் ராஜிகிபான கோசிகளிட்ட சப பெழித்து பழையவருவெய்திச் சவர்க்கலோகத்துக்குச் சென்றான் என்றனர் இவைகளைக்கேட்ட ராமரும் தமது பரிவாரத்துடன் காவேரி ஸ்ரீராமனத்தை யுத்தேசித்துக் கவுரிமாயூரத்தை படைத்து அந்நக தானதருமங்களைச்செய்து காவேரித்தியின் கிராடி மாயூராத வாயும் மலிலம் மையாரையும் வணங்கி மனமெழவுடன் அயோத்தி யெய்தி வாழ்க்கன்.

40.வாது தந்தைதாயை யழைத்தது.

அவந்தி நகரத்தில் குபேரனுக்கிளைகள் செல்வப்பெருந்தான் னாய் கெளகிகென்று பெயருள்ளவனுப் ஒரு பிராமணனிருந்தான் இவன் செல்வத்தாறுபந்து விளங்கியதுபோல வெவ்வுக்கத்தினு முயர்ந்து விளங்கினான் அன்றியும் தேவராஜனை வித்திரனுக்கவன் மண்பனுவலும் புருந்தான் இதனாலென்பிது பொருமைகொண்ட வச சர்க்கர் இவனையும் இவன் மனைவியையுங்கொண்டு அவர்களின் குழக் கையைக் கட்டிலெறிந்து சென்றனர். அக்குழத்தையைப் பொரு லின் விழுவியது அம்மினை விசுவகுப்தனைப்பவன் விசில்குவாங்கி யறத்து காலத்து அதனுள் குழத்தைவிருக்கக்கணி கலையுற்றகால் ந்து அசுரர் கட்டவாராற்றைக்கூறியது. அதனால் பிராமணக்குழக் கைபென வறிந்த விசுவகுப்தன் தனது மகனையேபோல வளர்த்து விஷ்ணுவித்திரனெனப் பெயரிட்டு மகிழ்ந்தான் விஷ்ணுமித்திர னுக் கெட்டாவது வயதினப்பாயனஞ்செய்து அவனது தந்தைதாயார் வர

வாழ்ந்தபடியும் அவன் வாலாற்றையும்கிசவகுப்பதன் உரைத்தான் அவனைக்கேட்டு வருந்திப் பின்னர் விசவகுப்பவரிடம் விடைபெற்றுத் தடுபாவன மடைந்து தவததாயர்களைக்காணத் தவந்தெய்வேளென்று கூர்மிற்புகுந்து ரோமசமுனிவரிடம் மந்திரோபதேசம்பெற்று காவேரிதீரத்தை யடைந்து திருமலை நினைந்து தவந்தெய்தனை சிலநாள்களானபின் ஒருநாள் அசுரியானது நீ நின் மந்தைதாயர்களைக் காணவேண்டுமானால் கௌரிமாபூர சேக்திரத்தை யடைந்து தவஞ்செய்ய்பெற்றது. உடனே யவன் கௌரிமாபூரத்தை யடைந்து அனைத்தையும் ஸர்வம் விஷ்ணுவாய் ஐதத்து சான்று தியானித்துக்கொண்டு தவஞ்ஞெய்தனை சிலகாலமானபின் திருமாலெய்தி அன்புளே நின்றவத்துக்கு மெச்சினேன் என்னவென்கின் மனைபென விஷ்ணுமித்திரன் பகவாஹுடைய சாணாரித்தங்களை வணங்கித் தந்தையாக விருந்து தன்னைக்கித்த விசவகுப்பதுக்கு நந்தியளிக்கவேண்டுமென்று பணிவொடுக்கறிஞன் திருமாலும் அவ்வாறே யாகுகவென்று பின்னும் இன்னமுனக்கென்ன வேண்டுமென்றான் என்றதை தாயர்களைத் தாவேண்டுமென்று கூறிஞன் பகவாஹுமல்லண்ணமே இவன் தந்தைதாயர்களை அழைத்துக்கொடுத்தான். அவனுக்கள் தந்தைதாயர்களுடன் பூதீபகவான வணங்க வலர்மறைந்தனர். பின்னர் சிறிதுகால மனை தந்தையர்களுட்மிருந்து காவேரியாடியிறதியில் நந்தியுற்றனன் இவன்பெற்றருகநந்தியுற்றனர்.

41-வது மித்திரன் மணமும் பிசாசின் மோசனமும்.

வங்கமுலையுக் கடல்புடைசூழ்ந்த விவ்வுலகத்தில் எல்லாச்சிறப்புமலமந்த வங்கதேசத்தினைச் சந்திவங்கசெய்துணை விசாராகன் நீதிசோடாஹ அரசுபுரிந்த காலத்தில் பாஞ்சராத்நிரிகள் சிலநாளையடைந்து அவன் மனைதெப்பொழுவான ஸ்ரார்த்த திலையினின்று வேறுபடுத்தி தயநாங்க வணைவனுக்கினர் அவர்கள் மொழியை நம்பிப் பொதுநிலையுந்து பாஞ்சராத்நிரத்தை நம்பியெனையும் தங்களை யெல்லாம் இகழ்த்தனன். அதிலுழக்கியமாக சிலநாளையைய யதிகமாகச் செய்துவந்தான். இவ்வாறே யெனைய தேவர்களைபுர்துவித்தான். இவ்வாறு சிலகாலமிருந்து இறந்தான். இறந்தவன் உடனே பேயரசுப் பிறந்தான் பிறந்து காகெளிற் பலகாலமுலித் திரிந்து ஒருநகரத்தில் அருத்திய முனிவரைக்கண்டான் கண்டி என்னுண்டான விப்பிசாசருவ மொழிய வோருபாயங்கூற வேண்டுமென்றான் அதுகேட்ட வகத்தியர் நீமகாபுரிகளைப்பொப்ப முன்சென்னத்திற் சிலநாளையாழிகளைச்செய்து பிறப்பைபிணைக்கனை யகனையி

பெய்திறப்பற்றின் இப்பிறப்பு நீகமேண்டுமொனல் அறப்பத்தாறு கோடி தீர்த்தங்களுடன் பிரலாகமாதகருதனை காவேரி தீர்த்தத்தில் துலாமாதத்தில் முழுக்கடவை காவேரி ஸ்ரானமானது எத்தனைய பிறப்பாகக்களையும் போக்கி நன்மைபயத்தரும் அதற்காகவனுக்கொரு பலமுபவிதிகாச முலாக்கின்றேன்.

குதிசென்னு மறையவர்தில்கனது பாம்பவராயிற் பிறந்து மித்திரனைப் பெயர்வாயிந்து பிரமசாரியாய் ஒருவன் அருந்தவந்தெய்துக்கொண்டிருந்தான். ஒருநாள்த தடுபாவனத்துள் சுத்தருவ னுன் காகிராவணன் மகாராஜ மனோன்னை யென்பவன் தன்மோழி மாக்களோடு அங்குநிற்குமாக வலாவினவன் தவத்திலிருந்த மித்திரனைக்கண்டு காதல்கொண்டு அவனருகிற்சென்று யானுன்மீது காதல் கொண்டுனேன் என்னை மனைவியாக்கிக்கொள் என்றான் இவன் மொழியைப் பொருட்படுத்தாது மித்திரனிருந்தனன் காமமிதர்க வால் அவன் அவனை திர்ப்படுத்தினான் அதனால் கோபங்கொண்ட காமமித்திரன் நீ பிசாசாகக் கடவையெனச் சபித்தனான் உடனே யழகுருமாறிப் பேயுரு வெழுகினன் எங்கிக் காடுமலை முகவிய வீடங்காரி னெல்லாம் பலகால முலவினான் இவன்தொழிபரிவன் தந்தைக்கு இம் விஷயத்தை யுணர்த்தினான். அவன் நவிரவன்று அசிகெனென்னு முனிவனையடைந்து இவைகளைக்கூறித் தன்மகட்துண்டான பேயுருவ மொழிபத்தர்க வதியைக்கேட்டனன். அதற்குள்வசிகள் கொடுரோ மாலேசனைச்செய்து அறப்பத்தாறுகோடி தீர்த்தங்களுடன் பிரலாக மூடமாகத் துலாமாதத்தில்வரும் காவேரிநதியில் நின்மனை முழுக வந்ததால் சாபமொழிந்து நல்லருவான முன்னுருவெய்துவ னென் றுனர் உடனே யவனும் அவனை யழைத்துச்சென்று கவுரிமாபூரத் திரிச்சென்று துலாக்காவேரி ஸ்ரானஞ்செய்கித்தான் காவேரி ஸ்ரான விசேஷத்தாற் பேயுருவமொழிந்து மனோன்னைதயானவன் பழப்பரு வம்பெற்றான் பெற்றும் தன்னைச்சபித்த மித்திரன்மீது காதல்கிருத் தவராய் அவுனிருக்குமிடஞ்சென்று தன்னை மணந்து கொள்ளவேன் டினான் பிரமசாரிய சிரதமுதத்திருந்த வவனுவிவளை வைதிகமுறந மித் தவறுதலின் தி மணந்து கொண்டனன். ஆதலால் நீயும் கவுரிமா பூர்த்தாக்குச்சென்று துலாமாதத்தில் நீராடக்கடவை யென்றான் அதுகேட்ட விசாகனும் கவுரிமாபூரத்துக்குச்சென்று துலாக்காவேரி ஸ்ரானஞ்செய்து நந்தியுற்றனன்.

42-வது சுவேதவதி தன்கற்பை விளக்கியது.

கமலபயங்கென்னு மற்கொரு பெயருடைய மானியென்ப வன் சுவேதவதி பென்னு மனைவியுடன் காவேரிதீரத்திற் குடியிருந்

தான் இதைப் பிரபலமான் மனைவியான காவேரியில் தினமும் நீராடுகான். அதிலும் துலாமாதத்தில் அதிகநேரப்படுத்துடன் என்னஞ்செய்யலாம். பதிவிரதா தருமத்தில் மிகவுஞ் சிறந்தவன் இவன் கணவனோடு வேசிசன்விடே கதிரென்று இடப்பலன் சாலை தோறும் போசனத்துக்கு மாத்திரம் வீட்டுக்குவருபவன் இவ்வளம் கிவ்வான் சென்றபின்னர் கைகாசல்களுக்குப் பிடிப்புண்டாகமுடமா னான் முடமான பின்னரும் தன்மனைவியைப்பார்த்து என்னை யேசி வீட்டிற்குத் தூக்கிச்செல் என்பான் இவ்வளம்கு வருந்தாது அவனைச் சுமந்து வேசியாக் கிருகத்திலிட்டு வருவான் பின்னும் தூக்கிவருவான் இவ்வளம் பலகால் நடந்துவருந் காவததி கொருநாள்திக விருட்டாக விருந்தது அதனால் வழிநெரியாமற் றடுமாறி குற்றவாளிகளோடுகூடிய லிடுமிடத்தின் வதிசென்றான் தன்னஞ்சுமக்கப்பட்ட தன்சணவனது அவயவம் காசார் தலைவனைக் கழுவிவிடப்பட்ட மண்டலிய மூலி வர்மிது பட்டது. அதனால்லர் சோபங்கொண்டு சூரியனுதித்தவுடன் என்னைவருத்தியலன் சாகக்கடவன் என்று சபித்தனர் இம்மொழியைக் கேட்ட காவேதவதி யவ்வளவன்கி ஐயனேயறிவாது செப்தகுந்தக் கினை மன்றிக்குவென்றமென்று பகரிவுடன் கேட்டுக்கொண்டான் கேட்டும் மாண்டவியன் இரங்கி மறுசாபபிடவேயில்லை அதனால்லர் ஆனப சூரியனுதிக்காது போகக்கடவது என்று சபித்தது தன்னை வனை வேசியாக் கிரகத்திற் கொண்டுவிட்டுத் தன்சுரிநுப்டிமெய்தி கிருந்தான் பதிவிரதையான விவலிட்ட சாபத்தாற் சூரியனுதிக்கி லன் இதனால் காலமாறுபாடுங் கன்மலோபமும் முத்தொழிற்றடைபு முண்டாயின. இதைபுணர்த்த தேவர்கள் பிரமனுடன் அவனோடு ரேசென்று அவன் பதிவிரதா தர்மத்தைப் புசுத்து நின்கணவ னது முடத்தன்மையை நீக்கமேம் சூரியனுதித்தால் கிண்கணவலிநிக் காதிருக்கவும் வரமளித்தோம் இனி கிணக்குவேண்டிய வரக்களைக் கேள் தருகின்றோமென்று பிரமதேவர் கூறினான் அதுகேட்ட காவேத வதி துலாக்காவேரி ஸ்ரானந்தவது தெனக்கு ஈடைபெறு வரமளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டான் பிரமனுமல்லாதே வரமளிக் குச் சென்றனர் அவளும் அனேகர் துலாமாதங்கள் காவேரியின் முழுகி கற்கதி பெற்றனன்.

43-வது சூத்திரனு முதலைய மரக்கனு நங்கதி புற்றது.

மாண்டலியரற் சாபமுற்ற யமன் சூத்திரசென்ம மண்டலி லெனது இரீதுகாலநீர்ந்து பின்னர் தெலியென்னும் பிரமன் னால் காவேரிமான்மிய முணர்த்து துலாமாதத்திற் கெளரியபூச

தங்குச்சென்று கிராம சூத்திரத்தல் மோழிது பழயவருவம் பெற் றுச் சென்றனன்.

அரக்கன்.

அயோத்திமாநகரத்தில் தின்புலகாச குமாரனுள் ரகுமன்ன னன் அரசுசெலுத்தி வருகாக்களி லொருபிராமணன் அரசனெதி சில்வந்து மன்னவனே யானுள்ளடைக்கலமென்றனை அவனைபர சனு மப்பால்மகரித்து ஒருபுறத்தி கிருத்தினன் அப்பொழுது ஒரு அரசுக் னர்சனெதிரேவந்து இங்குவந்த பிராமணனை நான் கின்று பசியாறவேணமும் அவனை யென்னிடங் கொடென்றனை அதுகேட்ட வரசன் அரசுக்களைப் பார்த்து இம்மறையவனையன்றி தீ வேறெதுகின் கேட்டாலுந் தருகின்றேன் என்றான். அது கேட்ட வரக்கன் எனக்கென ஒருனைவ யிலுடலமாகக் கிருட்டி. கருத்தா வான் பிரமதேவன் வகுத்திருக்கின்ற னாகனின் இவனை யன்றி வெண்கொன்றும் வேண்டாம் என்றான். அரசன் இவனென்னிடம் அடைக்கலம் புதுத்தவனாகி விவனைத்திரேன் என்றான். உடனே யாக்கன் இது நியாயர்காணு வென்றான். அரசன் அரசுக்களைப் பார் த்து கினைக்கண்டதளி யென்னிடம் அடைக்கலம் புதுத்தவனை கிண்கணிப்பினானால் என்னிலும் பாதகன் யாவன், சாணமென்ற டைத்தவனாய் அஞ்சியடைந்தவனையும், உன்பிராணனைக்காப்பாற்ற வேண்டுமென் திரந்தானையும், பிராமணனையும் சாப்பாற்றது விடும வன் பாவிக்கிலும் பாவியானோ? அடைக்கலம் புதுத்தான ரகிக் காலம் தள்ளியவன் பிரமதேவத்தி செய்கவனாவான் ஒருவன் செய்த பாவமானது கன்மணி கொழிக்கு மலைநீனை யுடைய காவேரியில் துலாமாதத்தில் முழுகுதலா லொழியும், அடைக்கலம் புதுத்தானக் காவதவனுக்கு ஒரு பரிசாரமில்லையே. நின்னை ரகிக்கின்றேன் பயப்படாதே யென்று கூறியபின்னர் பகைவர்கையிலவரைக் கொடுக் கும் பாவிக்கும உயவுளதோ வில்லையே, அடைக்கலம் புதுத்தவனைக் காத்தவன் துலாக்காவேரி யாழய பலனைப்பெறுவான். காவேரியில் புற்றினவர்கள் காலனு ரலையாளோ ரகுமன்னன் கூறினான். இத னைக்கேட்ட வரக்கன் இந்தத்தரும் சாத்திரமெல்லா மெவிடங் கூற கின்றனை வென்னிய வன்னப்பறலையை வாசனமாத வுடைய பிரமன் இப்பார்ப்பனை வெணக் குணவாதப் படைகிருக்கின்ற னாகவி னிவனை தீ காத்தல் முறையன்ற விட்டுவிடு ஓர்சாதி ரகத்தை ரகு வே! இந்த பார்ப்பானைக் காப்பதனைப் பெரிதாக்க தருகிறேயென்று என் பசியாறந்தவான் யென்னிய முண்டென்பதனை கிண்கிணறு

பிள்ளை. யான் பசிபா விருப்பமுண்டு ஞாண்டாரு மப்பாவும் திண்ணைச் சராராதோ பாலத்தி லுச்சமுள்ள வரசனான். நீ யான் சாவதற் கருதக் கின்றிலை. ஓர் உயிருக்குத் துன்பத்தையும் மட்டுறொடுபிக்கு இன்பத் தையு முண்டாக்குவான் கஞ்சகி யடைபான். அரசனை சோற்றாணவு மணிதீருக்கு, புல்லுணவு விலக்குகட்கு, மழை நீருணவு, ஓதகப்பற வைக்கு, கிலாவுணவு சகோரப் பறவைவக்கு, மாமிசவுணவு அரசராத கிய வெங்களுக்கு.

“யோனகவுண் மக்களுக்குப் புல்லுணவு மாக்களுக்கு வாணகமா மகிசாக்கு மழைத்துளிசா தக்கதீனுக்கு கானகத்துற் றிரேலுணர் கழித்தகோ ரங்களுக்கு ஊனகத்துற் றிபேக்ளிப்போ றேற்றேழ் னெங்களுக்கு.”

ஆதலால் எனதுணவுக்குரிய பார்ப்பான விட்டுவிடு என்றான். அதற்கரசன் நீ விரும்பும் வேறெந்த வுணவாயினும் தருவன். அச்ச ஐன்மாவான் பிராமணனை நீயுங்கொன்று தினனுக்கல் முறையுன்றும் என்றான். அன்றியும் நீ யிவனைக் கொல்லவே கேட்கின்ற பெண் வறிந்து யாதுவானை வெளிவிடேன் இவன் தபோ தேவியோடுங் கூடிய வுத்தம மறையோள் என்றுங்குறினுன் இவர்களைக் கேட்ட வரசன் நானெத்தனையோ பிராமணர்களைச் சுட்டுத் தின்னுள்ளவன் எனக்கிவ னெமமாத்கிரம் விடுவிடு என்றான். இவன் மொழிகளைக் கேட்டவரசன் திரிபுரந்தகரான சிவபெருமானை நினைத்து இத்தப பெரிய தரும் சங்கடத்தினின்று மென்னை விலக்கி வைக்க வேண்டு மெனச் சிவத்தியானஞ் செய்தான். அப்பொழுது தாக்கன் கல்லுணர் வெய்தி அரசனைப்பார்த்து மன்னவ பாணரக்கனல்லேன் அச்சத்தினை விடுக. சகத்தாய்மன் என்னும் பெயருடையான் என்னை யரசனாக வசிட்டமுனிவன் சபித்தான் விமோசனம் என்றென்றேன் ரகுசொழி நீ பேசுப்பெறுவாலத் தென்றான். ஆதலின் எனதிக்கோர வுருவ மொழிய வொருவழி கூறக. மறையவனை நீ யஞ்சாதே உளது சாபர் தொலைப வேறுபாயங்கென்றான். அதுகேட்ட மறையான் அச்சம் நீங்கி யாக்கனைப் பார்த்து தினதிச்சாயர் துலாக்காவேரி ன்ணான மொன்றி னாலேயே நீங்கத்தகது இதற்குசாரணமாக வொரு சரித முறைக்கின்றேன் கேட்பாயாக;

முதலை.

இப்பூரிநி ணுத்தர பாகத்தில் திரிசூட்ட மலைவெண் வொரு மலை யுளது அதனுடையோத்திலொரு பொத்தமுறைத் தடாக மொன்று ளது அதனினின்று தூருவாச முனிவர் தவஞ்செய்கனர் அப்பொ

முதுபூரி நெண் ணாய் கத்தருவன் நீருள் முழுதி முதலை பரண்வெரு வுதுபோல வந்தவர் கால்களைப் பந்தாம புரண்டித் தவத்தைக் கெடிக் தான். அதுகுற சோபமுற வம்முனிவர் நீ முதலையாகத் தடவை வெனச் சபித்தனர். உடனே முதலையானின் இதனையறிந்த கத்தரு வன் தன்னு குற்றத்தை மன்னரிக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டான் இரக்க முள்ள தூருவாசர் காவேரியாற்றின் முழுதுவாயானால் இச்சரப மொழிய மென்றனர். அதனைக்கேட்ட கத்தருவனுங் காவேரியின் முழுது சாபகீக்கிப் பழயவுருவம் பெற்றான் என்றான் அதுகேட்ட வரக்கனும் காவேரியை யடைந்து துல்மாதத்தில்முழுதி யாக்கவுரு வமொழிந்து தேவரூபம் பெற்று நங்குழிற்றான்.

44.வது இப்பலன்களைக் காவேரி தருமென்றது.

இது கருத்தம் முனிவனுக்கு கயில முனிவரா லுரைக்கப் பட்டது.

ஒருவன் உறுதிபாள் மனதுடன் காவேரி நதியை “யடைந்து துலாமாதத்தில் நுண்காரத்துடன் முழுநிலை அவன்செய்த பாலங் களை யதுபோக்குப் இஷனுக்கு விருப்பமான புண்ணியலோகத்தைபு மதுகொடுக்கும்.

எல்லாவிதமான யாசங்களை விடவும் எல்லாவிதமான தானங் களை விடவும் எல்லாவிதமான தீர்த்தங்களை விடவும் எல்லாவிதமான கிரதங்களை விடவும் எல்லாவிதமான கல்வதவங்களை விடவும் துலாச் காவேரி ன்ணான முயர்த்ததாம்.

மகா பாவிசுவிள் பரிசுத்தால் காருடலெப்திய மழறையதீர்த்த மெல்லாம் படிப்து பாவத்தைப் போக்கிக் கொன்னுவதான காவேரி யின் பெருமையை உரைக்கவுங் கூடுமோ! எல்லா தீர்த்தங்களைக் காட்டினும் காவேரி புயர்த்ததாம்.

துப்பற்ற காவேரிநிற்படிந்து வருங்காற்றும் பட்டவுடனே பாவ மெல்லா நீங்கி மெல்லான முத்தியைப் பெறுவார்க ளானால் அதன்கரை யில் தித்தியவீசஞ் செய்பவர்களின் தவச்சிறப்பை யெவ்வாறு கூற முடியும்? முடியாதென்றிச.

பாவஞ் செய்வதையே நியமமாசுண்டப வொருவன் காவேரி யாற்றின் முழுதுவானுனால் அவனுடன் பிறந்துபோன வொழியாறு கின்ற பாவங்காரி னின்றும் விடுபடுவான் புண்ணிய லோகங்கோபு மடைவான் தா ர யுகமானாலும் பிறவியை யடையான்.

புலவகுதுண்ட சீவர்கள் வணக்கத்துடன் முழுதிப் பாவங்களை யொழித்துக் கொன்னுதற்கே மணங்க்கிய தாமரைமலரை விடபாக

வுடைய பிரமதேவன் காவேரி நதியைக் களைய இதைப்படுத்திப் பாச வுண்டாக்கி யனுப்பினான்.

கற்பதோழி காலம் நரமுகிட்டு வந்தாள் மொழிபாந் பாவங் களை யெல்லாம் காவேரி நதியானது கன்னிடத்தில் முழுகிவடிவே சந்தேகமின்றி நீக்குகின்றது.

காவதோழம் ஆயிரம் பாசக்களையும் எருதுகளைப் மனமகிழ் வேறி தானஞ்ஞெய்த பலனையும் மாகழிமைமயன் பெரிமலர்க்கை யுப சரிக்கும் பலனையும் காவேரி ஸ்நானம் கொடுக்கு மென்றறிசு.

ஒருவன் விநாயகியனைக் கொடுத்து மகிழ்வித்தவன் னாம் காவ் தோழம் பஞ்ச யெக்கியங்களைச் செய்பவனும் பஞ்சோத்திரியங்களை யடக்கித் தவஞ்செய்பவனும் அடையும் பலன்களைச் செறிந்த காவேரி ஸ்நானமே கொடுக்கும்.

தினந்தோறும் ஆர்வன்காரியஞ் செய்பவ னடையும் பலனை யும் சன்னாபி ஆயிரவிடுபவ னடையுங்கீர்த்தியையும் அருகளைநகித் தவனடையும் வரமும் காவேரி ஸ்நானமானது கொடாநித்கு மென வறிசு.

கோபுரஞ் செய்தவனடையும் பலனையும் பிராமணனையும் பிரா மணியையும் துதியொடு கரத்தவ னடையும் பலனையும் காவேரி ஸ்நான மளிக்கும்.

அடைக்கலம் புருந்தவனை யாதரித்தவ னடையும் பெறும் பதக் களை பாபத்தினின்று காத்தவனடையும் புண்ணியமும் கிழவனையுங் குழந்தையையுங் காத்தவன் புண்ணியமும் காவேரி பாடினவருக் குண்டாகும்.

குருடனைய முடவனையும் காப்பாற்றியே னடையும் புண்ணியத் தையும் பாவவழியி லின்றானை நல்வழியே திருப்பினவ னடையும் புண்ணியமும் காவேரியாற்று ஸ்நானம் கொடுக்கும்.

பசுவித்குப் புல்லளித்தபேறும் மத்திரோப தேசியடி நடத்த வன் பேறும் வாலிசுபதராகாதிகளைப் படைத்தவன் பேறும் காவேரி ஸ்நான மளிக்கும்.

யாகஞ் செய்தவன் ஆசமா நட்பவன் னுள்ள நட்பவன் மண்ட பங்குள் கட்டினோன் பள்ளிக்கடங்குட்டிவைத்தவன் முதலியவர்கள் அடையும் பலன்களை யெல்லாம் காவேரி ஸ்நானமளிக்கும்.

சத்திரங்கட்டல் பசுமடங்கட்டல் அத்தனர்க்கு வீடுகட்டற்கொ டெதல் இவைகளைச் சீரனுகூரணஞ் செய்தல் முதலியவைகளை

தரும் பலன்களைக் காவேரி ஸ்நானம் கொடுக்கும் சிவபெருமானுக்கா சத் திருந்தவனம் வைக்கும் பலனைக் காவேரி ஸ்நானங்கொடுக்கும்.

பிரமனுக்கும் விஷ்ணுவக்கும் ஆருச்சுனைக்குரிய பூர்தோட்டம் வைத்த பலனையும் வேதாத்தியயன் பலனையும் வைத்த மந்திர செய பலனையும் காவேரி ஸ்நான மளிக்கும்.

சுத்தமரதிகள் சடலோடுகவிஞ் கு பிடிபாச சங்கரத்தலைகளிலு பவாசமாகவிருந்து கலம்புரிக்கவனடையும் பலனையும் விநாயகம் மா சப்பிரவேசம் வரூஷப்பிரவேசம் முதலிய காலங்களில் நல்ல தீர்த்தங் களில் தாழி முறைமாகத் தரன் தரும் இடம் கருப்பணமாகிய செய் தால் வரும் புண்ணிய பலன்களைக் காவேரி ஸ்நானம் கொடுக்கும்.

துலாநாசிரிர் சூரியன் பரவேசித்த காலத்தில் காவேரி ஸ்நா னஞ் செய்பவன் ஞாநியடையும் பலனையும் வரையாதனக்கும் தாதா வுடையும் பலனைப் பட்டினி யடைவன். அவன் நாகயாதனை வரூ மென்று அஞ்சவேண்டிவதெயில்லை. சகலாபிஷ்டங்களை யு மடைவன். இந்த விஷயங்களைத் தெட்டவர்களும் புண்ணியப்பே றுமவர்க்.

45-வது பன்றியுரு தீங்கியது.

காவேரி நதியின் புகழைக் கேட்பவர்கள் தருமார்த்த காமமோ கங்களைப் பெறுவார்கள். துலாக்காவேரி ஸ்நானஞ் செய்தவர்கள் யானைத் தரிசிக்க மாட்டார்கள் இந்தப்புனித முழங்கால் எல்லா வரீஷ்டங்களுஞ் லெயடக்கும் வெருகால் கரையாதனை யனுபவிக்க லெண்டிய பாவங்களை யெல்லா மிந்த நதி ஸ்நானமானது எளிதில் நீக்கி மிடம் காவேரியின் முழலியவனதுடையிற் படிக்க வொரு சிறுதுளி முழுகாத மற்ஹெருவன்மீது பரிமாணல் ஆயி வரூஷங்கள் செய்க பாவங்களை யுய்யொடு நீக்கும் தருமங்களுந் தவழ்க்கும் பவர்க்கவாழ வுங் கிடைக்கும். தருக்கப் பேச்சாலாவது டம்பத்தாலாவது அயலார் கிமித்தமாவது குறியொத்ததீர் காவேரி ஸ்நானஞ் செய்தவன் நாக மடையான் மற்ஹெரு பெருஞ் இக்காவேரியையப்போல சதானித புருஷார்த்தங்களை யு மளிக்க மாட்டாது.

அவ்வழிக்குள் ஈள்வீர்பவனான வொரு பிராமண னிருந்தான் அவனரிந்து நாகவேதனைகளை வெருகால் மனுபவித்த பின்னர் சிறுநி லோ திகளான பலவிழிந்த பிறகிகளை யடைந்து பின்னர் வளர்ப்பன்றி யாகப் பிறந்தான் அகனையொரு குக்கிரன் வளர்த்தான் வளர்த்து நாகவேதியின் முழுச் சாத்தினதிரே யப்பன்றியை வெட்டிப் பரிந்து டான் பின்னர்ப்பன்றி யொரு பாவகாப் பிறந்தது சிவபிரானுந் கபி

வேதத்துக்கும் பாஸர்த்தக சாவேரி நீரைக்குழந்தும் பாவமுதது மொழிந்து நத்ததி பெற்றது. சாவேரியைத் தரிசெச்சாதவன் கண்ணுக் கண்ணாகும் விவக்காசுக் கைலேந்திக் கிணற்றில் விழுவாருண்டோ சகலபாவங்களை மொழிக்கவல்ல சாவேரி தீர்த்தத்தில் முழுகாமல் மனிதர்கள் வருந்துகின்றனர்.

வேதங்கள் இத்தீர்த்த மகிமைமைய நன்றி விளக்கிநீந்து மனின் யறிகின்றவர் இதின் முழுகினால் மும்முர்த்திகளில் உயர்ந்தவுலகவாச மெலிதாகக் கிடைக்குமே. இது அடையுபத்காபுசொடி தீர்த்தங்களும் கலந்து வருவதால் இதின் முழுகினோரும் இதன்களையில் வாசஞ்செய் வேராம் செய்பவெனெடுக்கரியங்களைச் செய்து முடிந்தோராவர்.

46-வது சித்திர வருமானுக் ககந்திய னுரைத்த காவேரி மகிமைபென்று கபிலர் கூறியது.

கொடுந்தோலனுச் சத்திர வருமென வொரு மனனுபத்த
தையைப் போலவே துர்க்கணமுள்ளவனுய் சித்திர வருமன் என்
பாவொருவ னிருந்தான் காட்டின் வேட்டையாட்டிச் சென்றான் சென்ற
வன் உச்சிப்போதில் தீர் வேட்டை யுற்றவனுப் காவேரி மகிமை
யடைந்து நீரருக்குடன் உடனே தனது செயலனைத்தும் தகாதன
வென வவனுக்குத் தோற்றியது தோற்றதும் அக்கதிர் சலாரிலி
ருத்த வகத்திய முனிவரைப் பார்த்து யான்பாவிபாக விருக்கின்றேன்
என் பாவமெவ்வாறு கொடிய மென்று கேட்டான். அத்தற்கம் முனி
வர் தீ துலாமாதத்தில் சூரியோதய காலத்தில் இக்காவேரியின் முழு
குவாயானல் நத்ததி பெறுவாய் எல்லாவித நற்செயல்களிலுஞ் சிறு
தது சாவேரி ஸ்ரானமே இதனை யுணராமல் மனிதர்கள் பாவிக்கா
கின்றார்கள்.

“உறக்கத்திற் பாதிவாண ளோருவின் திளமைமுப்பிற்
சிறக்குமஞ் சளமுற்குது சிறித்கும் பொருளிட்டத்தி
லிறக்கலவும் புலங்கர்ச்சி யிடைச்சில் குன்றமேதை
பிறக்கமுற்றிலே தேங்கே பெறுமாயுப் பிரியாக்காவே.”

என்றும வாய்நாளை விணுநாக்குகின்றாகனே யன்றி காவேரி
குபமான் தீர்த்தகலகானத்தின் பொருட்டே அதுகோணுந் து காவேரி
ஸ்ரானம் செய்வன்றிக்களில்லை. நீ யிதனின்முழித் துணக்குவேண்டிய
நன்மைகளை பெல்லாம் பெறச்சுடவை உண்டன.

47-வது செல்வத்தோ டயனலு செய்தியது.

சோமபூஷணனெனப் பெயருள்ள வொரு மனையவனிருந்தான்
இவன் நற்குண நற்செய்கைகளாற் சிறந்த இவ்வ வாய்க்கையன் இவ

னக்கொரு மனைவியும் பலபுகிபி புத்திரர்களும் இருந்தார்கள். ஒழுக்
கமுள்ள விவண்மனைவி யொருநா னிவண்பார்த்து நாயன் வெண்து
குழந்தைகளும் யானும் போசனக்குணைவா லகிசபசியால் நினமும்
வருந்து கின்றோம் இப்பகி நீங்கியெப்பொழுது சவுர்வியழாக விருப்
போம் என்றனா அதுகேட்ட மனையன் மனைவியைப்பார்த்து இச்
துணைக்காலமும் பொறுத்ததுபோல விண்ண மொருமாதம் பொறுத்
திருக்கள் என்றுகறி காவேரிபாற்றங்கரை ிட்டத்தகானவொரு வன்
த்தை யடைந்து சாவேரியின் முழுகிச் செல்வம்பெறம் விருப்பத்து
டன் தவநிசெய்து வந்தான் இவன் தயத்துக்கு மதிந்த பிரமதேவ
னவனெடுப்பதி சினக்கு வரங்கொடுப்பான் வந்தனன் என்னைப் பிர
மனென் றறிதியென்றகறி யெதுநீ கின்றனன் உடனே சோமபூஷ
ணன் பிரமதேவனை வணங்கிச் சூரியமண்டலாதிபரே யான்மிகவறிய
வனாக விருக்கின்றேன் என வறமை பொழிய வந்தா வேண்டிகன்
றெனென்று பணிந்து கூறினான். பிரமதேவனுமவ்வாதே யவனுக்குச்
செல்வமுண்டாக வரமளித்து நீயிச்செல்வத்தை ஸோப குணத்தால்
தானதருமாதிசுருந்தித் துபயோகப் படுத்தாவிட்டால் பழியபடியே
வறியவனாவா பென்றுரைத்து மறைத்து சென்றனர்.

வாம்பெற்று மதிந்த சோமபூஷணன் விநிரேசக்கி வருங்கா
வத்துப் பிரமனா வாமகிணைமால் மக்களுக்கேவியம் பதிக்கி மந்தி
வுற்றனர் அன்றியு மவனது சிறுவிடு பெரிய வுப்பரிசைவாசி யதனில்
எல்லாவித செல்வங்களும் குறைவா கெருக்கி விளங்கின. இவன்
வருகையைக்கண்டு நனிமகிழ்ந்த விவண்மனைவி வீவனை நன்றாயுபசித்
துள்ளழைத்துச் சென்றனன் ஒருநாளிவன் மனைவியைப் பார்த்து
யான்செய்யுந் தருமங்கள் தானங்கள் முகலியவைகளுக்குத் தனாகு
மானவனாக விருப்பாயாக வென்றனன். அதுகேட்டவன் விழிசிவ
ந்து சிறியமுகத்துடனான வித்திறக்கி யெதற்காகத் தானதரு
மக்களைச் செய்வது நான்மிறந்து ஒருதருமமும் செய்தேதனில்லை சக
மாகத்தாலிருக்கின்றேன் நீ விண்வேலை செய்யாதே போட்ட சோற்
திந்துகொண்டு விழுந்துவிட வென்றான்.

மிகுந்த வருத்தத்துடன் மனைவியைப் பார்த்து ஆனால் உன்
சொற்படியே நடக்கின்றேனெனச் சமமா விருத்தினனை யொப்ப
உண்டு கொண்டிருந்தான். இவ் காலத்தா அலன் விட்டுவிரிமயிரி
ருந்த செல்வங்கள் குறுகில் உன்னர் திருடர் முதனியவர்கள் சொன்ன
படித்துத் திருப்பன் குறையத்தொடங்கின அப்பொழுது மனையனின்
மனைவியைப்பார்த்து ஸோபகுணமுடையவனே சாத்திரவிரோதமான

நெஞ்சடைபவனே துஷ்ட மனைவியான வாழ்வகலியும் வன்முற நலந்து ஒரு சிசுவந்தனுக்கு விவேகதரின் சகவாசமுமே கோபுர ம ட்டம்படும் நல்ல பிள்ளைகளும் சந்தனத்திரமும் நற்புத்திரமும் ஆகியவை வந்து பிறந்தால் அடியோடு துன்பமில்லாதவனாக விருப்பான் என்ற மறிதி யென்றான் கணவனதம் மொழிக்கோக்கேட்டு வெட்சிய மனைவி யிவ்வித் தங்கலிஷ்டம்போல வெந்தத் தருமமானுறுஞ் செய்புங்குள் நான் அனுலவமாக விருக்கின்றேன். என்று கூறி வணங்கினான். அன்றுமுதல் சோமபூஷணன் தன் பொருளாதிகளை யுத்தமாகான பிராமணர்கட்குத் தானஞ்செய்தான். தினமுங் காவேரி ஸ்ரானமுஞ் செய்துவந்தான் அதனால் சிசுரந்தில் முன்போல் செல்வமுடையவ னாகப் பதினாயிரம் வருஷகாலத் துலாக்காவேரிய் பிரபாஷத்தா சிவ வுலகில் வாழ்ந்து தனது மனைவியோடு சுகமனுபவித்தான் பின்னர் சத்திய வுலகவாழ்வெற்றதச் சுகமுற்றான் ஆதலின் சித்திரவன்மனே நீயு மல்லாது செய்து நந்ததுபுறக்கடவை யென்ற வசத்திய முனிவர் சொற்படி சித்திர வநுமனும் காவேரி ஸ்ரானஞ்செய்து நல்ல புண் ணிய சிலனுடி வெகுதூர பழலாதிபனாக வொரு குறைவுமின்றி வாழ்ந்து இருபத்தைந்தாவது வருஷத்தில் தேவர்கள் கொண்டுவந்த ஸீமானத்திலேறி யசத்தியாச் சிரமமடைந்து தேவரீருடைய கருணை யால் காவேரி ஸ்ரானஞ் செய்யப்பெற்றுப் புண்ணியலோக வாழ்வுப் பெற்றேன். அடியேன் ஏதேனும் குற்றங்கள் செய்திருந்தால் அவை களைப் பொறுத்தான் வேண்டிக் கொள்ளுகின்றேனென்று கூறி வணங்கி விடைபெற்று தேவமாதர்களுந் தேவர்களு முபகாரம பரியப் பிரமலோக வாழ்வை பெய்கினான்.

ஆதலால் தேவ வநுமனே நீயும் கோதான பூதானாதிகளைச்செ ய்து காவேரியின் முழி நற்குழிபெறகடவை. துலாக்காவேரி ஸ்ர னஞ்செய்தவர்கள் எம்மலோக மண்டபமாட்டார்கள். சுவர்க்கதலையே பெறுவார்கள்.

தேவவநுமன் பின்று முனிவனை வணங்கி பெரியோய் அன்பர் கள் மிகுந்த பத்தியுடன் மலவகையிற் பூசுகின்ற மேன்மைவாய்ந்த காவேரி நதியில் முழுதே தானதருமாதிகளைச் செய்பவன் எந்த வுலகத்தைபடைவான் உலாக்கவென்ற வுடன் முனிவன் மன்னவ் காவேரி ஸ்ரானஞ்செய்தவன் ஒரு குறைவுமில்லாத பெரு வாழ் வுடையதாக விருந்து தேவர்களுபசரிக்கச் சென்று மறுமையில் பிரம லோகத்தில் வாசஞ்செய்வான். காவேரிக்கரையில் வசப்படுவதுமே வேதங்களை நன்றாயோதினான் எமத்தனமுமுள்ள வந்தமப்பிரமசா

நிறகு அளக்கரிக்கப்பட்ட கன்னிகையைத் தானஞ்செய்தவனும் பிரம லோக வாழ்வைப் பெறுவான். இத்தகை வனக்கொ ரிதிகாசஞ் சொல்லுகின்றேன்.

43. வது சத்தியவிரத சரித்திரம்.

சிறந்த ரோவ நிர்ந்தத்தின் கரையில் வாசஞ் செய்பவனும் ஆரிக கோத்திரத்தவனும், இர்திரியங்களைச் செயித்தவனும் நல்லொ முக்கமுடையவனுமான வொருவன் சத்தியவிரதனென்று பெயரு டையவனிருக்கான். இவன் மூ மிறகுலிகாண்டுவருவதற்காக அறித்த வெள்ளு காட்டின் நுழைந்தான். அப்பொழுதொரு பயங்கரமான லுசை தொடர் கேட்டது. அதனால் திடுக்கிட்டவன் அவ்லோசை பெங்கிருந்து வந்தென்றதென வராயந்தான் அதுவொரு பாழும் கிணற்றினின்றும் வருவதாக வறிந்தான். அறிந்தக் கிணற்றருகே சென்றான் உற்றுக்கேட்டான் தன்பெயரைச்சொல்லி எங்களை ரட் சிக்கக்கடவையென்று கூறுவதாக வறிந்தான். அக்கிணற்ற ஒரு மூப்பார்த்தான் அதனுட்சிலர் டெந்து கதறுவதைக்கேட்டு நீங்கள் யாவர் எதற்காக விபாடிக்கதறுகின்றீர்கள் எப்பொழுதிந்த விடி கிணற்றில் விழுந்தீர்கள் என்றான்.

அவர்கள் உளபிதுங்கின நாங்கள் எங்களுக்காக எங்குலத்தா மெவரு மொரு நற்காரியமுஞ் செய்தாரில்லை. அதனுலீர்க் கதியை யனுபவிக்கின்றோம். எங்குலத்தார் காவேரி நதியில் துலாமாதத் தின் முழுகவில்லை. அன்னதானஞ் சொன்னதான முகனிய எந்தத் தானங்களையஞ் செய்யவில்லை. விராத்த முகனியவுங் காவேரிக் கரைபிற்செய்திலர் கோதானம், பூதானம், கோதானம் முகனிய வுஞ் செய்தாரில்லை. எகாதசி விரதம் மனுஷ்டத்தாரில்லை. சிவ பெருமானுக்காக விருஷபகானமுஞ் செய்தாரில்லை துலாசிரிற் சூரியன் புகுமாசப் பிரவேசத்தன்று ஒருவேளை யோசனஞ் செய் தாருவில்லை. காவேரி மான்மியங் கேட்டவர்களும், காவேரியில் விருப்பத்துடன் ஸ்ரானஞ்செய்தவர்களும், ரூபிற் நந்திமாம பெள ணந் அடாலாகச பிலைகளில் ஒருபோதுணவு கொண்டவர்களும் எங்குலத்திலில்லை.

எமது கோத்திரத்துப் பிறந்த சத்தியவிரதனே நீயே எங் கோத்திரத்தவருட் சிறந்தவன் நீதான் எங்கனத்திந்துன்பிதையொ ழிக்கவல்லவன் என்றணன் உடனே நான் உங்களுக்காகச் செய்ய வேண்டியதைச்சொல்லுங்கொன்று எனதகவர்கள் நீ எங்களுக்காக துலாக்காவேரி ஸ்ரானஞ் செய்யக்கடவை செய்து எங்களுக்கு மன்னம்

யுண்டமாற நிலைநாளுவது அண்டமுமனிததுப் பிரம்மண போசுமுஞ் செய்வித்து கன்னிகா தானம் வலிநாளுமுதலிய வெல்லாத்தானங்களையுஞ்செய்து ஆமணிரத்தமுஞ் செய்வையாவின் நாங்கள் நாசினின் றுத் கரையேறுவோமென்று கூறினார்கள். அங்ஙனம் மதற்கு சைக்கான், ஆசிக்ஷிப் பிதிர்கள் மறைந்துபோனார்கள். அது கன்னி வியப்புற்ற சத்தியவிரதன் காவேரிநதியை யடைந்து பிதிர்கள் கூறிய வகைகளை வெல்லாஞ்செய்தான். அதுநாலவன் பிதிர்கள் புண்ணியமு டையவர்களாகக் கூபகரத்தினின் றுமுயர்ந்து நல்லுலகம்பெற்றார்கள்.

49-வது துலாக்காவேரி ஸ்தான மிவைவிலைவாளைத் தருமென்பது.

காவேரி ஸ்தானமானது திருமால் தருமதேவதை சந்திரன் சூரியன் வித்தியாதரர் நகரத்திரங்கள் பிரமன் அரம்பாஸ்திரிகள் இந்திரன் சிவன் உருத்திரன் பிஷிகர் முதலியவர்கள் பிரியத்தை யுண்டாக்கும்.

சிவவருமன் புத்திரர்கட்குக் காவேரிமகிமை கூறியது.

எல்லா துலக்கையு முணர்ந்தவனும், அக்கினிகாரியத் தவறுதல னுமாகச் சிவவருமெனன லொருமறையவ னிருந்தான். இவன் நல லொழுக்கமுடைய கிரகஸ்தன் அனேகம் புதல்வர்களைமுடையவன் வானப்பிரஸ்தகுடி மும்மூர்த்திகளையு மருச்சித்தவன் லயது சென்ற பின் தேகமவிடுத்துச் சுவர்க்கம் புக்கான். இந்நிரலேர்கத்திலிவ னிருந்த காலத்தி் தேவனுந் சிலர் இந்நிரலையவணங் பி வருத்தந் துடன் நாங்காணமுத்து வந்தவர்களை யாபடர்கள் வழிமறித்தெக்க ளையெயி யதட்டினார்கள் நாங்கள் விவ்விட்டோம் சுவர்க்கலோக போகங்களை யனுபவிக்க வருபவர்கள் யாவென்றனர். அத்தந்திரி ரன் துலாக்காவேரி ஸ்தானஞ்செய்தவர்கள் நினைத்த போகங்களை சுவர்க்கத்தி லனுபவிப்பார்கள். துலாக்காவேரி ஸ்தானஞ்செய்தவர் யமனுடைய வீட்டைச் சுண்ணாணும்பார்க்க மாட்டார்கள் சுவர்க் கத்தையே யடைவார்கள் என்று இத்திரன் கூறினான். அக்கனையருந் விருந்த சிவவருமன் இத்தரசியத்தைத் தனபிரனைகட் குணர்த்த வேண்டுமென்று நினைத்தான் நினைத்து விமாநத்திலேறி மக்களிருந் சூரிடத்தை யடைந்து நீங்கள் ஒவ்வொரு துலாமாதத்திலும் காவேரி யாற்றின் றுமுருவதை மறக்கவேண்டாம்.

புண்ணிய விருப்பினர் செய்யும் புண்ணியங்களு லெல்லாம் துலாக்காவேரி ஸ்தானஞ்செய்ததே யாகும், இதற்குணையான புண்ணி பச்செயலித்தப் பூமிபிலும் அந்தச் சுவர்க்கத்திலுமில்லை. எல்லாச்

சாதிவாரு பித் துலாக்காவேரி ஸ்தானத்தால் நந்திபெறுவார்கள். இதனினிதனை நீங்கள் மறக்கயற் செய்யுமால் காலினுலுரைக்க முடியாத பெருமைபினைபெடும் துலாக்காவேரி ஸ்தானமானது பத்தங்களை வெல்லா மொழிபுறங்கொத்தரும் விதவாயு செய்பிரேல் சிவர்க்களை யாற் பாவிக்கத்தகுதிக்கின்ற எமவர்க்கு யங்களைவிட்டு நீகீரும் மரபாதகர்களுள் உபபாதகர்களுள் துலாக்காவேரி ஸ்தானஞ்செய்தால் லவகுதி பதவியைப்பெறுவார்கள். துலாக்காவேரி ஸ்தானம் புத்திரபார்க்கெயி லுணையவர்கட்குப் புத்திரபார்க்கயத்தைக் கொடுக் கும் தரித்திரவீரன் விரும்பினவனுக்குச் செல்வத்தைக் கொடுக் கும். துலாக்காவேரி ஸ்தானஞ்செய்து துலவஸ்திரம் பழம் புட்பம் சந்தனம் தானியம் போரினமயதிகள் பிரம்மணர்களுக்குத் தானஞ் செய்தால் மகாலட்சுமி நாயகிமுண்டாதி எல்லாப்போகங்களை யு மிலகத்தி லனுபவித்து மறுமையில் வைகுந்த பதவியைப் பெறலாம்.

துலாக்காவேரி ஸ்தானஞ்செய்து புதானங் கோதானஞ் செரா ன்தானங்களை யுத்தமர்களான பிரமணர்கட் களித்தவன் சூரியலோ கவாழ்வை மறுமையிற் பெறுவான் என்று சிவவருமன் கூறினான்.

இதனைக்கேட்ட விவன்மக்களும் அயலாரும் உடனே துலாக் காவேரி ஸ்தானஞ்செய்து புண்ணிய முற்றனர். மன்னவனே நீயு மது பிபாஸ ஸ்தானஞ்செய்ய்க்கடலை ஒவ்வொரு வருடத்தினுந் துலாக் காவேரியானது மிகுந்த பயனைபளிப்பதாகவிருந்தும் அனேகர் ஏனோ பஞ்சாக்கினி முதலியவையவரின் நடுவே நின்று வருந்துகிறார்கள்.

சண்டாளனும் பதிதனும் மாதலாக்கொன்றானும் நாயகத்தின் மலனும் எல்லாக்கொலைகளையுஞ் செய்தவனும் வீரதயங்கள் முக லானவர்களைப் பார்த்தால் ஸ்தானம் பின்றுஞ்செய்து நெருப்பைப் பார்த்தவேண்டும். இத்தகைய பாவினரும் துலாக்காவேரி ஸ்தானஞ் செய்தால் பாவகீங்கெத் தரிசன யோக்கியர்களாகப் புண்ணியலோகம் பெறுவர் எவர்கூறினும்முடிவாகுத மேன்மை வாய்ந்த காவேரிமகிமை பூரணமாகச் சொல்லமுடியாதென்றறி.

50-வது நாகசதுர்த்தசியம், துலாக்காவேரி ஸ்தான மும், அல்லது தீபாவளிமும் காவேரி முழுக்குடும்.

பதினென்று லோகங்களிலும் இக்காவேரிக் கணையான தீர்த்த நிலை இத்தெருமைமைய்க்கேட்டி இதனின் முழக்கினுன் ஞான வைகலிபங்களை யுடையவருவான் இப்புதுலகத்திலும் ஏனையவு

கங்குலி நூம் எண்ணிறந்த திரத்தங்களுநிலும் அலைகளிலொன்றுங்
காவேரிபாற்றிற் கிணையாக தென்க.

பதினொர்பாங்காநத்துக் கப்பாவிநூலு காவேரியை நம் என்னுங்
நில் மாவங்கள் நீங்கும்வண்ண மிதனின் முழுகிய பயின்பெறுவண்
றுச்சத்தை யனுபவிக்கும் பாவிக்கெந்த காவேரிமுழுகுத் தடைக்கா
தென்க. புண்ணியமுடைய பெரியோருக்கே காவேரிமுழுகுத் தடை
க்கும மயக்கம்பொருந்திய பாவி முழுகினால் இவன் றுயவங்கிசைத்
தொருந் நூறுதலை முறையெயர் புண்ணியலோகங்களைப் பெறுவார்,
தரணுந் தவறிலாது சுவர்க்கம்புகுவன்.

மிருத்த பிரவாக சூபமாக வருகின்ற காவேரியைத் தரிசிக்க
வாவலுட னெய்திக் கண்டவன் விஷ்ணுவுக்குச் சமதபாலவானித
னிற சந்தேகமேயில்லை. துலாமாதப் பிரலோகதாலத்திவிதனில்முழுக
முன்று நூலோசதார்த்தகிரிநூலு காவேரிக்கிதோ போகின்றேனெ
ன்று காலெடுத்தவைத்தவனும் பாலகீங்கிப் பரிசுத்தமுறவாளுனால்
வீரானஞ்செய்தவன் அடையும்பலனை பெய்வாறுசுடற முடியும்.

துலாமாதத்துக் கெருஷணபட்சத்தி சதுர்த்தசியில் அதாவது
திபாவனியில் காவேரில் தலைமில்ண்ணெய் தேய்த்து வெக்கீரின்முழுகிப்
பின்னாரித்திரின் முழுகவேண்டும். என்னெனின் அந்நேரம் எண்
னெய் தெய்விகமுடையது. திர்த்தமோ கங்காசொருபம் அப்பொ
ழுதிதனின் முழுமுவர்களோடு தேவர்கா ஆகையால் திபாவனி
யன்று காவேரிலெண்ணெயிட்டி வெக்கீரின் முழுப்பின்னார் காவேரி
ஸ்ரானஞ்செய்ய வேண்டும். கிழர்குத்திக்கை கோக்கெ் கொல்லு
மிச்சாவேரியில் திபாவனியான முன்குறித்த காலத்தில் முழுமுலோ
ரைக்கண்டால் நாகமும் பாஷாழ நடுக்குமென்றறி.

தலைக்காவேரி முதற்காவேரி சங்கமமளவு மிகுனெரி கலக்கேர்
டு. திர்த்தங்கள் அறுபத்தாறுகோடி யாதனின் அதனில் முழுமிக்
காவேரி மாண்பியம் கேட்டவன் பாதகமனைத்து மலையிலிட்டினை
விடைபொழியும்.

தூண்டிரண்டு மூன்று நான்குபேர்களுக்கு எண்ணெய்கொடுத்த
வன் அவ்வெண்ணெய்தனையோ வந்தனைவருஷங்கள் செவ்வோகக்
தினியப் மனுபவிப்பான். எண்ணெயிட்டி நீரின்முழுகிப் பின்னார்
காவேரி ஸ்ரானஞ்செய்து மறைவலோரான பார்ப்பாருக்குச் சுவர்ன
தானஞ் செய்பவன் சந்தேகயிலலாமல் மோக்ஷலோகத்தை யடைந்து
வாழ்வான்.

மிருத்த சாயமடைபவர்க்கும் துழைமுறையுடையவர்களு மாக
காண திபாவரிப்புடைபவர்களுக்கவும் எண்ணெய் மலையிலிட்டி விருவா
கனி நூதார்தன். இவர்கா திபாவனி தினத்தினு நாகங்கமலபாத நிலை
நெய்நிற வழுத்தினார்கள். அதனால் வைத்தநிமிஷ யஸுதகதுக் துமண
நெய்நிற புண்ணிட முறைக்கார்கள். அதன்கேட்டிச் சிலிதிரெயமலோ
கிணெய்யை நவத்தியன் நீங்கல் எண்ணெயிலிட்டி நீராடாகயாத்திகா
கித்தொழுகிறீர் என்றுச் சிறுநுடனெ யவலி நூறுத் மெண்ணெயைத்
தலைமில் தேய்த்தவனெ. தோட்டமுறிது மொதியெவ் வைத்திய
னாளு மரியாஸ்செய் தனுப்பினார்கள். துலாமாதத்துக்கெ நுடமண
பாதத்துக் சதுர்த்ததிரியில் வைக்கவாபொழுதான திபாவனி யாவத்
தநில காண்கொண்டி ரீசநிவோர் பாவகீங்கிப்பெறுவர்.

திபாவனியைத் தாவேரிலெண்ணெய் வாசனிகொருநாண் காவேரி
லெண்ணெய்குடமுற் சமத்தா கொன்று விதிவந்தோறுத் திரிநிமித்த
னாறு நுடமுதிற் கிசைத்த வெண்ணெய் உடம்பெய்கையாய் விட்டிற்
கொன்று வெக்கீரின் முழுகிப் பின்னார் காவேரியின் முழுகிப் பிராம
ணகட்டு ஹரின முகவியகானது கொத்தன் அதனாவைச் பாலென்
முறிது வைத்துதலோச மடைத்தான்.

திபாவனிக் கு நாகசுழித்தி வேன்று பெயர்வந்த காரணம்

இவ்வணமுனைத்த முறையனைத் தேவனாரும் பார்த்து இச்சு
தகதெய் நாகசுழித்தகிபென்று சொல்லுவதற் கிவ்வணாரணம்
என்று தெட்டதன் அதாகம்முனிலின் இவ்வா நாகரினா.

முரவாதம்.

புரிமுலையின் குலமண்ணை நாகாருண் முரென்று மரபி
பட்டன் லோகெய்கி அகத்தகிநூந்து தேவராஜன விக்ரிவன் மக
லானவர்களை யதிகமாகத் துன்பப்படுத்தி வந்தான் இவன் தொடு
ணைக்குப்பயங்க ஶீர்திவன் மெருமலையிற் சென்னெய்நிக்கிநூதார்தன்
பின்னாரித்திர திரமாலிட மறைவிட்டான். திரமால் திரமாலுட
னும் பத்திராயுத கண்டலகாரமுடையகனமேறி விவிரவாசச் சொகிநா
கிகளையெதிக் கொதான். அப்பொழுதற்க்காலம் மூன்றுமைய்திரியால்
கல்கெக்கோட்டை ஆபத்தகோட்டை நீர்க்கோட்டை திக்கோட்டை
கயாபுக்கோட்டை பசுக்கோட்டைபெண் வாதாணசுந் அமைக்கப்பட்ட
புநாதன் இவைகளைக்கண்ட திரமால் மூன்று தண்டத்தகால் மடிக்
கோட்டைபெய்யுடையது பாணங்கா லாழக்கோட்டைபெய் யதித்த
நீர்க்கோட்டை நெருப்புக்கோட்டை கையுக்கோட்டைகளைச் சங்குத்

தாற் பரமுக்கி பாசுக்கை வசனாலொட்டிப்பெற்றதற் செனையுந்
தநால்மறையுக்கேட்டெனையு முண்டத்தொழிந்துள்ள புறமுத
தமறுசங்குநிதாழத்தினார். சங்குத்தொனிகேட்ட வலங்குதலை
கலைபுண்டப் முன்வசனியங்களுடன் வந்தெதிர்ந்து பலவகைப்
பொருளைச் செய்து தனது விவரினார்த் முதலியச் சுவைநினைசமு
வழி பெற்றதான் அதனைத் திருமாவப்புகை விடுத்ததற்குரியோ
முறையினு முயல்தண்டாயுந்க்கைதச் சமுந்ரி பெற்றதான் அதனை
யம்புலா வரையிடுத்துன்புகைக்கி யழிந்தலும் அதிச கோயக்குடன்
காலகளைத் தூக்கிப்பெடுத்துச் செண்டேயு வந்தான். உடனே அங்
கானதற்குக்கலைபுந் சந்தரத்தால் ஸெட்டியெறிந்தான்.

மந்திரிகள் வந்தம்.

முரளிநர்க்கைத் துணர்ந்த விபாவகையவச் வான்வச் தாபிரை
ஆருணன் சிரவணன் அந்தராயன் பீஷணன் முதலிய வசாரண
ஆபுதலகளுடன் வந்தெதிர்ந்தார்கள் அவர்களையும் அபுதலகளாற்
சினையுபின்மைக்கி கொன்றனர்.

நரசாசுர வந்தம்.

இவ்வகைய புணர்த்த நரசாசுரன் எய்தி ஆபுதல்களால் எதிர்ந்து
சனாடையிட்டான் யானமே ஸெறிவந்து சனாடையெய்த நரசாசுரன்
சகாரம் விடுத்துத் தடுத்தான். நரசாசுரந்தலைவி வினையெழ்த
விரகத்திபாணது திருடாவேகெக்கி வந்தது வந்தவன் விரகத்திபா
யழிக்காமல் உருத்திரமூர்த்தி பிடக்சென் றுளர்த்தான். அவரிட
கண்டு திருமாலுடன் சேனத்தேவர்க்கைய மறைத்தற்கொண்டு வான
வழியாகச் சாவேரியுமடந்து அதனைக்காட்டி மாயோனே இது
சாவேரிநதி இதனில் துலாமாநத்துச் சிறுபுழையுக்கத்துச் சதுர்த்த
சிபிரவன் பிற்பொழுதின்முழுவதிலு விரகத்தி முதலிய பாவமெல்லா
மொழியும் என்றனர். அன்றியுநிகனிவித் தினமுழுவதிலு எல்லாக்
தீர்த்தங்குளிலு முழுநீர்ப் புண்ணியப் பெருண்டாகு மென்றது கூறி
னார். உடனே சேவரீசாவாநுட லுந் திருமாலுந் சாவேரியாழ விர
கத்தியொழித்து விளங்கினர். அப்பொழுது பூமிதேவி யவ்விடம்
வந்து திருமாலையுந்கு இதத்தியெனமகன் பெயரால் சோங்கவே
ணமினெனே னென்றான். உடனே தேவர்க்காவர் மொழியை யற்
கிகித்து இக்கிதி நரசாசுரத்திபென்று வழங்குக இக்கிதியி
லொண்ணெயிட்டுநீராதிவார் பாவநாசினாரும் இவ்வகை நீராடியவர்கள்
பீட்டுந்நாவேரியின் முழுகிலுக் கொதுபுண்ணியங்களை புடை வாராக
இவ்வகையில் எண்ணெயைத் தானாருசெய்வோர் வெகுபுண்ணிய தரும

முனவலாவார்கள். இதன்கி தம்பர் சிவாரத்திரியாகும் இது எண்ண
திகிலுள்ள தெவருந் ஆரண் உயர்க்கவரசநல்போல் உயர்க்கதே
யாய் வசனாத்தவிர்த்த நரசாசுரத்தினி லப்பியங்க ன்ருளவும்
கால்கிரி முழுக்கும் விசேஷமானதேயாம்.

நரசாசுரத்தசி ஸ்கானத்தாற் திருமகன் தன்னுருவம் பெற்றது.

பூமிதேவையணமுர்த்திக்கு பூமிதேவி பூமிதேவி சீனாதேவி என
முன்று பூமிவிமர்களுள்ளர் இவர்களுந் சீனாவென வழங்குந்நாராதே
விபிவிடந் திருமாலுந் கிருபாமுண்டவயவாரிநுச்சாரிதனல் திரும
மாநுந் தமக்குமொரு சங்கமுண்டாக வக்கலகத்தில் கொட்டமுதற்
வரீ சீமாண்டமக வாகென லட்சுமித்தவியைச் சபித்தனர். அதனை
லத்தேவி பிருகுமுனி புதல்விபாகப் பிறந்தவன் பிறத்தவனர்த்தபே
னா பிருகு முனரிவனாகேங்கி சீமமனிதவடிவ மொழிவதெல்லா
மென்றான் இவனைத் திருமகனென வந்ததான் பிருகுமுனரீவர் நீ
துலக்காவேரி ஸ்கானஞ்செய்து நரசாசுரத்தசியன்று காவேரிவென்
ண்ணெயிட்டு வெக்கிரின் முழுகிப்பின்னர் சாவேரியின் முழுகிலுமேயு
வெண்ணெய் கிழம்பெறுமென்றனர் அத்தேவி மவ்வாரேசெய்த
தமது பண்டை யுருவம்பெற்று விளங்கினர்.

51.வது கலைமகள் தன்னுருவம் பெற்றது.

காலகிலவிய ரெனனும் சிறுவடிவுள்ள முனிவர்கள் ஓருநாள்
பிரமசுரபக்கு வந்தார்கள் அவர்களுடைய சிறுருவைப்பார்த்து
கலைமகள் கலைக்கதையர் அதுண்டவலர்கள் கோயங்கொண்டு சீமனி
தமாதாகக்கடவை பென்று சபிக்கார்கள் அதுனல் வருந்தமுதற்
கலைமகள் பிரமதேவனைப்பார்த்து இதற்கென்னை செய்வது எப்படி
யிச்சாபலியாழிவகென்றனர். அதனெட்ட பிரமதேவர் இச்சாபதெ
தனுலந்திரது துலக்காவேரி ஸ்கானம் அதிலுந் நரசாசுரத்தசிய
ன்று எண்ணெயிட்டு நீராடிய பின்னர் சாவேரியின் முழுகிலுமேயு
யென்றனர் கலைமகளு மவ்வாரேசெய்துமனிதவடிவை யொழித்துத்
தனது சீசவடிவைப்பெற்றனர்.

52.வது பேர் தன்னுருவம் பெற்றது.

பரசுதவாசன் ரெனதமன் பிருகு அந்திரி வசிட்டன் அங்கிச
எனனும் ஆறுமுகனாந் தீர்த்தநயர்த்திஸாயாக சஞ்சரஞ்செய்கார்
கள் திவர்க்கொதிசெயாரு பெண்பேய் வரக்கண்டு ஆச்சரியமுற்ற
என்னபாவகதால் சீ பேய்ப்பெய்தெய்தினுநியன்றனர் அதற்குக்கொ
டுகிரிவாய்ப்பேய் வாகெனது வேதமுணர்ந்த பிரமணன் மனைவி பாண

ஆதலால் சிலர் துதிக்கவோடு தவிர்த்துப் புகழ்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள். இதைச் செய்தவனுடைய புகழைப்பற்றித் தான் துலக்காவேரி ஸ்ரீரங்கனைச் செய்க்கட்டால் எந்தனர். அவ்வாறாகவாடு செய்து புகழ்த்தருவான்.

57.வது பிரமாட்சலன் தேவருபம்பெற்றது.

சுருமர்த்தக காலப்போய்வசலி சரிவர்களைக்கொண்டேனவழி வணருவர்க்காலும் ஒழிக்கத்திற சிறத்தவனுடைய கயியென்னும் அரசன் உலகிலுள்ள தீர்த்தங்களின் முழுப்புருவங்களைத் தேவநிசனாட்செய்தும் வருங்காலத்தில் வித்தியாடலிக்குள் ஸ்ரீமழந்து அவருள்ள தீர்த்தங்களைச் முழுவிருங்காலத்து ஒரு பெரியமாத் திய மீது கோருமான வெருபிரமராசுடன் விருக்கக்கொடுக்கே பசுவனைத்தனைகாலமாக விப்படிபிடுக்கின்றான் என்றுகேட்டான். அதற்குப் பிரமராட்சலன் ஸ்ரீபிரமர ஆபிரவருவர்களைக் கிந்தனாடிப் பிறவிழலேயே விட்டவனேயே என்றான். அதற்கேட்டவர்கள் என்னசெய்தால் வினாவித்தப்பாது வறிய மொழியு மென்றான். அதற்குப் பிரமராட்சலன் துலக்காவேரி ஸ்ரீரங்கனைச்செய்து வாய்ப்பையாபிரமி பாய்வருவொழியெனென்றான். அரசன்கனது பாத்திரையிற் பிரமராசுலனையும் அநுநித்தவந்து துலக்காவேரி ஸ்ரீரங்கனைச்செய்துக்கொண்டன தேவருபம் பெற்று பிரமராட்சலன் சுவர்க்காலேகழந்தான்.

58.வது சலிசுத்தன் வைகுண்ட முற்றது.

அய்யாத்தியா சகர்த்தில் சலிசுத்தனென்பார் வெருமலைபயலவிருந்தான் இவன் எல்லாக்கலைகளையும் நன்றாய்ப்படித்தவன் இவ்வறவாழ்க்கையி லிருந்தவன் சிழப்பருவமாய்மெ சபின்று நவசிரத்தம் மாசிகம் முதலிய வாய்விய பாவங்களையுடையவன். காற்றும் போல் பொருளாவையாத் பன்னிடங்கனிஷ் பேசடியாழத் திரித்தவன் யாவலாயுதியாது வறிய சுறுவேண் இப்படிப்பட்டவன் தன்னுடைய மழியுமென்றறிந்த தன்னுக்குள் ஆனொகித்தான் புகழொழியிய னாய் விட்டேன் லோபகுணபிரகூகியால் எந்தபாணனிய காரியங்களை யஞ்செய்திலேன் பாவங்களையோ வகிக்கமாக்கச் செய்திருக்கின்றேன். இன்னொன்றை மரணத்திலுக்குப்பின்னா சகர்த்துன்பம் வாரிதரது இதைத்தடுக்க வென்னவாயாது செய்வனவாய் செய்தசென்ற வென்னுன்னிவென்ன நந்தாரியந்தான் செய்துமுடியும் விராசையகொண்டதந்த புராணங்களுள் துலக்காவேரி மாண்புமியதிகச் சிறத்தவர்களைவிடேன். அது சீரம் வண்ணம் காவேரியான கொன்றைச் செய்து வேருயிர் பாலமெல்லா கொழிந்து பரிசுத்தஞ் செய்து நந்தாரியெனென்ற துணிந்தான் துணிந்து தீர்த்தபாத்திரையாக வெளிப்பட்டான்.

வெளிப்பட்டு நேசத்துதாராது செய்துகொண்டு இருவர்களைக்கொண்டே காணென்றானது செய்து சிலகாலிந்து ஒருநாள் கோலித்தாரம் சங்கீர்த்தனத்து செய்துகொண்டே சேந்தத்தார் ஸ்ரீமழந்தான் உடனே பரிபுறந்தகான் தந்தவன் பாவனைத்தும் கீழ் விவரக்கேமி வயகுண்டனாக முற்றான்.

59.வது காவேரிக்கரைவாசிகள் மனிதர்மாத் திரமல்லர்.

துலாஸ்ரான காலத்தும் பிறசமயங்களிலும் காவேரித்திவி லிருக்காரகலி லும நெத்த தவத்தினரும் இராமகனும் தேவர்களுள் கணகாதாகளும் வேலாகமங்களிற் கூறுமேனைத் தேவர்களும் சரணர்களும் அங்கே வரிசையாகத் தங்கியிருப்பர். அன்றியும் முனிவர்களும் பெருமபாலாப் பிராமணவுருவமாகவந்து தங்கியிருப்பர்.

59.வது துலக்காவேரிபைக்குறித்து பூமிதேவிக்கும் யமனுக்கும் நடந்த சம்பாஷணை.

ஒருகாலத்திற் பூமிதேவி யமனைப்பார்த்து வருத்தத்துடன் பாவினைத் தண்டிக்குத் தனமேகவளைப்பார்த்து சனபாரத்தால் உடலும் வருத்தமெனக் காக்கக்கடவ வ இக்காலில் மனிதர்கள் துலக்காவேரி ஸ்ரீரங்கனைச்செய்தின்றிலலை அதன் மென்மையைப் புகழ் சொல்லிலை.

பிதிர்தருப்பனமுத் செய்தன்றிலலை அக்காவேரியின் பூமி வினவர்கட்கு அன்னநானஞ் செய்வென்றிலலை. அரிசியை யெழுவ கொடுக்கின்றிலலை ஆரிபாமைவினும் கெட்டமணிதர்களைகமப்ப தென்றா வெனக்குவருத்தமாக விருக்கின்றது. என்மீ நனக்குத் தயவிருக்குமானால் அக்காவளவர்களை விரைவாக வன்னுலகத் திலழைத்துத்தான் எவர்கள் காவேரியின் பெருமையைக்கேட்ட வர்களோ எவர்கள் காவேரியின் விருந்திழையெனவர்களோ காவேரி யாற்றினிராபுபவர்களை பெவர்கள் பெவாழ்மதலிய கொடுக்குபசரிக்கின்றாக்களோ வவர்களை யான் கமக்கவருவாருகின்றிலலை.

பிதவும் பரிசுத்தமான காவேரி ஸ்ரீரங்கனைச்செய்துக் கமத்த பரிசுத்தமேனென். சீரொகெல்த பூமியின் பரிசுத்துப் பாவிகளாப் பற்றிய பாவங்களை இந்நேரமதற்றுத் சூரியனைப்போல விக்காவேரியின் பரிசுத்தத்தில்பெய்னென் என்று வருத்திக் கூறினார். அது கேட்டபுமன் அஞ்சுத்தயான் துட்டலா பெல்லா மிக்கமாத் துக் கொள்ளுகின்றேன் சீ செவ்வென்று பூமிதேவியிய யதும்பினிட்டாய் ஆகலின் காவேரியாற்றியின் மகிழை வித்தகனாகென்று தெரிந்து கொள்ளுமென்.

செய முயன்றார்கள். அப்பொழுது கருணையுள்ள ஷமா தேவியரசரிடம் யால் ஏ யாக்கியார்களை மயனைக்கொல்லவேண்டாம் நீங்கள் ஒருங்கே வலிமைசெய்வதை விட்டுவிடுங்கள் என்றனர். அது கேட்ட வவர்கள் விலகி வின்றனருடனே ஷமா தேவியின் கட்டாட்சத்தால் தங்கள் சக்திகள் முன்செனன விருத்தாந்தங்களையும் அப்ப இவனால் நீங்குமென்ப துணையுமித்து விடிவனையெதிர் பார்த்திருந்தனர். விடியற்காலையில் பிரமத்தியானத்துடன் அரிபத்தான வரிவிழித்துக் கொண்டான் கண்ணித்தவனைக்கொட வரக்கப்பார்ப்பவர்கள் அவனடிக்கை வணங்கி வேதவாக்கியங்களாலே துதித்து கொடியபிறவிக்கு கடலிலழுந்து வோரை மோட்ச மென்னுங் கரைவிற்ப்பவரே. பங்கமொழித் தெங்களுக்கு முத்தியளிக்க வல்ல குருவே உமது சரணமலங்களை வணங்குவன்றோம். தேவரீர் “புருடனிர்த்து ணனுன்மாயவகுதி புக்ல் பிரகிருதிக்கு மேலாய்த் தெருடஞ்சிவு சாட்சிபால் ஆங்கார முயிர்ப்புண்டிர்த்தியந்தேக, மருடன்க்கில்லாச் சுழத்திமேற்பொருளை மனத்தினால் வேதமதித்துத்” தரிசித்த மகானுதலால் எங்களைப்பிற விக்கடலிலின்றித் துரையெழுவதென நாங்களோ மிகுந்த துன்பவடிவ மானமுத்தாபவலைகளையுடைய பிறவிக்கடலில் முழுவக்கிடக்கின்றோம் கரைசேற்றங்கடலிர் என்றிரக்கமாதற்குறினர். அதுகேட்டவரி நீவிர் யாவர் எங்கிருப்பவர்கள் உங்கள் பெயரொன்றை உங்கள் வரலாற்றென்றே புலையுங்கள் என்றனர் உடனே யவர்களுள் தீர்க்கசங்காவென்பவன் சொல்லத் தொடங்கினான்.

ஐய! காலித்தி நதிக்கரையில் வாழ்ந்தராமனென்னும் குடியின் மகள் யானென்னைக் கருட்டினனென்பானுக்கு மனைவியாக்கினான். எனக்கவனோடு வாழ்விருப்பவில்கே யாதலிற் புருத்தகத்தில் வெகு கலகங்களைச் செய்துவந்தேன் அயல்விட்டுக்குப் போவதும் மாமன் மாமியர்களைத் துஷிப்பதும் இச்சகம் பேசுதும் நகர்துணிமாருட னும் மற்றவருட னும் ஆட்டக்குதிரைபோல குதித்துச் சண்ணு யிடு வேன் என்கொடெதிர்த்த பெண்கள் மயிரைப்பிடிக்கிழுத்து கண்ணத் திற் பல்லுகிர அடிப்பேன் உடன்பிறந்தவன் மனைவியை நாய்விட்ட டில் ஊர்ச்சணங்கள் திடுக்கிட வடிவடியென்றடித்தேன் டாமிமார் களுங் கணவன்விட்டிலுள்ள மற்றைப்பெண்களும் கருடனைக்கண்ட பாய்பைப்போலென்னைக் கண்டானடுங்குவார்கள். எனக்கொடுஞ் செயல்களைக்கண்டு என்னை யென்கணவனுடன் வேறாகவைத்தார் கள். பின்னர்க் கணவனுடலம் வாடிவதற்கும் வண்ண மவனை யேசி னேன். இதனால்வன் சிலகாலிலிற் தொழிந்தான் யானுயிர்தவர்ப

பெண்ணுபின்ன். ஒருமாதமானவுடன் உபாதானமெடுத்தத் தலைப் பட்டேன் இரவுமயகளும் பொருளிட்டிகலையே தொழிலாக விருந் தேன் விடியற்காலத்தி் லெழுந்து சாணிக்கடை யெறித்துச்சென்று சாணிபொறுக்கிச் சேர்ப்பேன். பின்னர் உபாதானத்துக்குப்போ வேன் பின்னர் கெல்லுக்குற்றவேன் சொம்பலென்பதே யெனக்குக் கடையாது பத்துமர்க்கால் கெல்லவது முரணிலேயே குத்தி யரிசி பாக்குவேன் இத்தொழில்சவாலே தினமுஞ்சோம்பலை யகற்றிக் கொள்ளுவேன். கெற்பிச்சை யெடுத்தும் பொருள் சேர்ப்பேன் பட்டி டுனிவிடந்தும் பொருள்சேர்ப்பேன்.

இவ்வாறு என்பது வயதளவுஞ் சம்பாதித்தேன் சம்பாதித்த பொருளை பொருளாக ரகசியமாக வெண்ணினேன். அதனை யெப்படி யோ திருடர்கள் தெரிந்துகொண்டு திலருடன் என்கிடு புருத்து என் னைக் கையையுங் சாலையுங்கட்டி யடித்து பொருளையெல்லாம் கொடா விடிற் கொல்லுவோமென வடித்துத் துன்புறுத்தினார்கள். வெகுநே ரம் பொறுத்த யான் கடைசியி் லவர்களிடம் பொருளைத் தொலைத் தேன் அதேநேரயாகக் கிடந்து செந்தேன். பின் செடி கொடி மாழ் புழு விலங்கு பிலைச்சை நீசை இப்படி முற்பிறப்பெல்லாம் பெண் ணாகவே பிறந்தேன். பின்னர் தேவசேனையின் அதிபனுன் வீரசே னன் மனைவியானேன் அப்பொழுதும் பட்டியாயுங் குண்டணியாய் பிறந்தேன் எகமா ணுடையவிலைக்காரனை பாணசாரயகஞ்சச் சேர்ந்து புருஷனை வஞ்சனையால் மயக்கி வாழ்த்தேன். இறந்த பின்னர் வெகுதூர நாகத்துன்பமும் நிப்பொழு தாக்கியாகப் பிறந்தேன் இவர்களு மென்னைப்போல் விவ்வாறான தப்பிதங்களைச்செய்து இப் படியானவர்களை நாங்கள் எங்கள் நற்கதிபு றுவோமென வஞ்சகி யுரைத்ததைக்கேட்ட மலையவனான்வன் சற்றேயாலோகித்து உங்க ளுங்குந்த கோரலுபகீங்கி நந்திவேண்டிதிரேல் நீங்கள் துலாராகியில் குரியன் பிரவேசிக்கின்ற அற்பசிமாதப் பிறப்பான நாளையத்தினக் காவேரிநதிரிற் புழுபுகுங்கள் என்றான். அதுகேட்டவவர்கள் மனைய வனை யக்காவேரியில் நாளேழமுத நீயுமெங்களுடன்வருக. நாங்களுந் தினத் கோவிலேநதிச் செல்கிறோமென வவனாடித்தோனிலேற்றி ஆகாயமார்ச்சுமாதக் காவேரிக் கரையடைந்து உடைய காலத்தில் தலின் முழுப்பொழு மொழிந்து முத்திபெற்றார்கள்.

63-வது பத்மநாபன் பிரமகந்தி நீங்கியது.

காசியிலிருந்த பிரமணுன் தேவசுவாமி யென்பவன் மகனான வரிசுவாமி யென்பவனுமுதான் மனைவியோடு நாகாலிலேயே வாழ்ந்

சீருநான் அவன் மனைவி யோரிடையிலுமுந்நின்று வந்தான். அவன் மனைவிவகனென்னும் வித்தியாசபன் நாமபித்தான். நித்திரை சீலையாம் லவனையெடுத்துப் போய் மலையத்தாவிட்டான். காலை யில் பூனைவிலைப் காணுது கவலைபுற்ற வரிகவாமி பலவிடஞ்சான்றிவந் தெழுவவனைக் காணுது கவலைபுற்ற காசனையவிட்டுப் பித்தகன்பேரல யாத்நிரிகளுக்கிந்திர்தான். பத்மனாபனென்னும் பார்ப்பான்மனைவி யாரித்த அன்னத்தவந் வாங்கிக்கொண்டேராலமரகிழை படைத்து மெல்லெழுந்தப்பாராம லன்னமருந்தினான். ஆலின்மீதிருந்து கருட னுற சொல்லப்பட்ட பாம்பின்விஷஞ் சோற்றொடுகலத் துள்ளுக போகவதனால் விடத் தலைக்கேறிபிறந்தான். இதுகேட்டுக் கவலைபுற்ற பத்மநாபன் மிகவருந்தி இக்கொலைக்குக்காரணம் தன்மனைவியென்றும் அதற்குத்தீர்வு எவ்வாறென்றுஞ் சிந்தித்த மந்தெருது வைதிகனைக்கேட் டான். அவன் ஆலோசித்து இத்தந்தவன் ஆவமச்சிழிவிவாலோசனையின் நிதித் திறக்கவெளிபிடுண்டனையால் விஷஞ்சோற்றளாகிபிறந்தான். இதற்கு நின்மனைவி குற்றவாசியல்லன் என்றான் ஆனானிக்குற்ற மெவ்வாச்சேர்வதென்றான். அதற்கப்பிராமணன் தருமசாத்நிரன் களைப் பலவகையாக வாராய்ந்தும் விளங்காது கவற்சியுற்றான். அப் பொழுதங்குவந்த துண்ணறிவானானுள் மற்றொரு மறையோன் எவன் தானுதினாரியோ வவனிப் பாவத்துக்குப் பிராயச்சித்தஞ்செய்து கொள்ள வேண்டியவன் என்றான். உடனே பிரமக் கத்திதொஷம் பத்ம நாபனை யடைத்தது. அதனை நிமிர்த்தித்துக்கொண்ட பலதீர்த்தங் களிநுற் ஸ்நானஞ்செய்துகொண்டே சென்று துலாக்காவேரி ஸ்நா னஞ்செய்தான். உடனே யப்பிரமசத்திபொழிந்து பரிசுத்தனானான். துலாக்காவேரி ஸ்நானமகிமை சொல்லமுடியாததென வறின.

விதிபாத முழுக்கு விசேஷமுக்கு நாராயணன் சாரிதம்.

துலாக்காவேரி யன்முழுக் விதித்தகரானானான். விதிபாதமிகச்சி லந்த நாராகும் இத்தாளில் நீராடித் தருப்பித்துச் செபித்து தேவபூ ளைசெய்ப்பவர்கள் தடையின்றி சவர்க்கம்பெறுவர். இதற்கொரிதிகாச முளது சோழநாட்டினே பிறந்தவனும் இளையயிலேயே தந்தைய கள் இறக்கப்பெற்றவனும் நாராயணனென்று பெருள்ளவனுமான வொருவன் பங்காளர்க்கா துரத்திப்பட்டு மலையாண தேசஞ்சென்று பலவகையிற் பொருள்சம்பாதித்துக்கொண்டு தன் நூருக்குவந்து விவாகஞ்செய்துகொண்டு சுதமாகவாழ்ந் தாடிவகடித்திறந்தான். இவன் மனைவி மவ்வாதேயன்மே பிறந்தவன் இருவரையுமெமது தர்கள் எமனெனிரே கொண்டுசென்று சிறுத்தினர். இவர்களைக்

வண்ட யமன் கோவலையெய்தோனும் கோமர்க்கிசுத்தின்றோனும் புகேவரன் பார்ப்பானைக் கொலைசெய்தோனும் கட்டுக்குத்தவரும் மலையத்தில் அலையலானபில்லா தாமவனாகக்கேசஞ்சென்று வந்ததும மலையானது சென்னவாக பார்ப்பானும் அங்குநெச முதலிய வந்தாகத் தேயஞ் சென்று வந்தவனும் இப்படிப்பட்டவர்களைக்கண்டால் குரிக் கொரிசனஞ் செய்வென்கும் தொட்பார் குவிக்வேனெனும் ஆகல னிந்தாராயணன் மலையானது சென்றுவந்தவன் மலையன் ஆதலினென் னெதிரிலிலாமல் செருனாத்தி லைத்துப்பாங்கன் என்று அவனை வெளிவரத் திரைத்திறிந்தான். அப்பொழுது யமன் காவேரியையப் பற்றிக் கூறுந் துதலிவொழங்கமுடைய பால்காவொன்று மலைய வனக்கு வந்தான் இவன் காவேரிப்பிராணன்செட்டுப் புரணிகதுக் குப் பொன்னகித்து விதிபாதகாளில் காவேரியின் முழுவயவன் இவ னையு மெமதுக்காரணெனிரே சிறுத்தினர். இவனைக்கண்டவடன் எமனெனந்நு வணங்கிப் பலவகையாகத் துதித்து நீ துலாக்காவேரி ஸ்நானஞ்செய்தனை என் ஸ்நான வே பண்களியவானுபினாய் எல்லாதீர்த் தக்கனஞ் காவேரியின் முழுகுநின்றவன் சிவபெருமானு மக்காவேரியி லதிக வன்புலையவாக விருக்கினாரர்களால் யாவனொருவன் துலாக் காவேரி ஸ்நானஞ் செய்கின்றானே வாவன்பிரமசுற் ப் மனவமின்பமனு பவிரப்பன் என்று எமனுரைத்தனைக் காதாந்தெட்டு நரன்விழித்த காராயணனு மவன்மனைவியும் உறங்கி விழிப்பவர்போல யுறப்பெற் தெழங்கார்கள். எழுந்து துலாக்காவேரி ஸ்நானமொவ்வொரு வரூ டமு மனைவியொடுஞ்செய்த மக்கடேரெழுந் திவகுக்கலிந்ந்து பின்னர் நறக்கிபெற்றனர்.

64.வது வேதனாநந்தி பெற்றது

கன்னியா சாசியவியிட்டுச் சூரியன் துலாக்காவேரி நெய்க்கும் பொழுது காவேரிக்கிறிற் ஸ்நானஞ்செய்து தாமசோர் லென்னி பயறு உருத்து பொன் அரிசி இவைகளைச்சோலைகளிலே தங்கிப் பூசைசெய்து பிராமணர்க்களித்தால் ஒருநாளுதத் துக்குள் கல்லபனை யடைபயலாம்.

பாதகங்களு முப்பாதகங்களும் ஆலைகையுடைய காவேரிநிலிற் சென்று நீராடினும் சித்திப்போகும். விசேகராஜனான ஜனகன்செய்த யாதத்திலிருந்தவர்களும விதிப்பாராயன் யாசஞ்செய்யச் சொல்லக் துண்டிதெருப் பயணமானவர்களுமான கலி, சூரி, சமசன், அவிபத், அந்தரிசுன், பிரபுக்கன், மிப்பலசனன், திராவிடன், விதிசோத் திரன், பரிமசுன், வன்னியன் முதலிய தயோதிதிகள் வித்தியாட் திரின் குற்றவாளி ஆகியவன் வெரிடத்திற் சென்றுருந்தான். அப்

பொழுது பயங்கரவருணைதான் பொருவேதாம் எதிரும் பம்பிரம்
 ஹரிச்சந்திரன் முன்னெய்தது. பிரமதூதரான வலங்களுடைய
 கண்ணோக்கத்தால் அறிது நல்ல மிவும் பெற்றது. அவர்களை வணங்கி
 ஸையுய்யி அனனிபாதிசுவான வங்கன் கண்ணோக்கம் பெற்றவர்கள்
 எல்லாவாழ்வியையும் தாமதமாயிராமாண சென்மங்களை வேதாநம்பிற்
 பெயும் புண்ணியச் செயலுமுள்ளாருக்கன்றோ இவ்வாச்சாரமும் இடைக்
 கும் இத்தையப் பீங்கொண்டிட பிரக்கம்மைக்க வேண்டுகின்றேன்
 என்பது அதிசயச்சேட்ட அப்பெரியோன் சின்னமாவதென்றான் பெண்
 றனர். அதற்குள் வேதாளம் யான் முன்பிறப்பில் அநுபிரமணன்
 சுவேணன் என்ற பெயருடையேன் சோழநாட்டிற் பிறந்தேன் எல்லா
 தூதர்களிடும் வல்லவனாக விருந்தேன் எனக்காக்கொதி நாசியெனத்
 திரும்ப எனக்கு ஆறாவதுவயதி ஓயாயினமாயிது. பன்மாயிரண்டு வய
 துக்குள் வேதங்களைக் கத்திரங்கொழி ஒதி முயற்சிகள் அள்ளிற்
 கத்தலிடங்கத்தாபகனும் அக்கனிவருணனை மகனாப்பெற்றவனும்
 குமரங்காராசெய்த சுப்பிரமணியச்சட்டவருந்துத் தெருகுஞ்சரியான
 தெய்வயானே யம்மைக்குத் திருப்பரங்குன்றத்தில் நடந்த திருக்கவியா
 ணத்தைத் தரிசித்த பாக்கியசாலியும் முடிந்ததென்று பெயர்வாய்ந்
 தவனுரான வரசனங்கரவில் செட்டி சமவரதானக்களையு மணிப்பநாக
 விளம்பரஞ்செய்திருந்தான். அதை அறிந்த யானவருச் சென்றேன்
 எனக்குத் துலாபாரதானமளித்தான் அது பன்னிரண்டு லக்ஷம்பலம்
 தந்தமிருந்தது. அதனைக்கொண்டு வெகுசரஸ் மனைவி புத்திரமித்
 திராதிசுருடன் இஷ்டபோகங்களை யதபவித்தேன் தொண்ணூற்
 றென்பதுவயதுகாறது. சசுபோகியாக விருந்து தூறாவது வயதில்
 மத்தேன். வெகுசரஸ் நரசிதேவனை பன்னுடவித்தேன். எதனாலென்
 றால் ரீதிவிக்குகளும் துலாபாரதானம் பெறாமலும் பிரமதம்பிரம
 லும் சகலானுபலம் பெறவேண்டும் அதிலுள் ஹரிச்சாரியன் பதினாற்
 பிரம் பிரமதம்பிரம நாகிலுழலவேண்டும். இரணியசம்பதானம் வாங்கி
 ணவன் இதனறிப் பாதிக்காலம் நாகமனுபவிக்கவேண்டும் யானதுலா
 பார தானம்வாங்கினவனுதான். ஆபிரதது ஹரிதெட்டியுமாய்க் கித்
 கொடிய வேதாளமாகத் திரிகின்றேன் கக்காநதியைத் தரிசித்தால்
 பாவமீபாரதும் சந்திரனைத் தரிசித்தால் தாபமீட்கும் சுதபகவிரு
 சுதந்தரம் சண்டலர்க்குத் கவலைபோகும், ஞானிகளைத் தரிசித்தால்
 பாவந்தாபம் பிறவியென்று நிலைகள்போகும், ஆதலினென்றைக்
 காப்பிரகவென்று வேதாளங்கூறிபது. இம்மொழிசனைச் சேட்ட
 வேதன்பது சன்னியாஸிகளும் அவ்வேதாள வடிவொழியு வாய்
 மாரப்பது இவ்வாறுகூறினார்கள். வேதாளமே பிரமனது மானஸ

பத்திரியும் பிரமசத்தி லோபாமுத்தினை நீத்தி வேதமுள்ளான் இவ்வ
 பிரமதீர்த்தொருதி அருணையு மன்புமுள்ள கவோராசுபுத்திரி அவஸ
 சியபத்திரி என்னும் காவேரிதேவி லகல தீர்த்தங்கனும் துணங்
 கும் நதிநீருமாய்க் விளங்குகின்றும். பம்பாசினியான வந்ததியின்
 முழுமுதலாயே. ஆனந்த வேதாள ரூபமொழியுமென்ற கூறிக்
 சென்றனர் வேதாளமூலக்காவேரியின் முழுநிக் தேவவுருவம்பெற்று
 வின் ஹலகான கலாந்தகம் பெற்றது.

65. வது கக்கா காவேரி லம்வாதம் காவேரியின் வெற்றி

சிவபிரதமனது சண்டலிலிருந்த கக்காதேவியைப் பிரதமன்
 லன் செய்த தலந்தால் இமாலயத்தின் வழி பூலோகத்திலாக் குத
 தும் சரங்கனைச் சுவர்க்கத்தார்க்கு மறவுக்கங்களை ரட்சிக்குமவராய்
 விளங்கினான் திரிபகணையான கக்காதேவி தேவகுடியா பொரு
 காலத்திற் பூலோகக்கூசாரியாகச்சென்றான். அப்பொழுது பிரமபத்ரி
 யான காவேரியார் சிவாலய விஷ்ணுவாலயங்களைத் தரிசித்துக்கொ
 ண்டே வந்துவந்தான். சூரியபுத்திரியான யமுனாநதியும் சாகவதி
 யும் அங்குவந்து சேர்ந்தார்கள். இவர்களைப்போலவே துங்கபத்திரா
 கிருஷ்ண சய சோனை கோமதி சிந்து முகலிப் நதிநுபமான தீர்த்
 தங்கனும் நெதிர்த்தங்களு மொன்றாகச்சேர்ந்தார்கள். எல்லாருமாகக்
 கூடிக்குலவிபாடிப்பாடி மகிழ்ந்திருக்குங் காலத்தில் பிரமபுத்திரரான
 நாரதர் அங்குவந்தார் வந்தவர் வந்தவர் வந்தவன்மென்றார். அப்பொ
 முது காவேரிகேள் முனியே இவ்வந்தனம் யாரைச்சேர்வது என்றான்
 அதற்கு நாரதர் உங்கனிலுயர்ந்தவர்ச் சென்றனர். அப்பொழுது துவ
 பொருநதிநீரும் நான்மெரியவன் நான்மெரியவன் ஆதலினெனக்கேள்
 விவ்வந்தனமென்று கூவினார்கள். அப்பொழுது தகண்கென்கையான
 காவேரியையப்பரித்து உத்தரகங்கையான பாதிபி கொலல்க்கொட்டங்
 கினான். பிரமபுத்திரியான காவேரியே யேனிலவாறு கூறுகின்றீர்கள்.
 யான் சகல சனங்களுக்கும் செல்வங்களைமொல்லாம் கொடுக்கின்றேன்.
 ஆகலின் உலகத்தில் யானே யுபர்த்தவன் ஆகலின் நாரதனுரைத்த
 வந்தனமெனக்கே யுரியிடுகின்றார்.

காவேரியின் பிரசங்கம்.

சங்கையே யேனியபடிச் கூறுகின்றேன் பென்பெயர்முறைப்ப
 வாகளும் பரிசுத்தரான நென்றிற் படிந்தோர் சகலபாவந்தாரி. நீயி
 யபெட்டங்களைப் பெற நினைவர். இதனை யுணர்ந்த நீயெனோ சிவரீ
 பெ புதமுன்னினை.

கங்கையின் பிரசங்கம்.

முழுதினம் சனம் பாண்டம் பன்னாசை செவ்வாய்க்குள் தாவேரியே பல்லெழுந்தைப்பட்ட செவ் செவ் மாமரிகொண்டே பல்லிந்திக் கட்டிட்டு களாகொழுவை காட்டி ராண்டத்தில் பாணி நுதலின்போன். ஆக வின் பாணேயுபுத்தகவென விளங்க ஞானிசன் கிட்டைகடத்தக்க நிலைமையில் பாணிசக்கின்றேன். நீயோ விருளாகளிலும் பாலச செவ்விரான யவன், வெட்டர், இடைபர், திருட்டர், மிலேச்சர், மகிசர், ரத்தலிர், சாமானியவர், சிலைபுகொண்டிருக்கின்றும், ஆகிலுள்ளகொண்டே பெருமையானது நீயெப்படி நாரதகந்தனகாக்குரியவனாவாய்.

கங்கையின் பிரசங்கம்.

முழுதினம் பாண்டம் பன்னாசை செவ்வாய்க்குள் தாவேரியே, இந்நிலை மருவிய தேவபதங்களை எகிச்சிற்ற விசுவகாசினியும் நின்றிருக்கா பதியையும் விசாலாகுடியமையாயும் தேவநிலையம் முனிவரனையும் பசுவருக்கமக்கையும் சட்டிகின்ற விசுவகாதனையுடைய காணியொடு கம்பிசெய்தா முகைய செல்லம்பெருந்திய ககாங்கையுநகிலுடையுள் னாதலின் பாணே மெல்லாவன் வளங்கெய்வயிர்க்காழியதாகும்.

காவேரியின் பிரசங்கம்.

கங்கையே நீயொருநாள் புன்னிடமுன்தென்ற செருக்குறென் றனை யக்காடுவையொத்ததாய் பரிம விஷ்ணுகள பூசிக்க ஆபிரத்தக் கதிசுமன். சிவாலய மென்னி நுதலாரிலும் விளங்குதலை நீ கண்ட லையோ.

ஆதர்சம், சத்தாழிசம், குமபிரோணம் கைலாயக்கையொக்க பஞ்ச நதமென்னும் திருவையாறு, திரிசிரமலை, பர்ப்பனாம்பு, திருப் பழனம், திருக்கண்டியூர், திருக்கோத்தகாமம், பங்கபலனம், திரிமூர்தி சிசம், சுவாமியலை, பட்டமசம், மக்திபாட்ச்சனம், திரிபுலனம், சீவேத வனம், அழகநாடு, சிறம்பரம், மாபுரம், திருச்சாயக்காடு, மரணழை நாடி, ஞாபுரம் முதலிய புனைத கலங்கால யான் குழப்பட்டுள் ளேன். கங்கையே நீயென்னப்போல் சிரமவிநிதிகாராயண சங்க ராஜி பெலர்களாலே குழப்பப்பட்டாயிலை. எனக்குமில் இராமன் அளித்த சங்கராதன் இவங்கைக்குப்போகாமல் என்னையிலேயே தங்கிவிருப்பதை யறிக்கிலையோ. அவ்வரங்காதனைப் பெரியோர்க ளால் மாதவர்களும் பூசிக் குநர்க்கிபெற்றனர். எனதிடசுதன் விருப்பத்தாலன்றோ நாராயணன் அங்கேயே சிந்தது. கங்கையே நீயே முன்னிடத்தில் பென்னிடத்தே யிருக்கலால் நீ யெப்படி யுயர்த்தகண்ணை யளக்கக் கூறு கருதல்தன் முடிய கரு மென்றாய்.

கங்கையின் பிரசங்கம்.

அதுசெட்ட கங்கைகளைமுடைய தாவேரியே, நீயகத்தியன்மனைவி மலவரிடம் வரப்பெற்றவன் நீயுனது நிலையமுன் திம்பாதெரிதிரெ யெவ்வாறுகளைப் புகழ்த்துகொள்ள வெட்டுவாயிலை போவென்றனை.

காவேரியின் பிரசங்கம்.

கங்கையே அகத்தியனுக்கு மனைவியென விலைசாதலுரைக்க னேயே பெளவவறுகடிலை, முனிவருக்குள் அகத்தியமுனிவர் சிறந் தவரன்றோ அவர் பிரமரிவியும் பிரமதேவருக்குச் சமான்மரணவரம் மகா மங்கலகரமும் விரிசெத்தக்க குணமுன்னவரும் அல்லவா. அத்தகைய பெரியவருக்குப் பிரமதேவன் பாணித்திரனன் பெயது கொடுத்தார். ஆதலின் யான் அகத்தியருக்கு முறையான மனைவி பெண்பதை யறிந்துகொள் இதற்காத வன்னில் யான்றாழ்த்தவனா கேள் ளன்றான். அதுசெட்ட பாணே.

கங்கையின் பிரசங்கம்.

காவேரியே! யான் விஷ்ணு ரூபியான கபில சூரபத்தினுவிந்து சாமுரான சகரகுமாரர்க ளுபதாபிரம் பெயரையும் பாதாளமுதிரு விச்சென்ற புன்னிபரக்கிச் சுவர்க்கம்புச்செய்கென் ழுதிகாசிக்க யான் முக்கியமான தீர்த்தமாக விருக்கின்றேன். ஆகலால் உன்னி லும் யானுயர்த்தவனே அதனால் நாரதவர்க்கன்பெனக்கே யுரியதாகும் என்றனை.

காவேரியின் பிரசங்கம்.

கங்கையே எல்லாத்தக்கினராலும் புகழப்பட்ட விசுவாமித்திர னிட்ட சாபத்தால் வசிட்ட குமாரர்கள் பூயர்களானார்கள். அவர் கள் நூற்போர்களுர் துலாமாதத்தி வென்னிடை முழுவ் பழபடியே பிரதமணர்களானார்கள். எவ்விஷ்ணுபாதத்திலுண்டான கங்கையே யானுயர்த்தவனே! என்று காவேரி கூறினாள்.

கங்கையின் பிரசங்கம்.

நாராயணனது காவிற்பிறந்தவென்று பரிசாசமாக வென்னி ன்வித்தகாவேரியே, நீ பிரமனது மகனான வகத்தியனது குண்டுகை யினின்றும் பவவடிவமாகி (பயம்-நீர்) வந்தவனன்றோ வகனாற்றினே கான் நதினாற்பு சிறக்கவென்று கூறவந்தனை குறையவடிவமுடைய வகத்தியமுனிவன் மனத்துறையவனே நீ யென்னிலு மெவ்விதத்தி லுயர்த்தவனாலாய என்று கங்கைகூறினாள்.

காவேரியின் பிரசங்கம்.

கங்கையே யென்பிறப்பைத் தவறக்கூறினாய், யான் உலகத் துண்படைத்த பிரமதேவனது மரணபத்திரி. பிரமமுணர்த பெரி

யவர்கள் பிரதேச முதலமுனர்த்துள்ள முறையாலென்கை நன்றி யத்திருக்கின்றார்கள். யான் பிரமமுன்னரு மந்தேவ ஷட்வானவன் பம்பெஷ்ட வானவனல்லன் (பம்ப-நீர்) நீயோ ஒருமுனிவனுடைய பல் லொடிகூடிய வரையினுண் டெழிப்பட்ட வெச்சில் வடிவமானவன். பிரமனது செனபாத்திரமான சமன்டலவழியே புண்டானவன் நீ. நீ சென்மருந்த கருவத்தைச் சங்கர கருந்தாலான சிவபெருமான் நிலை பிரமத்திற்குடங்கி யழித்ததனை மற்றதனை யென்று காவேரி கூறினாள். மற்றையர் பிரசங்கம்.

இப்படி சிலர்கள் ஒருவனாயொருவர் வரம்பு கடந்து பேசுவ தைக்கேட்ட மந்தையர் தீர்த்தங்கள் இருவரையுட்பார்த்து நீங்களிரு வரும் மொருவனாயொருவர் நாழ்த்திக்கூறிக்கொண்டால் உங்களிரு வரும் யாவருயர்க்கோரென மதிப்பவராவார் எவருமிங்கிராதலின் உங்களிருவரையு நன்குணர்ந்த பிரமதேவரிடம் சென்றிவ்விராதத்தை புரைத்தாலவர் தீர்ப்புரைப்பாரென்றனர். அதற்கவ்விருவருஞ் சம மித்து எல்லாத்தீர்த்தங்களும் பிரமசபைக்குச் சென்றனர் பிரமதே வனை வணங்கி விஜயகலியாய மறிவித்தனர்.

66-வது பிரமன்செய்த தீர்ப்பு.

அதுகேட்ட பிரமதேவர் தீர்த்தக்கூட்டங்களுடன் வந்த கங்ஸக காவேரிக்ஷாப்பார்த்து உங்களிருவரும் யாரோ வயர்க்தவளென்றறி யவே நீங்கள் இங்குவந்தீர்கள். எனதுரையைக்கேளுங்கள் என்று கங்காததியைப்பார்த்து திரிபநந்தியே யான் சொல்வதை விருப்பத் தோடுகேள்.

காவேரியின் பெருமையை மனவிட்டுவெரக்க வெவராலுமாகாது சன்வின் முழுகினவருக்கு அறம்பொருளின்பம் வீடு என்பவைகளை யும் அவைகளின் பலன்களை மனிப்பவன் இவன் பெருமையை மாராயனாலும் வேதங்களாலும் மென்னுது முலர்ச்சுமறியவு முடியாதானால் மற்றவரெவர் னுணர்வர்.

67-வது காவேரியே புயர்த்தவளென்பதற்கு உதாரணம்

கங்ஸகியே இந்தான் பகைவனான் புலோமாகாணிக் கொலலத் திருமாவெத்தனஞ் செய்தகாலத்து இவ்ஹெளித்தோடிய பிருகுமுனி வன் மனவினியான கியாகியிடம் அடைக்கலம் புத்தான் இதைமுணர்ந்த திருமால் அங்கெய்தி அச்சுரனைவிட வெண்டுமென்றார். கியாகியாட்டே னென்னுது. அதனுக்கொப்புற்ற காராயனர் சக்கரத்தை விடுத்தவ ளொருவனுடன் சென்றனர். உத்தமியான கியாகியைக்கொன்றதனால் காராயனருக்குத் தன்னுலகத்தோற்றதுபோயது. அதனா பலவா

லோக்கைகளைச்செய்து இதற்குத் தீர்வு இதைத் தவிரக்ல்லைவெனத் துலாமாதத்தி லிக்காவேரியின் முழுகியப்பாவமும் பிருகுசாபமு நீங் கெத் தன்னுலகம் புக்கினர். ஆதலின் காவேரிக்குச் சமாளமான தீர்த் தமேயேனை. எனவறியக் கடவையென்று பிரமதேவர் தீர்ப்புரைத் தார் ஆதலால் நதிகடாப் காவேரிபே சிறத்தது.

துலாக்காவேரி ஸ்நானத்தோடு செய்யு மேகாதசி விதத்தின் மகிமை.

துலாமாதத்தின்வரு மேகாதசி திதியன்று காவேரியின் முழுகி காவேரி மான்மியங்கேட்டோர் ஸத்யலோக வாழ்வையப்பெறுவார்கள் துலாமாதத் மேகாதசியி லுபவாகமிருந்து மற்றினம் பாரணஞ்செய் வேவர் மனதிலினைத்த பலனைப்பெறுவர். அன்றியு மவ்வேகாதசி யன்று விஷ்ணுபூசை சிவபூசைகளை வேதமர்திராங்களைக்கொண்டு செய்யவன் ஒருவருடையவரு செய்யும் பூசையின் பலனையடைவன். ஏகாதசியில் காவேரியாடினே னெல்லாத்தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானஞ் செய்குபலனைப் பெறுவன். ஏகாதசிக்கு முன்னுறான் சச்சமி பிரம தேவனது. துவாதசி சிவனது, ஏகாதசி திருமாவது ஆதலின் திருமுற் த்திகடிகுமுரிய வேகாதசிரத முச்சியமானதாகும். ஸ்நானானஞ் செய்து சோழவாரத்தி வேகாதசி வருமானால் சிவபெருமானே யுத்தெ சித்திய பூசைசெய்யவன் உயர்க்க பலனைப்பெறுவன்.

68-வது பெண்ணரவம் விண்ணரம்பை யாயது.

காவேரியின் பெருமை நன்குணர்ந்த வனவத்தியை யானவன் காவேரிக்ஞரையிலுள்ள செருவனத்திற் புஷ்பமெடுக்கும் காலத்தவ னெதிரே பொருபெண்ணரவந் தோன்றியது, அதனைக்கண்டு அதன் மீதிர்க்கங்கொண்டு பெண்ணரவே தின்வரலா, வெண்ணெ யென்றார். அதுகேட்ட பாம்பு யான்ரம்பையிலொருத்தி இத்திரானுடைய மனைவிய ராக வெண்ணப்பெவருவொருத்தி அழகிற்கெனத் திருமகளுமெனக் கிடல்வன். பொன்னுலகத்துக்கு முன்னொருகார் இத்திரானுலகத் தப்பட்டு அருச்சுனன் வந்திருந்தான் அவன்பிது யான் காதல்கொண் டேன் அவனைன்னை முறைகொண்டாடி பகற்றிவிட்டான். இந்னை யணர்ந்த வித்திரன் சினந்து பெண்பாம்பாகச் சபித்தான் கிமோசன மென்றென்றேன். உன்னுற்றிருமென்றான், உனக்கு முன்மிறப்பினினை விருக்குமென்று மனங்கொடுத்தான். நீ பெண்மீது கருணைவைப்பென் றது. இதுகேட்ட வனவத்தியை மனமிரங்கி பாம்பைப்பார்த்து சர்ப் புலம யான் துலாமாதத்தில் காவேரியின் முழுகிக்கெய்த ஏகாதிவிரத பலனிலுணர்கொரு நாளையப் பயனைத்தக்கோன் என்றான். உட்டோய புதியமாயி ரம்பாதேவி அவளைவாழ்த்திச் சுவர்க்கம்புருத்தனர். காவேரி துலாக்காவேரி ஸ்நானத்தோடுகூடிய மேகாதசி யதிகப்படுதின்

தூலக்காவேரி மான்மியம். பதினாறுவருஷம் உபவாசமிருந்தவன் உபவாசம் முடிந்தபின் சிவகாமுடைய வேளாசலிபி ஸ்வாசமிருந்தவன் பெயர்வான்.

69.வது பாகீரதன் சுவர்க்கம் பெற்றது.

பதினாறுவருஷம் தூலக்காவேரி பாகீரதர்கள் மானாய் லட்சுமிபெயர் பெயர்வாய்க்க ராசகுமாரியேசுவரதரிபி ஸ்வாசமுந் ஸ்வாதரிபிற் பாரணமுமுடையவன் பிருத்தானதனியறிந்த வான் தந்தை ஏன் விரதமிருக்கின்ற பெண்ணைத் தந்தவன் தந்தையே யான் பூர்வ சன்ம உபவாசத்தோடுருக்கின்றேன். எத்தனையோ மணிதப்பிறப்பிற்றே ஸ்ரீஇம் முன்சன்னதி ஸ்ரீபிராமணன் மகள் தூலக்காவேரி ஸ்வாதரிபிற் முறையாகச் செய்தான் அந்தமாதத்துச் சகலபூசை வேளாசலிபிலும் விரதமிருந்தவன், அதனால்தான் சகலபூசை வான்முடிவாகப்பிறந்தேன்.

பதினாறுவருஷம் உபவாசமிருந்தவன் ஒருகாலேகாதரிபிற் பிருத்தானதனியும் பேற்றையடைய மாட்டான். இவன் முடிபிற் சுவர்க்கப்பாகீரதனுபவித்துப்பின் விஷ்ணுசாஸ்திரப்பெறுவன், காசி ஸ்ரீமதிருத்தானியேசுவரதரிபிற் பாலனம், தானங்கள் பிறவற் பெற்றவனாகி காலேவிலில் முழுகியபலனும், ஆராம் ஏசுவரதரிபிற் பிருத்தபலனும், பதினாறுவருஷம் விதிபாகீரத ஸ்வாதரிபிற் பாலனம், லக்ஷம் அமர வாசை விரதப்பலனும் துவாதரி விரதபலனில், பதினாறிலொன்றுக் கிணையாகாது. அதனின் ஸ்வாதரி விரதத்தை முறையாகச்செய்ய வேண்டும் என்று லட்சுமிபிரணவங்கூறினான். அதன்கேட்ட பாகீரதனுக்குக் காலேவிலிசாஸ்திர ஸ்வாதரிபிற் செய்து தூல ஸ்வாதரிபிற் செய்து தூலக்காவேரி மான்மியம் பெற்றான்.

தூலக்காவேரி ஸ்வாதரிபிற் செய்து வேண்டிய விடங்கள். தூலக்காவேரி. சிவா, ராமபுரம், விஜயபுரம், பூரீரங்கம், திருவாணைக்கா, சப்தத்தானம், திருவையூறு, புஷ்பார்ணியம், திருவள்ளூர், கும்பகோணம், திருவிடைமருதூர், பசுபதிச்சேரம், மாயூரம், சாயாவளம், சாயக்காடு வெண்காடு முதலான கோடா கோடித் தலங்கள் விளங்குமின்றன. இவ்விடங்களில் முறையே தான தரும் தருப்பணிக் செய்தவர்கள் வேண்டிய விஷ்டங்களைப்பெறுவார்கள் என்று கூறினார். இக்காவேரி மான்மியத்தை மும்முறை கேட்ட மலர்கள் மைத்தரைப் பெறுவார்கள்.

தூலக்காவேரி மான்மிய முற்றிற்று

காவேரி தேவியை நம!

